

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 28

מקום ההתכנסות : חדר ישיבות מזכירות קומה 0

תאריך הוועדה : י' בתמוז תשפ"ה (6.7.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:12

שעות סיום הוועדה : 12:43

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יוחנן וייצמן:

טוב, אז בוקר טוב לכולם. י' בתמוז תשפ"ה. אנחנו מתחילים וועדת שימור מספר 28, נוכחים איתנו חברת הוועדה דוקטור לורה ורטון, הממונה על המחלקה שרון דינור, אני יוחנן וייצמן היושב ראש, יועץ משפטי דני ליבמן, מזכירת הוועדה מובן בן זיו, ואנחנו מתחילים. התיק הראשון רחוב שיירות, מציגים אותו? או שאפשר להכניס אותם ישר?

שרון דינור:

אני חושבת שבוא נשמע אותם ישר,

יוחנן וייצמן:

שיירות.

עו"ד דני ליבמן:

ארז.

שרון דינור:

אני אפתח רק את ה - , זה לא עובד לי העכבר.

דובר לא מזוהה:

ענבר, ארז קלפר גם מגיע, איפה אני יושב?

יוחנן וייצמן:

מה השם שלך? לא צריך את העכבר.

עו"ד דני ליבמן:

אתה יכול פה, אתה יכול פה, איפה שאתה רוצה.

דובר לא מזוהה:

ארז שלח מצגת.

שרון דינור:

הנה המצגת פתוחה.

ענבר קרסני:

בוקר טוב לכולם, שבוע טוב.

יוחנן וייצמן:

אנחנו אתכם, ברגע שאתם רוצים.

ארז קלפר:

סליחה, אז בוקר טוב לכולם, מי שלא מכיר את כולם, אני מבין שלא, אז נעים מאוד ארז קלפר, אדריכל, ענבר קרסני פה היזם, וענת נציגת את הדיירים גם מהבניין רוצה להשתתף איתנו, וגם תיתן את דעתה בעניין. אנחנו עובדים פה בשיתוף פעולה מלא עם הנציגות, וחשוב לנו תמיד ביחד בהקשר הזה, וכבר נסביר את המורכבות בפרויקט הזה, והסיבה שאנחנו מאוד חשוב היה לנו לכלול אותו בתוך הפרויקט. הגעת בדיוק בזמן, לא התחלתי. אז אני רוצה ככה אתן לכם רקע כללי מהיר מאוד על הפרויקט, על מכלול הפרויקט, התייחסות ספציפית לשיירות 2, שזה מבנה לשימור. ורוצה זמן כמובן לענבר ולענת לתת את האינפוט שלהם. מבחינת מיקום, כל הפרויקט הזה נולד, התחיל בפלמ"ח 49, שבעצם ניסו ליזום התחדשות כזו או אחרת, במשך הרבה מאוד שנים, היה פה מרכיב של בנייה קצת חוקית, וקצת פחות חוקית, וכל מיני תוספות, בעיות ומורכבויות עם הדיירים, ועם הזמן ענבר הצליח לפתור את זה, אחרי כמה יזמים, אני גילוי נאות, גם פנו אלי היזמים הקודמים עוד, ואני מכיר את הפרויקט הזה הרבה שנים, ואז הגיעו בעצם, ענבר הגיע עם פתרון מעניין הוא חיבר את 49 ל – 51, ובעצם יצר כלכליות לפרויקט, ופתאום אפשר היה ליישם את 49, ואפשר היה ליישם את 51. ואז באו החבר'ה של השיירות 2, אמרו - רגע, רגע, מה איתנו? אנחנו גם רוצים להיות חלק מהתהליך. וכמובן אני כאדריכל קפצתי על המציאה, וענבר קצת היסס. היסטורי לא בגלל שהוא לא סס לבנות ולהתפתח, אלא בגלל הכלכליות, השיירות 2 יותר צפוף ומורכב, ובעצם לא, הוא לא יודע לעמוד בפני עצמו. וגם כשהוא חבר לפרויקט, הייתה שאלה גדולה אם הוא לא מכביד על הפרויקט ואם הוא משמעותי, ועם הזמן שהדיירים הפכו להיות מאוד דומיננטיים, וענבר הבין את החשיבות גם מבחינת השימור פה, מה זה יכול לעשות לפרויקט, אז החלטנו כן לכלול את השיירות 2 בתוך הקו הכחול, ולהגיש אותו לתב"ע ביחד, מבחינת המיקום, כולכם מכירים, רחוב הפלמ"ח על מבצע קדש, בואך ל"ה והשיירות שחוצה באמצע, עורק חשוב, במרכז קטמון הישנה. מבחינת ייעודי הקרקע, מדובר על האזור הזה הוא מבנה מגורים אחד מיוחד, לפי תוכנית המתאר, ואחר כך לפי תוכנית המושבות גם באותה הגדרה. שוב רואים פה את החלוקה למבנים, ואיך בעצם רצינו לחבר את הדברים, כשהרעיון הגדול היה, לייצר חניון משותף, באמצעות החניון המשותף מתגברים על ה - , זה בעצם הבניפיט שמייצר פה את ה - , יתרון של החיבור ביחד. תוכנית אב למושבות מגדירה ספציפית את השיירות 2 כמבנה לשימור, ומסמנת אותו כשימור, עם חזית למסחר.

יוחנן וייצמן:

תוכניות קודמות, מה הוא?

ארז קלפר:

ב – 2878?

יוחנן וייצמן:

כו,

ארז קלפר:

אני חושב שהוא גם מסומן לשימור, יש לו נקודה, כן. מצב מאושר אנחנו רואים פה את ה - ,
התמקמות, מדידה של השיירות 2, רואים את המיקום שלו, ואת ה - , ביחס לקווי הבניין, ובעצם את
הבינוי הקיים, שענת תוכל להרחיב יותר על המציאות היום, המציאות היום שיש 3 דירות בקומה
טיפוסית, קצת צפופות, מצב לא אידיאלי אחרי הרבה שנים שהבניין הוזנח, או לא טופל משמעותית.
סליחה, ובעצם ביצענו מדידות של כל הקומות, הבנו שקומת המסחר הזאתי מה שהיה הסושי רחביה,
חנות כלים חד – פעמיים וכולה, כל האזור הזה, יש בו הרבה חריגות, כאילו הרבה שנים, זה עשרות
שנים, אבל זה חצי בטר, חצי לא-בטר, חצי בטענה, כל מיני אי – אלו אי – הסדרים. הבנו שהדירה
מקדימה היא שימור מלא, ומיוחד עם פרטים מאוד מיוחדים, וקשתות, וגם הפנים, וגם החוץ, וזה
חגיגה שלמה שהיינו מאוד מאוד רוצים להעצים ולשמר. הבנו שהקומות למעלה עם הדירות, מצב
קטטוני שחייב התערבות מאוד מאוד משמעותית, כדי לייצר פה פרויקט. אז מבחינת, אני מראה לכם
עכשיו תמונת מצב קיים, עם קצת פרטים מתוך התיק תיעוד, שרואים בעצם את קומת הקרקע
המקורית, ועליה תוספות ההיסטוריות, עם המבנה מסחר שהוא חצי, יש הטוענים, ויש הטוענים. פה
רואים בעצם את החזית לרחוב השיירות, רואים את הגינה יפה, את החלונות הקדמיים את המבואה,
וכולה שלמעלה בעצם ה - , תוספת הבינוי שבמצב פחות, פחות. דופן אחורית חזית דרומית ובעצם
ניתוח של תיק תיעוד של משה שפירא, שמחלק בין הבינוי ההיסטורי של בית לשימור המקורי, לבין
התוספות המאוחרות שנעשו בשנות הצנע, בהתאם לזה גם איכות הבנייה והתוצרים, ממש פער בין
המצב המקורי שהוא שמור מאוד טוב, ובמצב תחזוקה מאוד איכותי לעומת הבינוי למעלה, שזה
פחות. מבחינת החתכים האורבאניים, ראינו שבאמת המצב הקיים הוא שאנחנו היום בשיירות 2 הוא
רק 3 קומות, כנ"ל בפלמ"ח 51, וגם בעצם בכל הבינויים באזור שלנו, שלמעשה מסתכלים על המצב
המתוכנן היום, חלקם כבר פרצו, חלקם כבר בנו, מדבר על האזורים שצמודים אלינו בשיירות אחד,
שזה בעצם הל"ה, אז שלושת הבינויים האלה כבר עברו התחדשות, עם סביב ה - 6.5 קומות, רובם
בתמ"א/1 ללא פתרון חנייה, כשאנחנו בעצם מציעים במקרה שלנו בפלמ"ח 7.5 קומות, בניין מאוד
מאוד צפוף אגב בבינוי שלו היום, עם כל החריגות, בפלמ"ח 51, גם 7.5 קומות, ורק בשיירות 2 הנמכנו
ל - 6.5 קומות, בעצם חריגה של חצי קומה מהמדינות הקיימת. זאת אומרת לו היינו הולכים על בינוי
לפי תמ"א/38 או המושבות בחריגה של קומה, גם הבינוי מסביבנו בל"ה, רואים פה 6.5 קומות, ועוד
6.5 קומות, ועוד 6 קומות, זאת אומרת סך הכול אנחנו נטמעים בתוך אזור, שלצפרי רובו תמ"א/38/
1 ולא נותן פתרונות אורבאניים נכונים, ואנחנו כן רוצים במסגרת הפרויקט הזה, עם כל השימור
והמורכבות לתת לו פתרון חנייה פנימי, תת-קרקעי משמעותי, וגם כמובן חיזוק אמיתי יותר של
ממ"דים לא כתוספת. רואים פה בעצם את הסביבה שלנו שדיברנו עליה, כולל הל"ה כולל מבצע קדש
3, כולם עוברים היום, חלקם מתקדמים מאוד, חלקם קצת פחות, כולם הגישו כבר תוכניות, חלקם
כל החבר'ה האלה כבר בתהליך בנייה, כולם בונים סדר גודל של 6.5 קומות, של מבצע קדש 3, ביקש
כבר 7 ומשהו, אז אנחנו בתוך סביבה שנבנית, בימים אלה, ובעצם השיירות 2 נמצא ממש באמצע כל

האירוע הזה, אנחנו רוצים גם לבנות אותו. מבחינת העמדה של כל התוכנית כולה, רואים פה שאת הפלמ"ח 49, יצרנו בתצורה הזאתי, אגב הייתה הערה חשובה של שרון, שבדקנו אותה, בזמנו, לנסות לייצר פה בינוי אחיד ולא שני בניינים,

שרון דינור:

של טורים,

ארז קלפר:

טורים, בדיוק, הצגנו את זה יחד עם ענבר, התחלנו לעבוד על סקיצה, פנו אלינו העורכי דין, שהדיירים ציפי ממשרד אגמון, וטענו אין דבר כזה, יש לנו, לא משנה נציגות דיירים, (לא ברור) וכולה,

שרון דינור:

לא אהבו את הרעיון,

ארז קלפר:

מה?

שרון דינור:

לא אהבו את הרעיון,

ארז קלפר:

לא אהבו את הרעיון, לא אישרו לנו את הדבר הזה, ובעצם אפשר להתקדם רק עם הנספח בינוי הזה שמופרד לשני בניינים נפרדים. הסיבה לזה בעיקר זה מרפסות סוכה, זה הייתה הטענה, אבל ניסינו. בכל מקרה לגבי השיירות 2 והפלמ"ח 51, אז שמרנו על הקונטור הקיים השיירות 2, שימרנו כמובן את כל קומת הקרקע, והפרדנו את ה - , ויצרנו רק חיבור בקומות הגבוהות, כבר נציג את זה.

שרון דינור:

אתם יכולים לספר לנו בינתיים,

ארז קלפר:

בינתיים רגוע,

שרון דינור:

לא, תיכף יחבר לך את זה,

ארז קלפר:

אני ארוץ מהר מהר. בקיצור אלה קומת המרתף שבעצם בקומת המרתף, גם של 49, וגם של 51, בעצם רואים איך אנחנו מצליחים לשמר את הבניין, ככל הניתן, אתם רואים אני אציג פה?

דובר לא מזוהה:

אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

לא, תמשיך לדבר.

ארז קלפר:

אז,

יוחנן וייצמן:

שיעלה את,

ארז קלפר:

אין בעיה, אז בעצם מה שעשינו הצלחנו לשמר את הבניין, איכשהו בשיירות 2 ובכלל, בגלל שהוא בנוי בקווי בניין נוחים היום, והצלחנו לחפור מתחת, הצלחנו בעזרת השם נצליח לחפור מתחתיו להעמיד אותו על כלונסאות, לחזק אותו, ובעצם לייצר חנייה תת קרקעית, ובהקשר הזה, גם לייצר מגדל ממ"דים, כי אנחנו רוצים לתמוך את הממ"דים שיצמחו מהקרקע, אז יצרנו שם ירידות קירות ממ"ד הכול תקני, רמת שירות 1 החניון, הכול בצורה באמת אידיאלית. ובעצם, בגדול בגדול זה כל ה - , אתם צריכים את העכבר?

שרון דינור:

לא.

יוחנן וייצמן:

אין לו?

לורה ורטון:

עוד לא,

דובר לא מזוהה:

הנה זה עולה רגע,

יוחנן וייצמן:

מי מאשר? על שם מי?

מורן בן זיו:

אני צריכה את העכבר.

ארז קלפר:

בינתיים אני אשלים לכם שני פרטים חשובים, לפני התחלנו את הפרויקט בעצם, לפני איזה שנה וחצי כזה, משהו כזה, נפגשנו, דבר ראשון, אחרי שהקמנו את הפרויקט, שהשיירות 2 עלו לאוויר, ובעצם רצו להצטרף, אז נפגשנו עם שרון הצגנו לה את ה - , את הרעיון הזה, ביקשנו את ברכתה. וגם ישבנו דברים עם קארין הלוי גם לגבי איך, מה, מו, שכמובן זה עוד מוקדם, אבל אנחנו נרצה לדעת לגבש המלצות לקראת התב"ע איך מה, וכמה לשמר.

שרון דינור:

לא הבנתי את התב"ע, עכשיו אתם,

ארז קלפר:

כן, כן, אנחנו רק שנתיים לגבש את החבר'ה, כן.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר היום, כמה קומות,

ארז קלפר:

לא כתוב?

שרון דינור:

אולי אפשר לדחוף את זה,

עו"ד דני ליבמן:

התחדשות עירונית, אבל לא כתוב,

שרון דינור:

נעשה את זה (לא ברור).

(תקלה במחשב)

עו"ד דני ליבמן:

בסדר היום כמה קומות,

איציק שוויקי:

שמה?

עו"ד דני ליבמן:

בסדר היום, אני לא.

שרון דינור:

אולי זה התפספס, סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

אני שם לב לזה, אבל,

שרון דינור:

יכול להיות כשעשינו תיקון, היא מחקה את זה, סליחה אני מתנצלת,

עו"ד דני ליבמן:

בבניין של השירות 2, כמה קומות מתכננים?

יוחנן וייצמן:

6.5,

עו"ד דני ליבמן:

6.5?

שרון דינור:

בוא נשאל אותם, זה,

יוחנן וייצמן:

זה מה שנאמר.

עו"ד דני ליבמן:

בוא בדרך, אני יודע, הוא מעודכן.

שרון דינור:

אני יודעת מה היא עשתה, סליחה, זה אמרתי לה - לא לעשות את זה, והיא עשתה, זה (לא ברור)
תראה במקום, זה, ההוראות תוכנית היא כתבה את זה, ואז אין בזה פירוט.

ארז קלפר:

אני יכול להציג מאצלי? אז נמשיך מאיפה, אז היה לנו בעצם את מפלסי המרתף, שיושבים מתחת ל
– 51, 49 זה השיירות 2, הראינו בעצם את, יש פה כבר מינוס 1 את תוכנית העצים, או משתדלים לשמר
את העצים ככל הניתן, יש לנו רק שני עצים שלא משומרים.

ציפי רון:

תחזור רגע על העצים, רק שנייה. האדום, האדום זה העצים לשימור?

יוחנן וייצמן:

ברור,

ארז קלפר:

כן, בצהוב זה יש פה שני עצים על מגרש שלנו ש - , שאנחנו לא משמרים.

לורה ורטון:

ומה, החמישה בצד שמאל?

ארז קלפר:

החמישה בצד שמאל,

לורה ורטון:

כן,

ארז קלפר:

כן, נכון, נכון,

לורה ורטון:

אפשר לראות איזה סוג, מה העצים יש את ה - ?

ארז קלפר:

כן, יש לנו סקר, אני אראה. הוספנו כמובן נטיעות חדשות, יש פה הרבה נטיעות חדשות. כדי, במגרש
שלנו שוב, אני מתייחס שנייה לשיירות 2, אז הורדנו שני עצים הוספנו ארבעה. אנחנו ביחס טוב. רואים
פה בעצם את ההעמדה, רואים פה את הכניסה לחנייה בדופן היום שהיא הדופן האחורית, ורואים פה

בעצם, במפלס הקרקע, ורואים פה בעצם קומה ראשונה, שנייה, שלישית, רביעית וחמישית כבר יצרנו את החיבור בין הבניינים. שמאפשר לנו בעצם להתגבר על ה - , המורכבות הטיפולוגיות הצורניות הקשה של מגרש של 51, וקומה שישית שזה כבר גג. גג עליון, בעצם פה אנחנו רואים את השיירות 2, הבינוי שלו, נמוך בקומה מהפלמ"ח 49, נמוך בקומה מהפלמ"ח 51, עם החתך של המרתף חניון מתחת. חזיתות עוד, עוד דורשות טיפול ועבודה, זה מאוד מאוד ראשוני לטובת רק נפחים לתב"ע. פה בעצם רואים את השיירות 2, בחזית הראשית שלה, זה המודל.

יוחנן וייצמן:

יש לך את המודל עם הכיוון של הגשר?

שרון דינור:

מה? תראה רגע את המודל,

יוחנן וייצמן:

תראה את ה - ,

ארז קלפר:

אני יש לי הדמיה, אם רוצים לראות אותה,

יוחנן וייצמן:

הדמיה, כן,

שרון דינור:

אני רוצה (לא ברור),

ארז קלפר:

כן,

שרון דינור:

יש לנו פה אדריכל שמגיע פרי, שגם לפעמים עובד איתו, שהוא תמיד מביא לנו את המודל עצמו,

ארז קלפר:

יש פה,

שרון דינור:

ואז אנחנו מסתכלים עליו,

ארז קלפר :

יש פה,

שרון דינור :

זה נראה לי שזה הכי יכול לעזור לנו.

ארז קלפר :

אין בעיה,

יוחנן וייצמן :

הנושא הזה זאת אומרת אני חושב אם מביאים לך את המטרים, הנושא באמת, הגשר הזה, אתה יודע המודיעין, או ההולילנד, שאני לא בא להגיד שהוא לא יפה, השאלה אם זה מרכז ירושלים.

עו"ד דני ליבמן :

מה? הגשרים של הולילנד?

יוחנן וייצמן :

כן. בסדר, לא משנה, לא נתווכח.

ציפי רון :

אסור להגיד שזה לא יפה.

עו"ד דני ליבמן :

כי,

ארז קלפר :

אסור האמת שזה,

ציפי רון :

זה מכוער להפליא.

עו"ד דני ליבמן :

זה רובוטרקיס,

ארז קלפר :

ארז קלפר:

זה הערה חשובה, כי תראו ב - , אתם לא רואים,

יוחנן וייצמן:

לכן אני מנסה, תסובב את זה.

דובר לא מזוהה:

אולי לשלוח לה את הקישור,

עו"ד דני ליבמן:

יופי זה עניין של,

ארז קלפר:

אני לא יכול להתחבר מה – HDM?

מורן בן זיו:

לא, תשלח לי,

ארז קלפר:

אז רגע, אז אני שולח,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? מהמחשב שלך. אם יש לך,

ארז קלפר:

אוקי, אז,

שרון דינור:

בסדר, לא נורא.

ארז קלפר:

אז תראו, רואים פה בעצם את האופציה של ההדמיה, שזה ללא חיבוריות, אנחנו הרגשנו שדווקא החיבוריות נותנת איזה משהו מעניין, אבל,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם זה לא יעורר איזה מין ויכוח, אני לא מתווכח, זאת אומרת אני שומע כאלה שחושבים שזה לא,

ארז קלפר :

זה לא מהותי, זה לא מהותי,

יוחנן וייצמן :

מה?

ארז קלפר :

זה לא מאוד מהותי לפרויקט, יותר מהותי, להחליט אם השיירות 2 בתוך הפרויקט, או לא, זה יותר מהותי לנו, בשביל שנדע שהוא יתקדם בתב"ע. אבל אם גשר, בלי גשר, פחות קריטי לנו,

יוחנן וייצמן :

כן?

ענבר קרסני :

בסדר, אני אגיד כמה מילים, גם כן, ואני אזכיר מאיפה נולד הסיפור הזה של הגשר. בעצם יש לנו היום מבנה לשימור, שהתכסית שלו היא נמוכה משמעותית ממה שהיה אפשר בפוטנציאל לבנות על גבי המגרש. ואז היו לנו מספר פגישות עם שרון וקארין, חשבנו לבדוק את האפשרות, לשמר את הקומה הראשונה, ובקומות השנייה, השלישית וכן הלאה, לחזור חזרה לקווי, לקווי בניין אפשריים.

ארז קלפר :

כן,

ענבר קרסני :

ומאוד מאוד לא אהבו את זה, ואולי בצדק.

יוחנן וייצמן :

זה בחזית המגרש או באחורה?

ענבר קרסני :

בחזית, בחזית, לכיוון מבצע קדש,

יוחנן וייצמן :

בחזית הקדמית,

ענבר קרסני :

ולשיירות,

יוחנן וייצמן :

בחזית הנצפית,

ענבר קרסני :

נכון,

יוחנן וייצמן :

זה הבעיה, הבנתי,

ענבר קרסני :

ובמידה מסוימת, קיבלנו את זה אני חושב שזה,

שרון דינור :

תראה, אם זה היה מנותק מכל הקשר מרחבי, אז הייתי מציעה שניקח את הזכויות האלה, ונשים איתם על הבניינים שהם לא לשימור, בלי הגשר,

ענבר קרסני :

כן, ואז בעצם,

שרון דינור :

כאילו, זה בצורה אידיאלית, אבל אני מניחה שתכנון עיר לא יאשרו את זה, בגלל ש - , חריגה כאילו של גדולה מידי,

יוחנן וייצמן :

הבעיה שבירושלים שקורה, שאחד יקבל 9 קומות מכל סיבה שהיא, השני יקבל (לא ברור).

שרון דינור :

זה הטענה כאילו, לא הצלחנו לפתור את זה בצורה כזאתי.

יוחנן וייצמן :

אין פה מנגנון נכון,

ארז קלפר:

אגב לידינו קיבלו 11 קומות בלמ"ה, אבל למטה,

ענבר קרסני:

כן, כן, אבל רגע נגיד אותם דברים באמת בעניין הזה, ואז עשינו איזה שהוא קומפורמיס, שאני לא חושב שהוא הוראה אדריכלית, בעיקר כי הבניינים מדברים אחד עם השני מצד לצד. טיפה לצמצם את קווי בניין בקומות, בקומות העליונות, ועל הדרך הזו אנחנו מצליחים להגיע לבינוי שמייצר את הכלכליות.

ציפי רון:

זאת אומרת שהם יהיו בנסיגה כלשהי?

ענבר קרסני:

הבניינים למטה, הם רחוקים, הם בקווי בניין, ולמעלה, הם נפגשים. והדבר הזה עושה טוב, גם לבניין ב – 51, וגם לבניין של השיירות, וכשמסתכלים לרחוב השיירות, ומסתכלים ברחוב,

שרון דינור:

אני לא הבנתי מה אתה אומר, אתה מתייחס למשהו שהוא חדש שעשיתם לקראתם הוועדה הזאת, או על המסמכים?

ארז קלפר:

לא, לא,

ענבר קרסני:

המסמכים המוגשים.

שרון דינור:

אוקי, אז אתה מדבר על הקומות שמעל המבנה לשימור? שבהם,

ענבר קרסני:

בקומות שמעל המבנה לשימור,

שרון דינור:

כן,

ענבר קרסני:

יש לנו מעל המבנה לשימור,

שרון דינור:

כן,

ענבר קרסני:

יש לנו 3 קומות שהם יושבות על התכסית הקיימת,

שרון דינור:

אוקי,

ענבר קרסני:

על הבניין קיים,

ציפי רון:

על קו הבניין הקיים,

שרון דינור:

כן,

ענבר קרסני:

בסופו של דבר אנחנו צריכים איזה שהוא ווליום, איזה שהוא נפח של מטרים, כדי לייצר את הכלכליות,

שרון דינור:

כן,

ענבר קרסני:

של הפרויקט הזה, מאיפה נקבל אותם? אז באמת כמו שעלה פה, או שעולים ל – 9 קומות, או שמצמצמים קווי בניין בקומות העליונות, ומפה בא בעצם ה - ,

שרון דינור:

מצמצמים את קווי בניין?

ארז קלפר:

מצמצמים,

שרון דינור:

זה מה שלא הבנתי,

ארז קלפר:

בינוי,

ענבר קרסני:

מצמצמים את ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

מרחיבים,

ענבר קרסני:

מרחיבים,

עו"ד דני ליבמן:

מרחיבים את הקונטור,

לורה ורטון:

מרחיבים, מרחיבים, לא מצמצמים.

שרון דינור:

מצמצמים הכוונה את המרחק בין,

ענבר קרסני:

מצמצמים בקומות,

עו"ד דני ליבמן:

פירמידה הפוכה.

עו"ד דני ליבמן:

אני חושבת שאתה צריך, שלחת אלינו?

דובר לא מזוהה:

אני שלחתי, אני אשלח,

שרון דינור:

אם זה במייל, אז אנחנו יכולים,

ענבר קרסני:

אם תשלח את הקישור, עכשיו עוד כמה דברים שחשוב רגע להבין את הטיפה את ההיסטוריה. באמת הבניין הזה, גם אינטרס של הדיירים, ותיכף אני אתן לענת, שהטרחנו אותה לפה, שהיא דיירת, והיא מהנציגות. ניסה לקדם פרויקט כמה שנים,

שרון דינור:

הדיירת סליחה, באיזה בניין?

ענת מזרחי:

השיירות 2.

שרון דינור:

בבניין לשימור כאילו.

ענת מזרחי:

נכון.

ענבר קרסני:

כן,

שרון דינור:

באיזה קומה את?

ענת מזרחי:

שנייה, ראשונה כאילו, מעל הקרקע,

שרון דינור:

מעל הקרקע, אוקי,

ענבר קרסני:

כן, ניסו לקדם ביחד איתנו, ביחד עם יזמים אחרים, לא כל כך בהצלחה, ובעצם ברגע שאנחנו התחלנו לקדם את הפרויקט, כמו שארז תיאר ב – 49 ו – 51, זה בעצם פתח איזה שהוא, איזה שהוא פתח. כי

מספיק הצורך לפתור את העניין של חניות, על המגרש הזה לבד, כשיש בו שימור, הוא לא עובד, לכן החיבור הזה הוא קריטי ל – 51, כדי לאפשר את החנייה, ומעבר לזה, האלמנטים שהזכרנו של, את הבינוי בין אם זה תקראו לזה להגדיל את הבינוי, לצמצם קווי בניין, אז זה קצת, זה קצת דומה. בהיבט של התוצאה. אני אגיד רגע, אני אגיע רגע פה לסיכום, כי ארז באמת אמר את הדברים בסך הכול בסדר. אז אני אומר שוב, הזכרנו את התכסית של המבנה כיום, אם אנחנו רוצים לשמור עליה, ולא לחרוג ממנה, אז אנחנו חייבים לקבל את המטרים האלה ללמעלה. השימור עצמו של המבנה, (לא ברור) שלנו היא לתלות אותו בעצם, ולאפשר חנייה מלמטה, לייצר עלויות שאנחנו צריכים בעצם לראות איך אנחנו מקבלים את ה - , את המטרים. בסך הכול אנחנו מבקשים כמו שארז אמר, בינוי של 5.5 קומות מעל קומת השימור, זאת אומרת ביחס למה שקורה פה, זה לא איזה שהוא, לא איזה שהיא חריגה גדולה ב - , בבינוי. אני חושב ש - , יתרון גדול מאוד מאוד זה בסופו של דבר פתרון החנייה, הוא לשני הבניינים האלה, כשיש לנו כניסה מרחוב מבצע קדש, יציאה לרחוב הפלמ"ח, זה פתרון,

איציק שוויקי:

גם בתב"ע 368, אסור מעל בית לשימור, להוסיף מעל 2, 2 קומות, עד שתי קומות, ככה זה היה תופס, מדבר על 38,

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו אנחנו בתב"ע,

ענבר קרסני:

אנחנו בתב"ע,

איציק שוויקי:

בסדר, אני אומר לך, כשדיברו על זה, ועשו את זה חשבו ששתי קומות זה כבר,

ענבר קרסני:

לכן זה,

איציק שוויקי:

אתה מדבר עכשיו בית לשימור, בוא נוסיף עליו, בוא נוסיף עליו,

ענבר קרסני:

לא, אתה מחזק אותי, כי לכן זה לא עבד. בסופו של דבר יש פה בית לשימור, עם דיירים אתה יודע עכשיו, זה בדיוק ההזדמנות שניתן לענת לדבר, עם דיירים שעכשיו בזמן שהיו אזעקות לא היה להם

לאן ללכת, אנחנו צריכים לתת להם פתרון, אם כתוב בתב"ע, לא כתוב, צריך לראות איזה פתרון לתת לו, אני חושב שהפתרון הזה הוא מיטבי, ענת, את רוצה כמה מילים כבר,

ענת מזרחי:

כן,

יוחנן וייצמן:

איציק, יש פה שתי קומות שבנויות כבר, זאת אומרת אתה בסוף גם להם צריך לתת זכויות, בשביל שהפרויקט יחיה.

איציק שוויקי:

לא, אני לא,

שרון דינור:

כמה זמן את גרה פה כבר בבית?

ענת מזרחי:

12 שנה,

איציק שוויקי:

(לא ברור) ענק.

שרון דינור:

כאילו משפחה והכול?

ענת מזרחי:

מה זה?

שרון דינור:

כאילו גידלת פה משפחה ו - ?

ענת מזרחי:

יש לי ילדה.

שרון דינור:

אנחנו בצמצום.

איציק שוויקי:

זה לא 6 קומות, זה 8, 7,

שרון דינור:

יש לך דירה קטנה?

ענת מזרחי:

כן,

שרון דינור:

כמה קטנה? כמה?

ענת מזרחי:

שני חדרים,

איציק שוויקי:

וייצמן, זה 8 קומות,

ענת מזרחי:

בערך 65 מטרים, כאילו גם ה - ,

שרון דינור:

לאותו בניין את תחזרי לאותה קומה כאילו?

ענת מזרחי:

בעיקרון כן, או קומה אחת מעל, אבל באותה קומה.

איציק שוויקי:

אני רוצה לשאול שאלה, אני רואה פה בתשריט שיש פה,

ענבר קרסני:

רגע איציק סליחה, אם אפשר רגע שענת,

איציק שוויקי:

תראה, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, איפה ה – 6?

ענבר קרסני:

לא,

ארז קלפר:

7.5,

ענת מזרחי:

אתה לא בנכון,

ציפי רון:

זה הבניין לשימור,

ארז קלפר:

זה הפלמ"ח 51,

איציק שוויקי:

לא, אני דיברתי על,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לספור את המרפסות גם זה המבחן הכי פשוט.

איציק שוויקי:

הבית לשימור, זה הבית לשימור, הבנתי.

ציפי רון:

נכון, אז על זה הבניין הזה מדברים, איציק.

איציק שוויקי:

בסדר, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, זה 7 קומות.

ארז קלפר:

6.5,

איציק שוויקי:

אתה תגיד לי 5 קומות, זה לא 5 קומות,

ארז קלפר:

חצי מהקומה,

ענבר קרסני:

נסיגה, תראה מה אתה רואה,

ציפי רון:

היום יש שם 3,

איציק שוויקי:

בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

הוא לא אמר 5,

ענבר קרסני:

אבל רגע, תנו רגע לענת,

איציק שוויקי:

6 קומות,

ענבר קרסני:

בבקשה.

ענת מזרחי:

אני רק נציין שפנינו למספר יזמים ואף אחד לא, לא רצה לקבל את זה. ממש כל אחד שלח אותנו ישר שהוא הסתכל על הבניין. מה גם ש - , הבניין הוא לא במצב טוב, כי אין בו השקעה, ממש בניין מתפורר, אין מקלט, לא נשארנו, רוב הדיירים לא נשארו בבניין כשהייתה המלחמה. עכשיו אני יצאתי להורים שלי, כי יש שם מקלט עם הילדה, לא יכולתי להישאר שם. צריך פשוט מישו שייקח את זה ויעשה לנו את זה בצורה טובה.

יוחנן וייצמן:

אני מבין שתמ"א/1 על הבניין שלכם לבד, לא שייך.

ענת מזרחי:

ניסינו, לא הלך.

ארז קלפר:

לא כלכלי, אני בדקתי עם היזמים קודמים, (לא ברור) נדל"ן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, רוצה לעבור, יש לך הערות כעת נקודתיות לסעיפים?

איציק שוויקי:

יהיה לכם, מתחת לבית לשימור בונים חניון או משהו?

מורן בן זיו:

תביא את העכבר רגע,

יוחנן וייצמן:

כן, ראית את זה. יש לכם הערות לסעיפים להמלצות למחלקה? שורה שורה.

ענבר קרסני:

אני לא ראיתי את זה,

יוחנן וייצמן:

לא ראית את זה?

לורה ורטון:

יש בקשה להוראות לשימוש ציבורי, מסחרי, קומת קרקע,

ענבר קרסני:

כן, אוקי,

לורה ורטון:

יש קו בניין עילי, תוספת בנייה שלא יחרוג מ - ,

יוחנן וייצמן:

תקראו את זה כמה דקות, בוא נעשה פה,

שרון דינור:

לא, אני יכולה גם לעשות לכם קריאה מודרכת,

יוחנן וייצמן:

לתמצת, כן,

שרון דינור:

להגיד לכם מה, עיקרי הדברים,

לורה ורטון:

אני חושבת שזה הכי טוב.

ארז קלפר:

רק היה דיון אחד עם קארין, לגבי הנושא של המסחר, אבל בבקשה כן,

שרון דינור:

תראו, נתחיל קודם כל,

לורה ורטון:

אולי תעלי את הזה,

שרון דינור:

רגע, הנה מורן מעלה את זה,

לורה ורטון:

מורן מעלה?

שרון דינור:

לגבי, אנחנו קודם כל חשוב לציין שחוות דעת שלנו, צמצמו אותה רק לגבי המבנה לשימור, כאילו לא כתבנו פה כל מיני אספירציות תכנוניות אחרות ו - , לגבי השימור, אז יש לו חלק אחד אחורי שהוא היום, יש לו שתי קומות חדשות בעצם, יש לנו רק קומה אחת, שאותם כמובן אפשר להרוס, חלק אחורי שהוא לגמרי חדש, שגם כן אפשר להרוס אותו, ביקשנו לסמן רק את מה שלשימור, ולגבי מה, גדרות וקירות, לגבי הפנים אמרנו אין בעיה, להרוס אותו, וביקשנו את קומת הקרקע בלבד, לשחזר אותה, כי זה בית – ליוואן מרכזי, ואנחנו חושבים שזה יכול להיות מדהים, עכשיו בגלל שהם בתב"ע ולא בתמ"א אני יודעת שיש לכם הרבה אילוצים, אבל כן שמתי פה את כל החלומות שלנו, שהדבר הזה יהיה נושא אופי ציבורי, שזה אומר שהוא יכול להיות כלכלי ע"י זה שהוא יהיה מסחרי, או איזה שהוא, כאילו איזה שהוא קומת קרקע,

לורה ורטון:

שיהיה פתוח לציבור.

שרון דינור:

שפתוח לציבור, ואז באמת הבית – ליוואן, הקומת ליוואן הזאתי, והחזיתות הכול משתלב לאיזה משהו הרמוני, שמעליו יש את הבינוי שם, זה אחד. הדבר השני, היה לגבי החנייה שרצינו שהיא לא, תגרום להריסה של ה - , מבנה לשימור,

יוחנן וייצמן:

את הפנים שלו,

שרון דינור:

של הקירות, לא של הפנים שלו, הפנים אפשר לא להרוס אותו לא להרוס אותו, את הקירות עצמן, והדבר השלישי היה שבאמת ה - , או הרביעית, אני לא יודעת הגעתי הגשר הזה שהוא לא אופייני, ולא הצלחנו לחיות איתו בשלום. שהוועדה תחליט מה, אני מבין כאילו שיש פה שיקולים שהם לא רק שיקולים של שימור, אבל ההמלצה שלנו היא לא לאשר את הגשר, זה לא אופייני לשכונה, זה לא,

לורה ורטון:

לא להוסיף (לא ברור).

שרון דינור:

לא רציתי לכתוב פה בחוות דעת, כן, בוא ניקח את הזכויות האלה, ונשים אותם בעוד קומה כלפי הפלמ"ח, אבל אני לא יודעת כאילו, צריך אולי לבדוק את ה - , את האופציה הזאתי זה, נראה לנו עדיף.

יוחנן וייצמן:

אני פחות מפחד מעוד קומה,

שרון דינור:

עכשיו אני רוצה להגיד שהתכנון עיר, לדעתי בכלל רצו להוציא את זה מהקו הכחול,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

אפשר לראות, הם רצו להוציא את זה, אבל אנחנו רואים את הערך של להכניס אותו, בתוך הקו הכחול, כי א' כמו שענת אמרה, ש - , מקבל טיפול, אחרת אנחנו נחכה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בוא נחשוב שיעבדו (לא ברור), ולכן, ועושים לשיירות תמ"א או תב"ע נפרדת.

שרון דינור:

שיירות של 2?

יוחנן וייצמן:

בוא נגיד כן, בוא נגיד ש - ,

שרון דינור:

אז היינו שם,

יוחנן וייצמן:

פחות חכמים ו - ,

שרון דינור:

זה בדיוק מה שאמרתי,

ציפי רון:

הם אמרו שהיזמים לא הולכים איתם על זה.

ענבר קרסני:

אין שום היגיון, אין שום היגיון,

ציפי רון:

אין הצדקה כלכלית.

שרון דינור:

אני לא יודעת להגיד, לגבי זה, אבל אני כן יכולה להגיד לכם, שלאורך השנים שאני במחלקה לתכנון, פגשתי את הבניין הזה כבר כשהייתי בתכנון עיר, ולא יצא מזה, אני לא יודעת להגיד למה, ו - , אני לא נמצאת בצד השני של השולחן. עובדה זה לא התרומם, והיתרון של להכניס את זה לתוך תב"ע, היא באמת להשיג מזה איזה שהוא הישג, אחד שהוא שימור סטטוטורי, והשני הוא באמת אם נצליח עם הקומת קרקע הזאת, לעשות שימוש סחיר שהוא משרת את כולם, הוא גם כלכלי, הוא גם יכול להיות

מהמם שמה כאילו, יש להם חצר יפיפייה שמה, אני מבינה שאין שם דיירים כרגע שצריכים לחזור חזרה לשמה, אז כאילו נראה לי שיש, יש תנאים.

יוחנן וייצמן:

זה עובד מצידכם?

ארז קלפר:

כל ההמלצות כן, למעט הנושא ה - , יש לנו בעיה קניינית אחת קטנה, עם אדון לוי, אתה רוצה להרחיב על זה?

ענבר קרסני:

כן, בהחלט.

ארז קלפר:

אני דיברתי על זה עם קארין, קודם כל אני מסכים, אני חושב שזה באמת נכון, אבל מבחינת ההמלצות, אני חושב שזה היה הכי יפה בעולם, אבל יש לו דייר,

יוחנן וייצמן:

יש כאן דייר בקומת הקרקע?

ענבר קרסני:

לא, יש דייר בקומת הקרקע משפחת לוי,

ארז קלפר:

חצי, חצי,

ענבר קרסני:

אני ביקשתי שהוא יגיע, וזה. זו הדירה שבה הוא נולד, אימא שלו גרה שם שנים, נפטרה לפני שנתיים, הוא רכש מאחים שלו את הדירה הזאת, זה דירת חלומותיו, החלום שלו לחזור ולגור שם, כשאני אמרתי לו את ה - , את הדבר הזה, אז הוא כמעט קיבל התקפת לב.

שרון דינור:

כן, אבל אם יש לו, אבל אם יש לו דירה, סליחה שנייה, אם אתם מסמנים אותו בחלק המופר, כן, ולא בחלק שממילא, אתם עושים שמה הריסה ובנייה מחדש זה לא שהוא נשאר לגור שם בזמן הזה, אז אפשר, הוא עדיין,

ענבר קרסני :

לא, לא, אז אני חושב, יש לי פשרה,

שרון דינור :

כן,

ענבר קרסני :

שהיא לא רעה, שגם עולה מתוך תוכנית המושבות, תוכנית המושבות מסמנת החזית לשימור בפינה הזו, ואנחנו נעשה את הפינה הזו, ונשמור לו, את הגינה שלו, לכיוון רחוב, הנה תיכף אנחנו, נראה את זה,

שרון דינור :

הצלחנו להגיע לעניין,

ענבר קרסני :

הנה מצוין יופי,

שרון דינור :

זה מה שאמרתי שזה נורא,

ענבר קרסני :

הפינה של איפה שרואים את המזרקה. אוקי,

שרון דינור :

איפה הדירה? אופס, סליחה, איפה הדירה?

ענבר קרסני :

הנה למטה, תתקרבי תתקרבי.

שרון דינור :

והוא בצד הזה?

ארז קלפר :

כן,

ענבר קרסני :

תרדי למטה,

שרון דינור:

אני מתנצלת אני,

ענבר קרסני:

הכול טוב,

שרון דינור:

למה?

ענבר קרסני:

עוד טיפה זהו. עצרי.

שרון דינור:

אוקי אז מה אתה רוצה להגיד?

ענבר קרסני:

למטה, אוקי,

שרון דינור:

החלק הזה?

ציפי רון:

לא, החלק הכי תחתון, זהו, קומת קרקע,

שרון דינור:

כן,

ענבר קרסני:

זה הבניין לשימור, זה אנחנו נשאיר לאדון לוי, הוא יוכל,

ציפי רון:

יש שם מזרקה.

ענבר קרסני:

יש לו שם מזרקה, אם היא תופעל או לא, סתם, זה לא, אין שם מזרקה. זה סתם,

ענת מזרחי:

זה סתם עומד שם,

ענבר קרסני:

זה סתם, אין שם כלום, כן, אבל לא משנה, זה מסומן כאילו איזה מזרקה שזה, זה בטונאדה.

עו"ד דני ליבמן:

אחד (לא ברור).

ענבר קרסני:

בצד השני, אוקי, אני לא יודע אם את יכולה להמשיך,

ארז קלפר:

בדיוק,

ענבר קרסני:

בצד השני, אנחנו פה נעשה חזית לשימור, ומה שאני רציתי להגיד בקשר של ה - , את רוצה רגע לתת לי אולי אני אעשה לסובב את זה?

שרון דינור:

לא, אני אומרת כאן זה גם לשימור אבל,

ענבר קרסני:

אנחנו נשמור אותו לשימור,

שרון דינור:

אתה אומר,

ענבר קרסני:

נעשה מגורים.

שרון דינור:

כן,

ענבר קרסני :

עוד נעשה את זה מגורים. בצד השני נעשה מסחר, והרעיון דרך אגב היה, שאני חושב שהוא רעיון קסום, זה שבין שני הבניינים יהיה איזה שהוא פטיו כזה, והמסחר, יהיה שם, ואז יוכלו האנשים לשבת ואולי אפילו גם תהיה איזה שהיא מצללה, יהיה איזה שהוא מין פטיו כזה שיישבו שם בפינת, על פינת רחוב הפלמ"ח, אם אני אסובב את זה, ואז תראו רגע, שנייה,

לורה ורטון :

אחד, (לא ברור),

שרון דינור :

א', אני רוצה להבין את מה שאתה מציע, אבל אני, מה שאני רוצה,

לורה ורטון :

איפה הכניסה לשם?

שרון דינור :

מה שחשוב לי להגיד, אני חושבת תקשיבו רגע,

יוחנן וייצמן :

(לא ברור).

לורה ורטון :

משם?

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

תהיו איתי,

לורה ורטון :

כן,

שרון דינור :

אני חושבת כשבן אדם נכנס להליך של הריסה ובנייה מחדש, אני לא יודעת, אני לא, אני יודעת זה נורא מסובך עם בעלים, אבל הוא צריך לקחת בחשבון לא תמיד על החלומות שלו יבואו לידי ביטוי

ואני החלק הזה האחורי הזה, הוא חלק שהוא לא לשימור, תעשו לו את הדירה שמה, ושמה תתנו לו גינה, ושמה תעשו, ואז אנחנו נרוויח את החלק של השימור שהוא כולל גם את החלק,

ענבר קרסני:

מזל שהוא לא הגיע היום, את יודעת מה?

ארז קלפר:

כן,

ענבר קרסני:

מזל שהוא לא הגיע היום,

שרון דינור:

כי הוא היה (לא ברור),

ענבר קרסני:

הוא היה הופך שולחן.

שרון דינור:

אני מבינה, אני מבינה שהוא לא רוצה, אבל אני מבינה גם שאתם לא יכולים לתת לו את זה, אבל יכול להיות שאתם יכולים להגיד לו, תקשיב זה מה שהוועדה אישרה, כי אני רגע רציתי להראות לוועדה את הרחוב עצמו, שזה משהו ש - , רגע, רשום לי באנגלית כמובן.

ענבר קרסני:

אבל גם בתוכנית, אם תסתכלי את המושבות, אין שם חזית מסחרית לחזית הרחוב השיירות, החזית המסחרית היא ממבצע קדש.

שרון דינור:

אני לא חייבת שיהיה שם חזית מסחרית, אני הצעתי, אני הצעתי,

ענבר קרסני:

ציבורית.

שרון דינור:

כדי שאני לא רוצה להגיד סתם צורכי ציבור, אם יש סיכוי ש - , כאילו שתרוויחו מזה משהו גם כן, אתה מבין? זה לא שאני, לעשות פה רק דירות מגורים, זה כאילו לצאת בהפסד פה, כשיש לנו תב"ע.

אבל אם הייתם בתמ"א/38 לא הייתי יכולה להגיד את זה, אבל מאחר שאתם לא, תראו, אני אנסה לראות אם רואים פה, זה החזית, תראו איזה חזית יפה זאת, (לא ברור) איזה חזית מהממת, חבל שמישהו שכבר מגיע, הריסה ובנייה מחדש ובונים לו מחדש את הדירה שלו, אני לא הייתי רוצה שהוא יחזור לפה, הייתי רוצה שכאילו יהיה פה משהו, כאילו אני חולמת פה ובגדול, מה לעשות? זה, לתת לי את המסחר, או את החלק עם האלמנט הציבורי, וחלק שהוא פחות חשוב לי,

ענבר קרסני:

אני אתן רמז,

שרון דינור:

הנה תסתכלו,

ענבר קרסני:

(לא ברור) הספציפי הזה,

שרון דינור:

זה, זה למשל הוא לא חלק חשוב, מבחינתי תהרסו אותו, תבנו אותו,

ענבר קרסני:

אבל נעשה אותו חשוב, נעשה אותו חשוב.

שרון דינור:

לא חשוב לי, ולא חשוב לוועדה הזאת, אוקי,

ענבר קרסני:

לא, הוא חשוב לעיר,

שרון דינור:

מבחינת השימור,

לורה ורטון:

השימור,

ענבר קרסני:

חשוב לתושבים, זו הכוונה שלי,

שרון דינור:

אני אומרת, אבל אנחנו לא ..ץ. 37:47,

ענבר קרסני:

תני לי רגע את העכבר,

שרון דינור:

כן, כן,

ענבר קרסני:

אם תוכל להחזיר לי רק את המצגת וזה. אני אגיד רגע ככה, ההסכם הזה עם השיירות 2, ענת פה תגיד, רק על משפחת לוי, אוקי,

ארז קלפר:

שנתיים (לא ברור).

ענת מזרחי:

זה לא יקרה,

ענבר קרסני:

שהיה להם חשוב לחזור לדירה הזו, ואיזה שטח של גינה הוא מקבל, ואיזה שטח של,

שרון דינור:

שטח מעליהם יש לו,

יוחנן וייצמן:

אני אוכל לומר לך סתם, על שטח של גינה, שוב, בלי קשר לסוגיה שדיברנו קודם,

ענבר קרסני:

נו.

יוחנן וייצמן:

לא הוועדה פה, לא הוועדה המקומית ולא המחוזית ישמחו להצמדות של דירה בקומת קרקע,

שרון דינור:

לא, נכון?

יוחנן וייצמן:

זה לא, זה לא, יעבוד.

שרון דינור:

הגג היא מוצמדת היום? הגינה הזאת?

ארז קלפר:

כן,

שרון דינור:

בטאבו הוא שלו?

ענבר קרסני:

כן, בטאבו שלו, אחר.

שרון דינור:

הוא יכול לקבל בתב"ע, הוא יכול לקבל אותה,

יוחנן וייצמן:

אני בנושא הזה אני טיפה,

שרון דינור:

שיקבל אותה.

יוחנן וייצמן:

אני מרגיש בנושא הזה של, שבן אדם לא יכול לפעמים,

ארז קלפר:

בדיעבד מזל שהוא לא הגיע לפה, הוא לא, (לא ברור),

ענבר קרסני:

אני רוצה רגע להראות רגע, פה דיברנו על הכתפיים, וכן הלאה. אז שני דברים, הדבר הזה נולד קודם כל מתוך אילוץ, בסדר? כי אמרנו מאיפה נקבל את המטרים, איך נצליח לעשות את הדבר הזה, אני חושב שבסופו של דבר לעשות פה אזור שהוא אזור מסחרי, איציק, תראה, אתה תאהב את זה, לעשות פה אזור שהוא אזור מסחרי, לכאן,

ארז קלפר:

עם הרחבה גדולה,

ענבר קרסני:

עם רחבה גדולה, הוא אפילו מקבל איזה שהיא הצללה, והוא יושב על רחוב הפלמ"ח שהוא רחוב ראשי, זה קטע, יש פה קטע שהוא יפה, אני מאוד אהבתי אותו, זה נולד כאילו איזה שהוא תוואי לוואי של התהליך כדי,

ציפי רון:

איפה רחוב הפלמ"ח?

ארז קלפר:

זה פה, פה,

ציפי רון:

פה, נכון?

ענבר קרסני:

כן,

ארז קלפר:

כן, אני דווקא באמת זה בית קפה או משהו,

ענבר קרסני:

אוקי, זה כאילו,

איציק שוויקי:

לא כולם אוהבים בתי קפה, והשכנים יגידו מפריע להם, והם רוצים בלילה לישון.

ענבר קרסני:

בסדר, אני אומר, אז אתה יודע, אנחנו, זה אנשים מנומסים פה בשכונה זה לא, אנשים שקטים.

איציק שוויקי:

זה (לא ברור),

ענבר קרסני:

שותפים קפה בשקט.

שרון דינור:

אתה יכול להסתכל?

ציפי רון:

אני רוצה לשאול, אני רוצה לשאול משהו, לגבי,

ענבר קרסני:

בבקשה.

ציפי רון:

אני רוצה לשאול משהו לגבי המבנה,

ענבר קרסני:

בבקשה,

ציפי רון:

רחוב הפלמ"ח.

ענבר קרסני:

כן, בבקשה.

ציפי רון:

לפחות לפי המודל שלכם, זה עומס עצום על רחוב הפלמ"ח, אני רוצה לראות איך אתם מעצבים את החצר, את הקטע שבין הבניין לרחוב להולכי רגל, מה רואים שם?

ענבר קרסני:

תראי, העניין,

ציפי רון:

נשאר שם,

שרון דינור:

יש לכם פה הדמיה כאילו,

ציפי רון:

עצים לא יהיו, אני לא יודעת, זה נראה לי, זה נראה לי, אם אתם זוכרים, אני שלחתי לכולכם צילומים מהתחדשות עירונית, שנעשתה ברחוב הפלמ"ח, שהפכה את רחוב הפלמ"ח למדבר, שהוא מאוד אנטיפטי להולכי רגל. אז אני רוצה לדעת איך העיצוב כאן, איך,

ענבר קרסני:

איפה? תני לי דוגמא,

ציפי רון:

איך הפרויקט הזה נושק לרחוב, מה ירגיש הולך רגל שם, איך זה יראה בכלל? עכשיו אני רואה משהו מאוד טכני, בלי שום התייחסות לרחוב עצמו.

ארז קלפר:

אני אענה לך על זה,

ענבר קרסני:

קודם כל, על מה את מדברת? סליחה, איזה, איזה בניין את מדברת?

עו"ד דני ליבמן:

על 49 ו-51,

ציפי רון:

אני מדברת על הפרויקט כרגע, על הפרויקט,

עו"ד דני ליבמן:

איך הם נראים,

ציפי רון:

אותו קטע שנושק לפמ"ח.

ענבר קרסני:

אוקי,

ציפי רון:

אני רוצה לדעת, אני מרגישה שאנחנו מאבדים את הרחוב, פשוט ככה. בתור, בתור הולכת רגל ברחוב,

יוחנן וייצמן:

תמיד אבל התחדשות עירונית,

ציפי רון:

כן, אבל אפשר לעשות את ההתחדשות העירונית זה דברים קטנים, שצריכים לקחת אותם בחשבון, ולהשיט אותם על היזם, זאת אומרת אתה לא יכול לקחת את הלב ואת האופי, ואת הנפש של הרחוב, ולהפוך אותו למדבר שממה, אני לא יודעת מה, אבל זה לא רק המדבר שממה. זה גם הגדרות, זה כניסות לחנייה, זה כל מיני דברים, ופינוי אשפה כשהופכים את הרחוב, למאוד, נגד הולכי רגל, וזה רחוב חי,

ענבר קרסני:

אני רוצה לספר לך,

ציפי רון:

והוא הולך למות,

יוחנן וייצמן:

בבקשה, (לא ברור),

ארז קלפר:

אני אגיד לך משהו, קודם כל,

שרון דינור:

אתה יודע שזה דבר שאתה יכול למצוא אותו חזרה? כאילו יש לי, הם צצות כמו הפטריות אחרי הגשם, אחרי שסיימתי תכנון וכל זה,

ציפי רון:

מה? מה?

שרון דינור:

הקופסאות, עכשיו ראיתי על בצלאל, שמו לי (לא ברור) שמו לי, כאילו,

ציפי רון:

טוב, אז, אז,

שרון דינור:

אין שום תיעוד כאן.

ציפי רון:

היום אלה חומות נמוכות, ויש צמחייה,

ענבר קרסני:

שמרנו אותם.

ציפי רון:

ואני מדברת על הצד השני, מה שקרה בצד השני, הרחוב, כל הבנייה החדשה שם, איפה שהשיכון, תחזיר את השקופית אחורה, אני, לא משנה, עזבו. הרחוב מאבד את זה,

ענבר קרסני:

אני רוצה להגיד לך שבכל מקום שיש התחדשות עירונית,

ציפי רון:

אז אנחנו דואגים שלא יקרה,

ענבר קרסני:

מממשים את ההפקעה של הרחבת הרחוב, שנייה, אם תסתכלי היום, הבניין לא, (לא ברור) שם מדרכה כזאת, יהיה לך מדרכה הרבה יותר משמעותית, הרבה יותר גדולה, שהולכי רגל יוכלו ללכת ומדוע? מהטעם של מימוש ההפקעה, יש שם תוכנית של הרחבת רחוב הפלמ"ח, אנחנו מממשים אותה על דרך התוכנית, זהו, זה רק,

ציפי רון:

השאלה שלי, השאלה שלי, היא שאלה שנוגעת לפרטים הקטנים, לא להרחבה. השאלה שלי מה התכנון נותן בממשק של המפגש בין הולך הרגל לפרויקט הזה? אני מרגישה שמה שקורה לי בפלמ"ח, שאני מאבדת את זה. אז אני שואלת עכשיו שפה זה פרויקט גדול, ומאוד משמעותי, ונושק גם לאחד הרחובות הקטנים שניגשים. איך אנחנו, איך אנחנו מתמודדים עם השאלה הזאת? לא להפוך למדבר אורבאני.

ארז קלפר:

אז בואי, אני אגלה לך סוד קטן, בפינה של הפלמ"ח, יצרנו אזור גינון חיצוני לפרויקט שלנו, אזור גינון, אפשר לראות את זה במסמכים, ממש בפינה הזאת, כן, אזור גינון שהוא, מיועד לציבור, ולא כלפינו כדי קצת לייפות את הפינה הזאת. בצד השני, יש לנו הפקעה התרחקנו כמה מטרים פנימה לתוך

המגרש מאוד מאוד הקשה עלינו מבחינת הקומפוזיציה של הבניינים, ויצרנו מדרכה רחבה יותר, וגם הסגנו את הבניין פנימה יותר, מבחינת רחוב הפלמ"ח היינו הכי הכי סבבה, בוא נגיד ככה, כלפי הרחוב,

ציפי רון:

אני לא רואה את זה במודלים, אני לא רואה את זה במודלים,

ארז קלפר:

לא, אפשר לראות את זה, אפשר לראות את זה בתוכניות, רואים את זה,

יוחנן וייצמן:

בתוכנית מול הקו הבניין ההיסטורי,

ציפי רון:

אני לא רואה, אני לא רואה את זה בתכנון, ואני לא רואה את התחייבות הזאת בהצגה שלכם.

ארז קלפר:

שנייה,

ציפי רון:

אני רואה את ה - ,

ארז קלפר:

אפשר לעשות זום מלמעלה? רגע,

ציפי רון:

אני לא רואה את הפרטים האלה,

ארז קלפר:

טוב, בקובייה, בקובייה,

ענבר קרסני:

הקובייה ככה,

ציפי רון:

להיפך, הם נהדרים הפרטים האלה.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות לנו את זה על הנספח בינוי.

ארז קלפר:

כן, תראו, זה רחוב הפלמ"ח, זה רחוב הפלמ"ח, אוקי, זה אזור ההפקעה, אתם רואים אותה פה, זה אזור ההפקעה, זו הגינה פנימית שלנו, ופה הבניין. אתה יודע כמה אני מתרחק מרחוב הפלמ"ח? המסדרון של מטר וחצי,

יוחנן וייצמן:

המצב הקיים,

ארז קלפר:

מצב קיים, פה, יצרתי גינן חיצוני למגרש שלנו, כדי ליפות את ה - , את הפינה הזאתי, והוא לדעתי נותן הרבה, וגם המדרכה פה רחבה יותר. אז בכל מצב,

שרון דינור:

ברור שהצמדת חצרות,

ארז קלפר:

היחס שלנו,

שרון דינור:

לא, לא יאשרו לכם, לא אנחנו, גורמים אחרים.

ציפי רון:

אני לא יכולה לבדוק בתוכנית הזאת כרגע,

ארז קלפר:

לא, יש נספח בינוי, יש תשריטים,

שרון דינור:

אתה יכול רגע להעביר לי בבקשה את העכבר, אני רוצה לפתוח,

ארז קלפר:

של כל החומרים,

ציפי רון:

מה שקרה שהגביהו את ה - , הגביהו את מפלס קומת הקרקע, הגביהו את מפלסי קומת הקרקע, ובנו יותר גבוהה,

ארז קלפר:

לא אצלנו, לא אצלנו,

ציפי רון:

לא משנה,

ארז קלפר:

הגדר הזו נמוכה,

ציפי רון:

גדר, הגינות הן פרטיות, ואנשים הולכים ליד חומות. אז, כאן אני לא רואה את הפרט הזה, זה הכול. אני חרדה. כי זה פרויקט גדול, ומשמעותי,

איציק שוויקי:

אפשר לראות בזה, בהתאם לתב"ע,

יוחנן וייצמן:

תוכנית המושבות.

איציק שוויקי:

תוכנית המושבות, והם לא עשו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הוא עושה את זה עם הנסיגות המיועדות, בזה אין בעיה,

ארז קלפר:

אני מקבל את ההערה הזאת, אני אגיש את הפרטים האלה, זה חשוב.

ציפי רון:

לפי דעתי זה קריטי, אם אין את הפרטים האלה, אז חבל על העניין,

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא נחזור לנושא, מול הסעיפים, אתם בטח קראתם אותם, ואתם רוצים למקד אותנו.

ענבר קרסני:

כן,

יוחנן וייצמן:

אם יש לכם הערות,

ענבר קרסני:

אז זה ככה, אז אני רגע אעבור ברשותכם סעיף,

יוחנן וייצמן:

כן,

ענבר קרסני:

7 יש לבטל את האחדה של הבינוי, אני חושב,

שרון דינור:

הסברת לנו את זה,

ענבר קרסני:

אני חושב, אני חושב שכדאי לתת את (לא ברור) על הדבר,

לורה ורטון:

7 זה לא שלנו,

ענבר קרסני:

מה?

יוחנן וייצמן:

7 זה הגשר.

ענבר קרסני:

כן, אוקי, אני רוצה רק רגע שרון, זה לא (לא ברור) איך מופיע פה, אבל אני חושב ש - , אמרת משפט שלי, הוא מאוד מאוד חשוב, הייתי רוצה שתצא קריאה מפה, מוועדת שימור, שתומכת בפרויקט, ותומכת בצירוף שלו,

שרון דינור:

הפרויקט תמכנו בו,

ענבר קרסני:

לא, אני אומר, אפילו שתהיה אמירה פוזיטיבית,

שרון דינור:

אה אוקי, בסדר,

ענבר קרסני:

שוועדת שימור, שתבוא ותגיד, שהשימור הבניין, חיבור הבניין לתוך הפרויקט, לתוך, הוא הוא חשוב. ויוחנן, לגבי ההערה שאתה אמרת, למה לא להגיש תב"ע רק לשני הבניינים האלה, כי למה לעשות הליך כפול, אנחנו לא נמצאים בתב"ע שמתכללת את כל ה - , את כל הדבר הזה, אז למה לא להסתכל על הדבר הזה בצורה, בצורה הוליסטית.

יוחנן וייצמן:

אני רשמתי בוא, רק בשביל המוח, כאילו בוא, בוא נחשוב שהייתם עובדים בנפרד, מה היה קורה?

ארז קלפר:

הממשקים, הממשקים לא טובים, כי זמני הביצוע והשלביות,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, לא, בהנחה שתשימו טרקטור באותו יום,

ארז קלפר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

ממש לא התכוונתי.

ארז קלפר:

כל ה - , כל הפתרון של כל האירוע הזה מתחיל במרתף,

ענבר קרסני:

אני רוצה גם להגיד, סליחה, עוד אינפוט אחד שהוא חשוב, בסופו של דבר כשאני במתחם של פינוי בינוי אני בתור יזם, יכול להציע לדייר שלא נוח לו כל כך להמשיך לגור בדירה, בפלמ"ח 49, נניח נקבל תמורה בזה, ללא ה - , ללא שהדבר הזה נמצא באותו פרויקט, אין לי אפשרות ביצועית לעשות את זה, כי אז אני מייצר לי אירוע מסה. מפה וקונה כאן, פרויקט של פינוי בינוי מאפשר את הגמישות הזו שדיירים יכולים לעבור,

יוחנן וייצמן:

מתוך ה - ,

ענבר קרסני:

מצד לצד, ולכן זה גם כן חשוב. ואני אומר שוב, נניח שוכנענו שחשוב לצרף את השיירות 2 לפלמ"ח 51 מהרבה סיבות, אז איזה סיבה יש, וזה הליך תב"עי, אז איזה סיבה יש להפריד את זה, שזה לא יהיה חלק מתוך ה - , מתוך ההליך הזה.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת, של החניות, ושל,

שרון דינור:

לא, זה אני יכולה לנסח,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

המילים הנכונות,

ענבר קרסני:

כן, כן.

שרון דינור:

את המה סליחה?

ציפי רון:

חתך הבנייה.

יוחנן וייצמן:

חוץ מסעיף 7, הכול בסדר?

ענבר קרסני:

ארז, אתה רוצה רגע לעבור לראות שזה?

שרון דינור:

תקשיבו, אתם יכולים להגיד לנו גם אחר כך, אנחנו פה,

ענבר קרסני:

אוקי, בסדר.

שרון דינור:

הוועדה נשארת. בוא נראה חזית,

ענבר קרסני:

אני מודה, אני מודה שהתלבטנו, אני מודה שהתלבטנו, ובתוכנית זה, בין לשמר את הקומה הראשונה שהיא בוודאי הקומה המנדטורית שצריך לשמר אותה, לבין לבדוק חלופה של להמשיך (לא ברור) נוספת.

שרון דינור:

רגע תגידו, לשאלתה של ציפי, גברת ציפי רון, זה החתך עם רחוב הפלמ"ח, אני לא סגורה על איזה חתך, איפה החתך בינוי רחוב הפלמ"ח. שנראה את רחוב, כאילו את ה - ,

ארז קלפר:

זה החתך רחוב הפלמ"ח,

ענבר קרסני:

בצד ימין למטה,

שרון דינור:

איזה?

ארז קלפר:

בצד ימין זה הפלמ"ח 49,

שרון דינור:

לא, זה, הנה זה ההיסטורי, במסגרת ההערות,

ארז קלפר:

לראות את כל הבניינים?

שרון דינור:

אני רוצה לראות את ה - ,

לורה ורטון:

את הבניינים הסמוכים,

שרון דינור:

רחוב הפלמ"ח.

ארז קלפר:

יש במצגת,

שרון דינור:

חתך לפלמ"ח.

ציפי רון:

מזרח מערב,

ארז קלפר:

יש במצגת, יש במצגת.

ציפי רון:

מזרח,

שרון דינור:

הנה אבל זה לא,

ארז קלפר:

לא פה, לא פה, במצגת.

שרון דינור:

אז אולי חזית,

ענבר קרסני:

אבל מה רע בחתך הזה? החתך הזה הוא טוב מצד ימין,

שרון דינור:

לא יכול להיות,

ענבר קרסני:

מה שרצית לראות,

שרון דינור:

הוא לא טוב, כי הוא לא מראה את רחוב הפלמ"ח, הוא מראה לי את רחוב,

ענבר קרסני:

אבל מבצע קדש, נכון,

שרון דינור:

מבצע קדש,

ענבר קרסני:

נכון, הוא מראה לך,

שרון דינור:

אז אנחנו רוצים,

ענבר קרסני:

את רוצה על הפלמ"ח לראות?

שרון דינור:

כחתך שחותך כן, זה, איפה עובר חתך 1 – 1? אני, אני מתנצלת פשוט,

ענבר קרסני:

חתך 1 – 1,

ארז קלפר:

זה בפלמ"חים,

שרון דינור:

הוא לא טוב לנו?

ארז קלפר:

לא, הוא טוב.

ענבר קרסני:

כן, הוא טוב,

שרון דינור:

איפה הפלמ"ח פה?

ענבר קרסני:

מצד ימין,

שרון דינור:

כן הפלמ"ח?

ענבר קרסני:

כן,

שרון דינור:

אז (לא ברור) שיש פה,

ארז קלפר:

אני אדגיש את הפרטים, לא, לא, בשלב התב"ע לא,

יוחנן וייצמן:

נרשם,

ציפי רון:

החצר מוצמדת לדירה, החצר מוצמדת לדירה?

יוחנן וייצמן:

לא, הבעיה עם אדון לוי, שאני לא יודע איך להתמודד איתה, אני,

ציפי רון:

עם מי? עם מה?

יוחנן וייצמן:

עם אדון לוי, השכן.

ציפי רון:

אני שואלת אם החצר מוצמדת לדירה בקומת הקרקע,

ארז קלפר:

כן, כן,

איציק שוויקי:

בית המשפט יתמודד איתו,

ארז קלפר:

כן,

איציק שוויקי:

זה לא חובה,

ציפי רון:

יש פה בעיה רצינית מאוד,

איציק שוויקי:

שתי שליש, אם הוא השתי שליש לבניין,

שרון דינור:

כמה שטח דירה שאתה צריך להחזיר לו?

ענבר קרסני:

100 מטר, אבל למה,

שרון דינור:

למה?

ענבר קרסני:

אני אומר, אני אומר, לא, שנייה, אני אומר אנחנו ניתן, חזית מסחרית, כמו שאנחנו רוצים, הכול בסדר,

שרון דינור:

אבל הסיפור שלנו זה לא החזית המסחרית,

ענבר קרסני:

אז מה?

שרון דינור:

אנחנו לא (לא ברור) על חזיתות מסחריות?

ענבר קרסני:

א זה מה אתם רוצים?

שרון דינור:

שימור, שבוא היא תהיה על המסחרית.

ענבר קרסני:

אנחנו שומרים מלא מלא,

שרון דינור:

אבל אנחנו רוצים שהחזית המסחרית תהיה בשימור, זה מה שאתה לא נותן לנו. זה ה - , זה (לא ברור).

ארז קלפר:

צריך (לא ברור) אותנו בחוצה, בכל מחיר, זה מה שאומרת הוועדה.

שרון דינור:

אני לא אומרת, זה המלצה שלנו, הוועדה עוד לא אמרה את זה, זה לא,

ארז קלפר:

אני לא רואה דרך אחרת, כאילו,

שרון דינור:

כאילו אני לגמרי מבינה שיזמים צריכים בוועדה להילחם על זכותו של יזם, אבל אלה של דייר, ושאינ להם הסכמה שלו, אבל אתם יכולים גם לחזור עם אמירה מפה, ולהגיד לו - תשמע, זה מה שאנחנו יכולים לתת לך, זה שה - , זה לא אנחנו, זה הם.

לורה ורטון:

זה הוועדה,

שרון דינור:

אז אנחנו נותנים לכם את הסולם, כאילו, לגשת לו אליו.

יוחנן וייצמן:

בוא נרשום את זה בתור לשקול כזה,

שרון דינור:

תראו,

ציפי רון:

מה שמטריד אותי, אני שואלת עוד פעם, סליחה שאני מתעקשת, לגבי קומת הקרקע, אני לא רוצה ללכת שהולכי הרגל ילכו ליד חומות.

שרון דינור:

אנחנו נכתוב את זה ברחל ביתך הקטנה,

יוחנן וייצמן:

נו, זה ברור שלא,

ציפי רון:

אבל גם ברחובות הפנימיים, בכל מקום,

שרון דינור:

נכתוב את זה בכל המקומות,

ציפי רון:

אני לא רוצה, אני לא רוצה שזה יקרה. ואני רוצה להבטיח שיהיו שם, שהגדר תהיה נמוכה, ושיהיו עצים,

יוחנן וייצמן:

אבל זה תוכנית המושבות, בשביל מה את נכנסת לסוגיה הזאתי שימור?

ציפי רון:

אני אגיד לך בשביל מה, כי זה לא מתקיים, כי זה לא מתקיים, כי לאור מה שקיים בשטח, המציאות טופחת על פנינו, והשטחים האלה הופכים לפרטיים, עם גדרות אבן, וכל ה - , וכל הכניסות לחניות, כל הפינוי אשפה.

ארז קלפר:

אבל זה לא במה (לא ברור) אבל,

ציפי רון:

אנחנו הולכים במדבר אורבאני, וזה מאוד דומה עם הולכי רגל.

שרון דינור:

מסכימים איתך כולם, מקצה לקצה.

ציפי רון:

אוקי, צריך לכתוב,

שרון דינור:

אז אמרנו נכתוב את זה, בוא נשחרר אותם, תודה.

יוחנן וייצמן:

יללה.

ארז קלפר:

תודה רבה לכם.

ענבר קרסני:

חברים, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

בוא נכניס את התיק הבא, ואחרי זה ניכנס לתיק הזה.

איציק שוויקי:

הנה מצאתי את הזה,

שרון דינור:

אתה רוצה קודם להכניס את התיק הבא?

יוחנן וייצמן:

חצי שעה זה לא עובד.

שרון דינור:

רגע, עכשיו יהיה לך,

יוחנן וייצמן:

דיברנו על זה,

שרון דינור:

אני אומרת בואו, הם ישר יציגו אני לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

שהם גם יציגו,

יוחנן וייצמן:

תבקש (לא ברור), בסדר? ארז.

ארז קלפר:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

תכניס את ה - , תגיד לאחרים שייכנסו. זה ארגון, לא, לא, נהיה לחץ. נדון אחרי זה, סימנו לעצמנו את הסוגיה.

עו"ד דני ליבמן:

אני ביקשתי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה? יש בסוף הפרוזדור הרבה.

איציק שוויקי:

מה אתה מתלונן?

עו"ד דני ליבמן:

ואם זה יקרה עם זה משהו.

נתנאל מאיר:

בוקר טוב.

שרון דינור:

אנחנו לא הצגנו, ידענו שאתם ממתינים בחוץ, אז טבולה ראסה כאילו תתלחילו.

נתנאל מאיר:

מאפס?

שרון דינור:

מאפס, כן, הכול, המיקום, הכול הכול.

מיקול ירון:

אוקי, שלום.

איציק שוויקי:

כולם מכירים את (לא ברור) האופניים שם.

נתנאל מאיר:

לא, אין כבר,

שרון דינור:

לא, אני לא מניחה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני הלכתי פה.

איציק שוויקי:

לא, אבל היה, תמיד כולם,

ציפי רון:

אחת מהפעילויות הכי מרכזיות שלנו גם במקום, מעל חנות האופניים, מעל ידידיה, והיא קרבה אותנו לשכונה, וגם, דליה גביש, הציירת דליה גביש.

שרון דינור:

טוב. רגע, היו"ר,

ציפי רון:

הבית הזה מבפנים.

נתנאל מאיר:

היו"ר פרש בשיא.

עו"ד דני ליבמן:

לא, הוא תיכף יחזור.

איציק שוויקי:

כולם מכירים את הבית הזה.

מיקול ירון:

מכירים.

ציפי רון:

אבל מבפנים.

שרון דינור:

הוא יודע קצת.

נתנאל מאיר:

אז נתחיל כאילו כן, נתחיל.

עו"ד דני ליבמן:

תתחיל.

איציק שוויקי:

היה פעם תוכנית שאמציא אהרונסון עשה אותה, היה על זה, בוועדת השימור הזאת.

נתנאל מאיר:

נכון.

איציק שוויקי:

אני זוכר יש לי זיכרון. זאת תוכנית שאמציא אהרונסון עשה על הבניין הזה.

מיקול ירון:

טוב, אז אנחנו מדברים, על האזור הזה, אגרון 22, אנחנו מטפלים באגרון 24, ו-26, פה סמוך, וגם מאחורה. אנחנו מדברים על שכונת מחנה ישראל,

ציפי רון:

מה שמך?

מיקול ירון:

מיקול,

ציפי רון:

מיקול מה?

מיקול ירון:

ירון.

ציפי רון:

אני מעמד האישה אנחנו אוהבים.

מיקול ירון:

אז זה בעצם יש לנו,

נתנאל מאיר:

יש פה מעמד הגבר? כי אני מרגיש מקופח.

ציפי רון:

בבקשה אתה רשום פה, לא? אתה רשום, נכון? אז מי רשום כאן. מה?

נתנאל מאיר:

לא משנה, אני בסדר, אני אתמודד.

ציפי רון:

לא,

לורה ורטון:

(לא ברור) בשום מקום.

נתנאל מאיר:

אוקי,

מיקול ירון:

אוקי, אז יש לנו בין, ממש בין שכונות במרכז העיר לממילא, (לא ברור), על ציר מאוד מרכזי ציר אגרון, שהוא בעצם רואים אותו כבר, אם אנחנו הולכים ל – 1880 אנחנו רואים שהציר הזה היה קיים, ציר שמקשר בין העיר העתיקה, למרכז של העיר, וגם פה אנחנו רואים דוד המלך. כאן מה שאנחנו רואים ב – 1988, זה בעצם את הבנייה,

ציפי רון:

ציר שמוביל לעמק המצלבה ולעין כרם.

נתנאל מאיר:

כן,

מיקול ירון:

כן, כן, בעיקרון, הוא עוד היה כאילו הציר המרכזי לעזה, זה היה. אז בעצם פה אנחנו רואים את הבנייה שהתחילה סביב סמטאות פנימיות, סביב חצרות ששימשו כחקלאות, וככה בעצם נבנה סביב החצרות האלה המבנים. אם אנחנו קצת מתקדמים ל - , ל – 1950, אנחנו יכולים לראות 30, אנחנו יכולים לראות את מחנה ישראל שנבנה, נבנה מתוך מצוקה שהיה לעדה המערבי באזור.

נתנאל מאיר:

הבניינים שלנו לא היו ב – 1800, הם 1920,

מיקול ירון:

נכון,

נתנאל מאיר:

1930, כן,

ציפי רון:

לשכונה, (לא ברור). יותר מאוחר.

נתנאל מאיר:

נכון,

מיקול ירון:

ובעצם אנחנו רואים פה גם בנייה יהודית, גם בנייה מוסלמית, וגם בנייה נוצרית, כאן בשכונה הזאת והחצרות, ממש היו המרכזים ששם נפגשו סביב הדורות גם. אז בעצם אנחנו רואים כאן ב-1930 שהתחילו בנייה מסיבית סביב הצירים, יש לנו פה גם ציר אגרון, כאן בנייה מסיבית בצמתים, וכל הבנייה הזאתי עדיין שמרו על החצרות, ועל הסמטאות, ומה שאנחנו רואים פה, שיש לנו את שתי הצמתים המרכזיים האלה, פה למעלה ליד כיכר פריז, ולמטה ליד ממילא, שיש לנו בינוי מול שטח שהוא מאוד מאוד פתוח, גן העצמאות, ובעצם הציר הזה, אנחנו יודעים היום שהוא לא מאוד נעים להולכי רגל, זאת אומרת מי שרוצה להגיע ממכרז העיר, לעיר העתיקה, בדרך כלל לא ילך מפה, כאילו לא, לא דרך שהיא נעימה, או שהוא הולך מתוך גן העצמאות, או שהוא הולך מפה מתוך השכונות. מה שמעיין פה רואים שיש בעצם מ-1935 עד שנות ה-2000 לא הייתה בנייה, כל האזור הזה לא הייתה בנייה חדשה. ואז בשנות ה-2010 התחילו לעשות שם כבר בנייה מסיבית, שוב, על אותו עקרון של בנייה על הצירים, יש לנו את המבנה כאן שאנחנו, יש לנו 11 קומות, יש לנו את הוולדוף, שבנו 10 קומות, ויש לו, אני יודעת תב"ע בהתהוות לעוד שתי קומות אני חושבת. יש לנו כמה מבנים שהם במאוסרים, של 6 קומות, שהם קצת יותר פנימיים, ועוד תב"ע מאושרת של 8, 9 קומות כאן. בעצם מה שאנחנו מבקשים לעשות רגע, אני רק אגיד שבאמת כל המקומות האלה, שמרו על הסמטאות ועל החצרות, אנחנו מכירים את החצר המקסימה של, של המערבים, שאפשר להיכנס דרך דוד המלך, שזה כזה נפתח, אנחנו מאוד אוהבים את זה. בעצם מה שאנחנו מבקשים זה להמשיך את המסה הזאתי שנבנית סביב הצירים, ולטפל באזור הזה, אנחנו מדברים על דרך 2.5 דונם, שאנחנו,

שרון דינור:

מה יישאר? בואי תסמני לנו מה, מה יישאר.

מיקול ירון:

כאן יש לנו שני מבני ציבור, וכאן יש לנו את אזורים שאנחנו לא מגיעים בהם, ואת החצרות,

שרון דינור:

אז מתוך השכונה ההיסטורית יישארו רק ה - , כאילו המבנים,

יוחנן וייצמן:

הפנים.

לורה ורטון:

החצרות.

נתנאל מאיר:

החצרות.

שרון דינור:

כן, יש לו יותר דפנות משכונה, אז, זה שכונה קטנה.

מיקול ירון:

אנחנו מדברים אבל באמת על העניין הזה של חצרות וסמטאות. אנחנו רוצים,

איציק שוויקי:

זה שכונה הראשונה,

מיקול ירון:

לשמר את האופי,

איציק שוויקי:

זה שכונה הראשונה של ירושלים, זה לא משכנות שאננים, זה שכונה,

מיקול ירון:

כן,

איציק שוויקי:

שכונת שאננים מבין,

נתנאל מאיר:

נכון,

איציק שוויקי:

זה השכונה הראשונה של ירושלים, צריך להשאיר אותה, לא לגרוע אותה.

מיקול ירון:

אנחנו רואים אבל, כבר שהתחילה פה איזה שהוא, איזה שהוא תהליך,

שרון דינור:

כן, לא, אני מנסה להתחבר, אני פשוט אומרת, שאם, אם נגיד סתם היינו בקנה מידה של רחביה, והיינו אומרים או מה שיש לנו היום בנחלאות, שאנחנו אומרים אגריפס, אנחנו עולים מסילת ישרים אנחנו עולים, מה שמעל גן סאקר, גם אנחנו עולים, ויש לך המון טווח בפנים, אבל פה לא נשאר טווח כמעט נשאר. אפילו,

נתנאל מאיר:

יש מתחם של 2.5 דונם שיושב על ציר שהוא כרגע מתחיל לקבל דופן משמעותית, ואנחנו רואים ערך בשימור החצרות הפנימיות, אנחנו רואים ערך בלייצר חיזוק הדופן ש - , שהוא חלק משמעותי כמו שהיא אמרה, שכרגע פחות נעים ללכת בו. וברור שצריך לדעת לייצר איזה שהוא חיבור בין אותם,

שרון דינור:

אני אומרת אגב, אני, זה החלק של, בכל האזור הזה, זה האזור הזה שהכי נעים ללכת בו היום.

איציק שוויקי:

יש שם סמטה מאוד נעימה בין ה - ,

נתנאל מאיר:

לא, הסמטאות הם,

לורה ורטון:

הסמטאות,

נתנאל מאיר:

הם החלק, אנחנו אותם משמרים.

לורה ורטון:

של הגן ה - ,

ציפי רון:

זה על הדופן, זה על הדופן של הרחוב שמכונה דבש, דוד בן שמעון.

איציק שוויקי:

זה הרחוב,

ציפי רון:

הרב שהקים את השכונה.

איציק שוויקי:

(לא ברור).

נתנאל מאיר:

טוב, בוא נתקדם.

מיקול ירון:

צוף דבש.

איציק שוויקי:

התוכנית שלכם זה תוכנית כללית למחנה ישראל? כי כל השטח?

מיקול ירון:

אנחנו חושבים יותר בכללי, למרות שכרגע אנחנו מדברים באמת רק על אגרון 22, הפרויקט הזה הוא גם נמצא אצלנו, אבל אנחנו כן חושבים על משהו שהוא כללי, כאילו,

נתנאל מאיר:

גם 22, גם 24, ששני הבניינים מצד שמאל,

ציפי רון:

יש שמה התחדשות, התחדשות עירונית, לא?

נתנאל מאיר:

וגם החלק הפנימי יותר,

מיקול ירון:

זה,

נתנאל מאיר:

וגם,

ציפי רון:

את זה?

נתנאל מאיר:

כן, בדיוק, פרויקטים שהם כרגע בטיפול,

איציק שוויקי:

יש פרויקט שעיריית ירושלים שסגורה ועם גן, ופרויקט שהיה (לא ברור), והוא בניין לשימור מלא, ויש לו תוכניות גם לחפירה מתחת, עשה את זה (לא ברור) וזה אושר פה בוועדה הזאת. אני חושב ש - , לדעתי,

נתנאל מאיר:

רגע, אנחנו עוד לא סיימנו.

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

הם אפילו לא הציגו לנו,

עו"ד דני ליבמן:

הם לא התחילו להציג,

ציפי רון:

(לא ברור) את התוכנית איציק. בוא נראה את התוכנית,

עו"ד דני ליבמן:

תתקדם,

נתנאל מאיר:

כן,

מיקול ירון:

אז כאן רגע אנחנו רוצים להראות לכם את הדופן, זאת אומרת שאם אנחנו עולים פה לגובה זה לא איזה שהוא מאיים על מה שקורה החוצה, אנחנו מדברים שנייה על זכויות, התוכנית שקיימת היום היא 3135, ואחוזי בנייה הם 150, זאת אומרת שאפשר לבנות עוד, גם הוצאתם מדיניות, שגם אז אפשר להוסיף עוד שתי קומות. אנחנו חושבים שזה לא מספיק נותן את ה - ,

נתנאל מאיר:

לא, תוכנית 13135, היא תוכנית מלפני 30 ומשהו שנה גם,

מיקול ירון:

נכון,

איציק שוויקי:

כי חשבו לשמור על ירושלים אז,

ציפי רון:

כן, שבעונותיי הייתי מהיוזמים שלה.

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

וחשבו לשמור על ירושלים, היום לא חושבים,

נתנאל מאיר:

חושבים גם לשמור על ירושלים,

שרון דינור:

בואו, בואו, אוקי,

מיקול ירון:

אז בעצם אנחנו עושים איזה שהוא (לא ברור) לאזור,

יוחנן וייצמן:

כמעט עוד פעם אחת גמרנו.

מיקול ירון:

יש לנו את כל האזורים הירוקים, יש לנו גינה קהילתי מאחורה, יש לנו את הסמטאות הקסומות האלה. ושימושים שיש לנו מסחר, ומגורים. אנחנו יודעים שמבחינת הצל, דווקא אם עולים לגובה אנחנו לא מפריעים למי שבפנים, ויש לנו אזורים של הריסה, שאנחנו כן רוצים להרוס.

ציפי רון:

מה זה אזורים של הריסה שמה?

מיקול ירון:

אזורים,

נתנאל מאיר:

תוספות,

מיקול ירון:

בנייה מאוחרת,

נתנאל מאיר:

שנעשו עם השנים.

מיקול ירון:

בנייה מאוחרת שנבנו, אם רואים שיש שם כל מיני,

שרון דינור:

אני רואה למטה שיש את הקומה השלישית שהיא, שהם סימנו בצהוב, אז זה תמונה רואים,

מיקול ירון:

כן, יש כל מיני בניות כאלה שנבנו, פה גם מאחורה, פה נחסם חומה,

ציפי רון:

רגע, אז אתם עכשיו באים לדבר לא רק על אגרון 22, אלא,

מיקול ירון:

אנחנו בעיקר מדברים על אגרון 22, אנחנו רואים שכן צריך להסתכל על זה כאל מכלול, כי בכל זאת לא עושים כזה שינוי, זה מה שצריך להיות ברור. ואז בעצם אנחנו רואים רגע, מה שקורה בסביבה, מתחילים לעלות בה, אנחנו רואים שיש לנו 4 קומות בהמשך לוודורף, בעצם בקו אפס, ובנסיגה לעלות

ל – 10, מה שבעצם יוצר איזה שהיא טבעת כזאת, שמשמרת, מבחינתנו שמשמרת את מה שקורה בפנים, שוב אני חוזרת רגע לגינה הזאת שיש פה מאחורה, כאילו בעיני שנכנסים דרך ה - ,

ציפי רון:

לאיזה גינה את מתכוונת?

מיקול ירון:

של המערבים של,

נתנאל מאיר:

החצר הפנימית יש,

מיקול ירון:

החצר הפנימית מאחורה מהמזרקות,

ציפי רון:

יש שם שתי גינות,

נתנאל מאיר:

נכון,

ציפי רון:

יש שמה גינה אחת של המפעל,

מיקול ירון:

כן,

ציפי רון:

של מה שנקרא היום המפעל,

מיקול ירון:

נכון,

ציפי רון:

שפעם היה בעבר בית ספר גורדון, ועבר, באמת, לבית המושל הטורקי, לבית המושל הטורקי של ירושלים, בית הבילויים של המושל הטורקי,

נתנאל מאיר:

כן,

ציפי רון:

ויש את הגינה הקהילתית, שהיא יותר בהמשך,

נתנאל מאיר:

של (לא ברור).

ציפי רון:

התושבים יזמו אותה, והיא לא, היא לא מאושרת,

מיקול ירון:

גינה קהילתית,

ציפי רון:

והיא לא מובטחת.

מיקול ירון:

אני מדברת על האזור של המרכז אפריקה, שנכנסים,

ציפי רון:

על המעברים של מרכז מורשת יהודי צפון אפריקה.

מיקול ירון:

כן,

נתנאל מאיר:

כן,

מיקול ירון:

כן, שנכנסים דרך איזה שהיא סמטה,

נתנאל מאיר:

מאחורי קינג דוד רזידינס, יש את ה - , גם את החצר הזאתי, יש את הגינה הקהילתי, כמו שאת אומרת
על זלמנוף, יש את המפעל,

שרון דינור :

כן,

נתנאל מאיר :

יש את,

ציפי רון :

לא אל זלמנוף, זה בפנים, בסדר.

נתנאל מאיר :

הנה זה הסיטואציה,

מיקול ירון :

כן, זו הסיטואציה, זה בעצם מה שאנחנו רוצים, חיזוק הציר, הדגשה של סמטאות, פתיחה של
החצרות הפנימיים. זה סתם איזה שהיא סקיצה, שבעצם מראה את הבינוי ליד הוולדורף, כאן יש את
הקונסוליה האמריקאית. בעצם מה שיוצר שער פנימה, זה עוד איזה שהוא חתך מהצד.

ציפי רון :

רגע, זה שער, זה שאתם מציעים כאילו 10 קומות?

מיקול ירון :

10 קומות, כן,

לורה ורטון :

נמצאים,

נתנאל מאיר :

בעצם הדופן, הצל הוא על גן העצמאות.

איציק שוויקי :

רוצים להפיל על כל השכונה הקטנה הזאת 10 קומות, שלא יהיה אוויר, לא שמש, לא כלום,

לורה ורטון :

כן, זה יהיה חנוק לגמרי.

מיקול ירון:

(לא ברור) שזה מהצד השני,

נתנאל מאיר:

אנחנו נחזק, עם שמת לב, בניתוח שעשינו של הסביבה, מכיוון שאנחנו עם חזית שמייצרת בעצם אם כבר עושה צל, היא בטח לא עושה צל על ה-8, היא עושה צל לכיוון הרחוב. חתך שהוא,

איציק שוויקי:

כשהשמש זורחת היא עושה צל על השכונה. אז זה אתה מראה לי עכשיו של צד מערב, כשהמש זורחת,

נתנאל מאיר:

כי היא בעצם נתקלת בוולדורף אסטוריה, שהיא מצליחה לעלות ללמעלה, בחזית דרומית בעצם מתחיל להצל על רחוב אגרון, יש שם חתך שהוא באמת יוצא דופן של גן העצמאות, שהוא בעצם מאיתנו קילומטר עד שאנחנו בעצם פוגשים עוד איזה שהוא בינוי בצד השני, והחלק הפנימי שהוא חלק באמת עם בינוי הרבה יותר נמוך. אז צריך לדעת לייצר איזה שהוא איזון כמובן בין ה- , בין השטחים הירוקים לבינוי שהולך.

איציק שוויקי:

האדריכל, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נדבר על זה כשהם ייצאו, אני רוצה לדבר על זה,

נתנאל מאיר:

אוקי,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן,

נתנאל מאיר:

בעצם נתייחס כאילו ל- ,

לורה ורטון:

חבל שלא ראינו את זה,

נתנאל מאיר:

למה שמחלקת שימור בעצם שלחה לנו, התייחסותה,

איציק שוויקי:

את הרחוב,

מיקול ירון:

זה מה שכתבתם בעצם בסיכום שלכם, בעצם כתבתם שהתוכנית קובעת הוראות בגין פירוק והרכבה, וגם את העניין של פירוק פנימי, אז מבחינת פירוק והרכבה השארנו בתב"ע את האופציה כלכלית גם ליום שאם יש פירוק והרכבה זה לא נחשב הריסת החזיתות, אבל אנחנו כמובן מוכנים לשמוע ולשנות,

שרון דינור:

אני חושבת שאצלכם יש פה משהו שהוא יותר דרסטי, ולא צריך לעבור לדעתי דווקא כאילו בפינצטה, יש פה משהו רחב יותר, שזה באמת אם אנחנו הולכים, הוועדה צריכה לשקול את זה, האם הולכים לכיוון, כיוון שינוי מדיניות, ולהגיד, שוב יש פה,

יוחנן וייצמן:

דופן של אגרון,

שרון דינור:

לפני 30 שנה, היא לא רלוונטית יותר, אנחנו עולים פה וזה, זה דבר אחד. ואז אני חושבת שהנושאים האלה של השימור הם, כאילו אם הוועדה תחליט שהולכים על זה, אנחנו נשב על כל הדברים האחרים, וזה, זה כאילו נראה לי שזה, שזה הדבר, שהדרמה נמצאת שמה, ולא,

נתנאל מאיר:

אם הבנתי נכון, כאילו מחלקת שימור מתעסקת בהיבט השימורי, לא בהיבט של,

שרון דינור:

אז הבנת לא נכון, אנחנו תמיד בוחנים את המרקמים.

נתנאל מאיר:

זה מה שאת אמרת, לחפות.

שרון דינור:

אני לא אומרת את זה אף פעם, אמרתי פעם,

נתנאל מאיר:

שרון, ספציפית אמרת לי נושא הקומות ונושא נפחי הבנייה זה לא משהו שאנחנו נחליט, אנחנו קובעים לגבי השימור,

שרון דינור:

הוועדה מכירה אותי 3 שנים,

נתנאל מאיר:

אין בעיה,

שרון דינור:

אני אף פעם אמרתי כזה דבר,

ציפי רון:

איך יכול להיות שאין קשר בנושא הגובה, לבין נושא השימור?

נתנאל מאיר:

הנושא השימור מתעסק בערכים מסוימים, שחלק מהם, שחלק מהם הוא איך לוקחים בניין היסטורי ונוגעים בו. נושא של מחלקת תכנון מבחינת נפחי הבנייה או הוועדה המחוזית, מבחינת נפחי הבנייה, וכמות השטחים שהיא נותנת הוא משהו שהוא, הוא אצלה. ו - , אם מחלקת השימור רוצה,

שרון דינור:

אף פעם לא הייתה,

איציק שוויקי:

אני אומר לך עוד דבר אחד,

שרון דינור:

המילה עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך רק דבר אחד,

יוחנן וייצמן:

בוא לא נעשה את הסמינר הזה.

איציק שוויקי:

אני רק רוצה, אני בדיון הקודם גם העליתי את זה בדיוק בדיון הקודם. תמ"א/38 החדשה היחסית, תמ"א/38,

עו"ד דני ליבמן:

גם זה יכול (לא ברור) כל הזמן.

איציק שוויקי:

10038 שדיברה על בתים לשימור,

חיים כהן:

האמת נמצאת באמצע,

שרון דינור:

זה תב"ע, זה תב"ע,

חיים כהן:

תשמע רגע, האמת נמצאת באמצע,

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

הם בתב"ע, הם לא בתמ"א/38,

חיים כהן:

שוועדת השימור מתייחסת,

איציק שוויקי:

בסדר, הם התייחסו, לבתים לשימור,

חיים כהן:

זה כל הסיפור.

איציק שוויקי:

ואמרו להם תשמעו,

חיים כהן:

על זה שאנחנו רוצים להתייחס,

שרון דינור:

אפשר (לא ברור),

חיים כהן:

ומי שבסופו של דבר יכריע, זה וועדת התכנון,

שרון דינור:

נכון, כן, זה נכון, זה גם שלוש,

חיים כהן:

נכון, זה לא סותר, חבר'ה, זה לא סותר.

איציק שוויקי:

יש תב"ע אחרת.

חיים כהן:

מותר להם לתת איזה שהוא החלטה,

יוחנן וייצמן:

בכל אופן, אני כן הייתי רוצה,

חיים כהן:

1, 2, 3 – וועדת התכנון תקבל את ההמלצה, ותחליט האם מקבלת, או לא מקבלת, אבל אי-אפשר
למנוע מהם מה הם חושבים, זה מה שהם חושבים,

לורה ורטון:

אבל זה בהחלט משפיע, ואנחנו רוצים,

שרון דינור:

מה שתגידו,

לורה ורטון:

לשמור רק על בניין, אלא על המרקם מסביב,

חיים כהן:

מה?

שרון דינור:

נדבר על זה,

לורה ורטון:

יש פה מרקם עם חצרות ו - , שתי קומות שם, להעמיס עוד 8 זה בהחלט לא, לא שימור,

נתנאל מאיר:

אני חושב ש - , אני עוד פעם הסתכלות שלי זה לא ברמה של מטרים, וזה לא ברמה של קומות, זאת אומרת אם כל הדיון הוא רק איזה מין טבלת אקסל של כמה נכנס, וכמה יוצא, זה לא ההתייחסות שלנו לשכונה, אחרת היינו אומרים - טוב, בואו נבנה כאילו לא אכפת לנו מכלום, בוא נבנה את כל האזור, את כל הגינות, בוא נבנה, נעמיס בצורה כזאת או אחרת, על הבינוי הקיים, אבל זה לא ההתייחסות שלנו, אנחנו כן מבינים את הערכים, של הסמטאות, ועם זאת צריך לדעת כאילו זה שכונה היסטורית, כמו שאמרת, הראשונה שנבנתה מחוץ לחומות, והיכולת לגעת, אנחנו מתעסקים במון בניינים לשימור, והיכולת לגעת בה, צריכה להיות באמת, עם רגישות, על זה אין עוררין. אני חושב שלקחת את השכונה הזאתי ולהחיות אותה ברמה של קומות הקרקע קומות מסחריות שנותנות חיים לאזורים האלה, המפעל התחיל לעשות את זה, ויש אפשרות כאילו על הדופן של, היום, רחוב אגרון יש איזה שהיא התחלה כזאתי, לייצר נגישות, לייצר לאנשים כאילו ממש כדי שהם יוכלו להתגונן, לתת לבינוי הזה היום איזה שהוא נגיעה וכן לדעת להוסיף על זה, לדעת להוסיף על זה, על ציר שהוא בעצם ציר שיש לו קילומטר של גן עצמאות לפניו, הוא לא בתוכו, אנחנו לא היינו מרימים 10 קומות, בתוך השכונה. הטבעת הזאתי שקיימת היום היא הגדירה למעשה איזה שהיא מעטפת, שאנחנו חושבים שהיא נכונה, גם השיח עם הוועדה המחוזית גם הם רואים את זה בצורה כזאתי שלמעשה החלק הפנימי שצריך לקבל אולי תוספת של 4, של תוספת להגיע ל - 4, 5 קומות אולי 6 קומות, החלק החיצוני יכול להגיע ל - ,

שרון דינור:

9,

נתנאל מאיר:

ל – 9, 10 קומות, אז זה ההתייחסות ש - , שלנו, והסברנו כאילו את הערכים שאנחנו רואים לנכון לשמר, אותם סמטאות, אותם חצרות, להחיות אותם, ולהנגיש אותם, לפתוח אותם, היום הם בכלל סגורים לקהל, עשו שמה כל מיני תוספות שבעצם סגרו אותם, והדבר הזה פתאום הופך להיות משהו חיזוקים

מיקול ירון:

יש את כל הגינה מאחורה,

נתנאל מאיר:

אבל סגורים,

מיקול ירון:

שהיא סגורה,

שרון דינור:

זה הקו הכחול שלכם, נכון?

מיקול ירון:

של התב"ע, כן,

שרון דינור:

של התב"ע, תסבירי לי איזה חצרות, איפה פתחת את החצר, אולי לא הבנתי משהו,

מיקול ירון:

לא, כאן לא, בתוכנית הכוללת, הנה אנחנו מסתכלים,

שרון דינור:

אבל היא לא, אין תוכנית כוללת פה,

נתנאל מאיר:

נכון, אז אנחנו אומרים,

שרון דינור:

על מה אנחנו מדברים, אנחנו פה עכשיו,

נתנאל מאיר:

אנחנו מדברים על זה,

שרון דינור:

הוועדה צריכה להחליט כרגע פה, ואנחנו לא רואים תרומה ציבורית על התוכנית המקיפה, אז,

נתנאל מאיר:

אז אנחנו מכיוון שאנחנו לא מתעסקים רק ב - , במתחם הזה, נתנו רגע איזה שהוא זום – אווט
להתייחסות שלנו הכוללת, זה נראה לנו נכון, למרות ש - ,

יוחנן וייצמן:

אולי נשב, אולי נלך הפוך,

שרון דינור:

איפה התוכנית הכוללת?

יוחנן וייצמן:

דווקא נשב קודם על הכוללת, מה שאתה קורא לה, שיכול להיות שזה לא מופרך ההצעה הזאת, ואז
לחשוב נקודתי או,

שרון דינור:

איפה התוכנית הכוללת?

יוחנן וייצמן:

אתה מטפל בעוד, בבניינים ליד גם אתה מטפל?

נתנאל מאיר:

כן, אנחנו מטפלים למעשה,

יוחנן וייצמן:

הם שלך?

נתנאל מאיר:

גם, כן, גם ב - 24, וגם ב - 26, וגם ב - 24 האחורי,

מיקול ירון:

שהיום זה שטח (לא ברור).

שרון דינור:

רגע, אז בוא נעצור רגע, שנייה באמת להבין פה, הסמטה היום היא סמטה ציבורית כבר, החץ הפנימי שעשית, זה כי אתה הולך להפוך אותם לשצ"פים את החצרות?

נתנאל מאיר:

החלק, בדיוק, כרגע הדופן הפנימית,

שרון דינור:

אז למה אתה לא הופך את שלך, לשצ"פ כרגע?

נתנאל מאיר:

למה לא?

שרון דינור:

אתה הופך אותם?

מיקול ירון:

לא, ב – 22.

נתנאל מאיר:

ב – 22, לא,

מיקול ירון:

22 כרגע לא, בגלל, שזה בעצם מצומצם,

שרון דינור:

כאילו,

נתנאל מאיר:

אנחנו למעשה פותחים ב – 24, 26, בחלק האחורי,

שרון דינור:

אז יש לך תוכנית אחת או שתיים, יש לך תוכנית, התוכנית הבאה שאתה מגיש,

נתנאל מאיר:

כן,

שרון דינור:

יכלול את שתי החלקות?

נתנאל מאיר:

כוללת את 24, 26, ומאחורה.

עו"ד דני ליבמן:

לא, היא לא תכלול,

מיקול ירון:

כרגע אנחנו מגישים תב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

איפה הגבול חלקה שלהם?

שרון דינור:

אתם אומרים אנחנו נעשה נפתח את החצרות, אבל אנחנו לא נעשה את זה פה, אנחנו נעשה את זה בהבא,

נתנאל מאיר:

שנייה

שרון דינור:

אני שואלת אם הבא כבר תכלול אותם,

נתנאל מאיר:

זה,

שרון דינור:

תגישו עוד פעם תב"ע,

ציפי רון:

רק רגע, מה התוכנית, מה התוכנית, איפה שהיד שלך מונחת, זה החצר של ישראל וולדוף, עם הסמל של המלון,

נתנאל מאיר:

נכון,

ציפי רון:

לא, לא, פה למעלה, זה הבא.

נתנאל מאיר:

אני רק, זה החצר הזאת,

ציפי רון:

איפה שהפסל של (לא ברור), זה הבית של ישראל וולדוף, מה אתם מציעים על הבית הזה?

שרון דינור:

האמריקאים הם אמרו לי שהם מתנגדים,

איציק שוויקי:

בוודאי, כי זה מרכז ה – CIA.

ציפי רון:

מה?

איציק שוויקי:

אי-אפשר בניין גבוה שמה,

ציפי רון:

שנייה שנייה,

איציק שוויקי:

שיצפה להם בכל,

ציפי רון:

רק שנייה, שנייה, רגע בוא נשמע אותו רגע,

איציק שוויקי:

מה?

ציפי רון:

מה אתה מציע לעשות?

נתנאל מאיר:

אם תרצו לבוא לשטח, אולי זה יהיה יותר ברור לראות. למעשה בסיטואציה הזאתי יש פה קיר שהתווסף שסגר למעשה את החצר. הכניסה הזאתי שהיא קיימת היום, הייתה פעם עם כניסה נוספת, את אותה כניסה אנחנו רוצים לבוא לפתוח, את החצר הזאתי להפוך אותה למשהו שהוא ציבורי.

ציפי רון:

יש לנו הוכחות לזה? לפי דעתי,

שרון דינור:

לא, אבל,

ציפי רון:

אין כאן כניסה נוספת,

נתנאל מאיר:

הייתה לי,

ציפי רון:

במקור, בשכונה המקורי לא הייתה, הוא נבנה יותר מאוחר,

שרון דינור:

יכול להיות,

ציפי רון:

זה לא, זה לא במקום, זה (לא ברור) לבית ספר, אבל,

נתנאל מאיר:

יש שמה, יש פה חומה, יש פה חומה שאפשר לראות שהיא נסגרה, אוקי, היה כניסה.

מיקול ירון:

ממש רואים את השער,

נתנאל מאיר:

ממש היה כניסה,

ציפי רון:

הכניסה הייתה מאוחרת, זה לא,

שרון דינור:

היא אומרת שב - , גם השער ההיסטורי שלכם הוא לא המקום.

ציפי רון:

במקור לא היה,

איציק שוויקי:

אי-אפשר, אי-אפשר לבנות,

עו"ד דני ליבמן:

יש לי שאלה אחרת, איפה הגבול של (לא ברור) פה?

ציפי רון:

כי הבית, כי הבית הזה, כי הבית השני שאתה מציע,

עו"ד דני ליבמן:

זה הכניסה של הבית? של קו הבית?

שרון דינור:

זה קו הבית המוצע.

עו"ד דני ליבמן:

אז בסדר, זה בכלל לא מדברים על החצר.

שרון דינור:

בגלל זה אני שואלת, אם אתה מנסה לשכנע, ואתה אומר, אני נותן משהו ציבורי חזרה,

לורה ורטון:

הוא צריך להראות בתוך התוכנית,

נתנאל מאיר :

אני שוב, יש פה שני יזמים שונים, יכלתי כאילו להגיד - טוב, אני רק מתייחס ל- 22. אנחנו לא, אנחנו מתייחסים לזה כמכלול.

שרון דינור :

אבל למה לא הצעת שצ"פ אז?

נתנאל מאיר :

כרגע יש יזם א',

שרון דינור :

כן,

נתנאל מאיר :

ויש יזם ב'. יזם ב', כאילו בסדר,

שרון דינור :

אבל למה יזם א' לא הצעת את מה שאתה מראה פה בסכמה הזאת? >

מיקול ירון :

זה קצת קטן מידי,

שרון דינור :

למה?

נתנאל מאיר :

כי כרגע זה החלקה שלי,

מיקול ירון :

אנחנו היינו רוצים שגם זה יהיה ואז,

נתנאל מאיר :

זה לא חלק מהחלקה,

מיקול ירון:

אבל זה לא חלק מהחלקה, זה מה שהיינו רוצים, אבל כרגע,

שרון דינור:

איך זה יקרה כאילו, מה? בתוכניות הבאות?

לורה ורטון:

כאילו, אתה אומר - אל תדאגו מזה, כי אחר כך נעשה משהו אחר, אבל א', אנחנו,

נתנאל מאיר:

זה לא אחר כך, אנחנו,

לורה ורטון:

לא אומרים משהו אחר.

נתנאל מאיר:

אנחנו,

לורה ורטון:

ו – ב', אנחנו לא יודעים, (לא ברור) כן,

נתנאל מאיר:

בסדר, יכול להיות שאפשר לדון עליהם ביחד.

שרון דינור:

יש איזה שהוא היגיון, עכשיו אנחנו כבר לא יכולים, כי אתם לקראת, לקראת דיון בוועדות, אנחנו, אם לא נדון בזה, אנחנו לא נוכל,

נתנאל מאיר:

גם התב"ע של 24, 26 כרגע, עולה למערכת. אז,

איציק שוויקי:

אני חושב שצריך להתנגד לתוכנית הזאת, זה שכונה היסטורית, אסור בכלל,

שרון דינור:

אתם רוצים להגיד עוד משהו שקטענו אתכם,

איציק שוויקי:

יש תב"ע והיא צריכה להישאר התב"ע שקיימת, ולא לשים תב"עות חדשות.

נתנאל מאיר:

אוקי, אז אני,

שרון דינור:

אז בוא נראה אם יש משהו ש - ,

מיקול ירון:

לא, היו כמה דברים שאתם כתבתם בסיכום שלכם, שמבחינתנו,

שרון דינור:

לא, כתבנו שאתם לא, דחינו את הבקשה, כאילו,

מיקול ירון:

כתבתם על העניין הזה של השימור מבנים, אז בכלל אנחנו רוצים להראות שבתיק תיעוד נגיד,

לורה ורטון:

כן,

מיקול ירון:

הוא כותב שאין, שאין ערך שימורי לפנים, ואנחנו כמובן מאוד רוצים לחזק את השימור בחוץ, ואת כל הפתחים לראות והכול,

ציפי רון:

מי כתב שאין ערך שימורי לפנים?

מיקול ירון:

משה שפירא,

עו"ד דני ליבמן:

סיכום,

ציפי רון:

באגרון 22?

מיקול ירון:

22, כן,

ציפי רון:

שאין ערך שימורי לפנים?

מיקול ירון:

כן,

ציפי רון:

אז אנחנו צריכים לקרוא אותו לסדר,

מיקול ירון:

יכול להיות, יכול להיות, אני באמת, אנחנו באמת מציעים לכם ללכת לשם, כי המבנים,

ציפי רון:

אני מכירה את זה באופן אישי,

מיקול ירון:

המבנים,

עו"ד דני ליבמן:

מבחינת מורשת,

מיקול ירון:

(לא ברור),

ציפי רון:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

מבחינת מורשת,

מיקול ירון:

יש שם גם העניין של התחזוקה של המבנים, הם גם ממש מתפרקים, גם יש שם, סודנים שגרים, כאילו יש שם, צריך לטפל באזור הזה,

שרון דינור:

הוועדה לא נגד זה.

מיקול ירון:

שמה?

שרון דינור:

הוועדה אין לה משהו עקרוני נגד,

מיקול ירון:

לא, אבל אנחנו מבינים מה קורה שם, כאילו אנחנו מבינים את ההתנהלות שקורית שם, היא לא, היא לא משהו שאני חושבת שהייתם רוצים לשמר,

איציק שוויקי:

את יודעת מה? שאם הדיירים ישקמו את הבית, וישפצו אותו, ויעשו אותו, כמו שצריך, ויעשו לו חידוש של הבית הוא יהיה,

שרון דינור:

הוא יהיה הכי יקר,

איציק שוויקי:

הערך יהיה פי 3 ממה שהוא היום, פי 3. אם ישצפו, לא יבנו עליו, שלא תביני, אני חושב שהשכונה הזאת של ירושלים, צריכה לשמר, כי באים לירושלים כולם, יש אזור שם שיישמר לעד, זה האמריקאים, האמריקאים לא ייבנו. בטוח שלא ייבנו, גם כל האזור לא ייבנו.

לורה ורטון:

גם לא בטוח (לא ברור),

איציק שוויקי:

אבל אחרי, יש לה מנזר, הוא לא יבנה, השכונה שנבנתה הראשונה של ירושלים, זה הפנינה של ירושלים, שבאים לראות את הדברים האלו, לא רואה אותם, לראות 10 קומות בשכונה הזאת,

נתנאל מאיר:

אבל היום לא באים לראות את זה, כי זה מוסתר.

איציק שוויקי:

באים לראות האנשים בשכונה הזאת,

לורה ורטון:

גם את מפעל,

נתנאל מאיר:

אני גרתי ברחוב, אני גרתי ברחוב המערבי, סליחה שאני אומר כאילו לא היה נפש חיה, לא היה נפש חיה בסדר.

איציק שוויקי:

בסדר, אז היום,

ציפי רון:

איפה לא,

נתנאל מאיר:

(לא ברור) הבינוי מסביב,

לורה ורטון:

גם הגינה הקהילתית,

נתנאל מאיר:

אני הייתי גר ברחוב המערבים,

איציק שוויקי:

בסדר.

נתנאל מאיר:

אני אומר נפש חיה אנחנו בסופו של דבר עזבנו, כי בסופו של דבר מצאנו את עצמנו עם שני זקנים שגרים ברחוב.

איציק שוויקי:

קצת (לא ברור).

נתנאל מאיר:

וגם הבינוי הזה של וולדורף אסטוריה,

איציק שוויקי:

שהאנשים האלו ישקמו את הבית, כמו שאתה אומר, ישקמו את הבית, פשוט יעיפו את הדברים, יעשו בית לשימור, כמו בתל - אביב, שיש בתים לשימור, מחייבים את האנשים לעשות שימור, בירושלים לא עושים, לא מעכבים,

יוחנן וייצמן:

אתה לא רוצה שהוא יהיה הראשון,

איציק שוויקי:

בסדר,

דוד היימן:

בתל - אביב עושים דברים,

איציק שוויקי:

לא, לא עושים דברים, עושים שימור,

דוד היימן:

עושים מאחורה בניינים יפייים.

נתנאל מאיר:

טוב, אז זה,

יוחנן וייצמן:

סיימנו.

איציק שוויקי:

הם לא בונים לגובה, בתים לשימור לא עולים לגובה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

איציק שוויקי:

לא, ממש כאן, מקסימום,

יוחנן וייצמן:

מה? בכמה זמן אנחנו עיכוב? חצי שעה בוא נכניס את התיק הבא.

דוד היימן:

יש שם מגדלים,

איציק שוויקי:

אבל זה,

שרון דינור:

רגע, אנחנו לא רשומים שום דבר?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אני רשמתי לעצמי,

איציק שוויקי:

בסדר, בוא נעשה את זה,

ציפי רון:

אנחנו נעשה דיון אחרי שהם יצאו,

איציק שוויקי:

כן, נכון,

יוחנן וייצמן:

לא אחרי שהם יצאו, אחרי שהתיק הבא עובד, אנחנו די הרבה מעוכבים,

לורה ורטון:

שמה?

ציפי רון:

אבל אנחנו חייבים, אבל אנחנו חייבים לקיים דיון על זה,

יוחנן וייצמן:

נקיים דיון, גם התיק הקודם.

שרון דינור:

התיק הבא הוא תיק של הסכמות, הוא קצר, בואו,

יוחנן וייצמן:

בוא נכניס אותו, אחרי זה יהיה לנו,

ציפי רון:

אין בעיה,

נתנאל מאיר:

תודה רבה.

ציפי רון:

בסדר. את המנהל את הישיבה, הכול בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, אני פשוט מרחם על האנשים בחוץ, זה לא,

ציפי רון:

לא, לא, זה בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

זה לא נעים המצב הזה.

ציפי רון:

זה בסדר גמור.

שרון דינור:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו זוכרים מה קורה בגדול,

ציפי רון:

הכול בסדר.

שרון דינור:

אני הבטחתי לעצמי לא להתעצבן.

איציק שוויקי:

איך להרוס את המורשת המוגרבית בארץ, איך להרוס אותה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הופה, תראו מי הגיע לפה.

איציק שוויקי:

וייצמן, זה כמו שתגיד, בוא תהרוס את מאה שערים,

יוחנן וייצמן:

לא, יש פה סוגיה,

איציק שוויקי:

תהרוס את מאה שערים לגמרי, תמחק אותה, ותמחק את השכונה של המוגרבים,

ציפי רון:

איציק, זה דיון פנימי, איציק.

יוחנן וייצמן:

יכול יעבור פה.

איציק שוויקי:

לא, אבל לא ייתנו לו, אתה מבין?

יוחנן וייצמן:

למה? למה לא?

לורה ורטון:

העניין הוא ש - ,

איציק שוויקי:

אתה יודע חלק מהגובה שם שנבנה, זה היה בשוחד, אבל אני לא מדבר, זה מוקלט.

שרון דינור:

איפה היינו?

ציפי רון:

התוספת מי שאישר את התוספת מהבנייה על המגדל, על המנזר של הלזריסטי, ישב אחר כך בבית סוהר, היה מנהל מחלקה פה בעירייה.

שרון דינור:

מה קורה פה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו בעמק רפאים, נכון?

שרון דינור:

למה החומר שנראה ככה, מה אמורה לפתוח פה?

איציק שוויקי:

גם הקבלן שבנה הוא היה, (לא ברור).

שרון דינור:

אני אמרתי לוועדה, אני מקווה שאני צודקת, ששך הכול זה תיק בהסכמה, אז אנחנו מקווים שזה יהיה מהיר.

יוחנן וייצמן:

גם אתה אז נוכל לגרש אותך מהר.

פרי חמם:

גם חשבתי לעשות שתיים ב - ברכיב אחד.

יוחנן וייצמן:

בעולם,

ציפי רון:

זה עשרה במכה אחת,

יוחנן וייצמן:

אחר כך את ה - , זהו.

פרי חמם:

קראתי הרוב מוסכם, לא הכול אבל, צריך לפתוח את התלת - מימד, בוא נתחיל מ - , עמק רפאים 50
ניגש ישר לנושא התשתיות שהוא היה, הנושא המרכזי,

יוחנן וייצמן:

סעיף 1?

פרי חמם:

כן,

שרון דינור:

בוא אולי נפתח את ההרמוניקה, אז במקום אם אתה לוקח,

פרי חמם:

אני חושב שאת התלת - מימד יותר,

שרון דינור:

כן, אבל לא הצלחנו,

פרי חמם:

למה?

יוחנן וייצמן:

במחשב מהבוקר, אנחנו סובלים,

שרון דינור:

בזמן שזה עובד, אני יכולה לנסות לפתוח את הזה?

מורן בו זיו:

רגע,

פרי חמם:

תני לו איזה חצי דקה. אני אגיד אולי כהקדמה ש - , אנחנו בעצם גובלים עם תוכנית רכבת קלה שגם קבעה את הפיתוח העירוני של התשתיות שגובלות ברכבת הקלה , ולמשל חדר תברואה איזה נישה, פתוחה חזיתית שפונה לרחוב, שאנחנו,

שרון דינור:

אני לא חושבת שהכוונה פה לחדר תברואה,

פרי חמם:

לא, בסדר, אני,

שרון דינור:

דווקא החדר תברואה בסדר,

פרי חמם:

כן, אני אומר זה הקדמה שאנחנו לקחנו את חדר התברואה, הכנסנו אותו פנימה, הפנינו את הדופן הצרה, כלפי ה - , כלפי הרחוב, אבל יחד עם זה יש עוד כמה תשתיות, שאני חייב לשים אותם על גבול הרחוב, אני חושב שאתם מכירים את זה היטב מפרויקטים קודמים,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

פרי חמם:

בעיקר הנושא של גיחון.

איציק שוויקי:

זה ליד מתחם 48 המפורסם.

פרי חמם:

מה זה?

איציק שוויקי:

הבית שלכם נמצא ליד רחוב 48, היה התנגדות על בבית משפט עליון,

פרי חמם:

ב – 48? על מה?

איציק שוויקי:

רצו לבנות עליו, ולהזיז אותו, הגיע לבית משפט עליון והפסידו, עד היום לא בנו שום דבר.

פרי חמם:

אנחנו פחות שאפתנים, הנה נפתח,

שרון דינור:

אוקי, רגע,

פרי חמם:

בוא נתמקד כן על הפינה השמאלית שם שה - אז יש פה, זה גרם מדרגות שהוא גובל איתנו ש - ,

שרון דינור:

שנייה רגע, אני רוצה לפתוח את ה - ,

חיים כהן:

בכל מקרה אף אחד לא יקבל שום דבר עד שזה מגיע ביחד. בדיוק.

פרי חמם:

לא שלחתי לכם, אבל זה גם תמונה של מצב קיים, אפשר לפתוח, שזה הגדר הקיימת,

שרון דינור:

יש לי את המצב הקיים,

פרי חמם:

יש פה גדר אלומיניום שנוספה,

שרון דינור:

כן,

פרי חמם:

חצר פרטית, יש פה (לא ברור), היום שהוא מתייתר כי בגלל הרק"ל.

שרון דינור:

טוב, זה לא נפתח, אני מצטערת,

פרי חמם:

מה?

שרון דינור:

לא, רציתי לפתוח, אתה רואה, רציתי רגע לראות את העניין הזה,

פרי חמם:

את החוות דעת שלכם?

שרון דינור:

אבל פה, לא, אני אגיד לך למה, כי איך שפתחת את זה,

איציק שוויקי:

זה הבית, נכון?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

איציק שוויקי:

זה הבית?

שרון דינור:

אני חושבת שאני ראיתי גרסה של (לא ברור).

פרי חמם:

כן. יש לך את הכול בתוך מה ששלחתי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

פרי חמם:

זה יותר מהיר ככה, התלת – מימד, בצד שמאל את רואה את ה - , כל הגיליונות, אולי תעשי עכשיו,

שרון דינור:

כן, אני רואה, אתה יכול רגע שנייה אולי לעבור לסעיף הבא שמפריע לך, כי עד שזה ייפתח, כי רציתי, מה עוד היה?

פרי חמם:

בסעיף 2 ביקשתם שהחצר הפנימית תהיה חצר משותפת,

שרון דינור:

החצר הקדמית לא הפנימית,

פרי חמם:

כן, הקדמית היא תהיה חצר משותפת,

שרון דינור:

כן,

פרי חמם:

לטובת נטיעת עצים וכאלה, ו - ,

שרון דינור:

אנחנו חוששים שמה שהראית לנו, המצב, אני אראה גם לוועדה, שאם אנחנו לא נעשה את ה - , העניין הזה, אז אנחנו נקבל עוד פעם את ה - , הדבר אלומיניום הזה.

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

רגע, הנה אני אראה לכם, כשיש לנו חצר פרטית, שפונה לרחוק עמק רפאים, אז מה שאנחנו עלולים לקבל, יהיה את המצב שיש הגבהה של חומה, על החומה, הנה אתם רואים,

דובר לא מזוהה:

היא לא (לא ברור).

שרון דינור:

הסיטואציה הזאתי היא סיטואציה לא,

פרי חמם:

תראי את הפחים, דרך אגב,

שרון דינור:

נכון, אבל,

פרי חמם:

זה צילום אופטימי, בצילום יש שם שתי פחים.

שרון דינור:

אוקי, אבל הנה זה ה - , זה בדיוק הנקודה אז, אם אנחנו, אם הגינה היא גינה משותפת, אז יש גינן משותף, וכניסה, לא יודעת אם כניסה, מבט מאחור,

פרי חמם:

אם תסתכלי על הסיטואציה יש שם מרפסת קדמית שיוצאת, גם הרי הגדר מתקרבת עכשיו כתוצאה מה - , מהעבודות של רק"ל, אנחנו הורסים את הגדר הזאת, ובונים אותה משהו כמו חצי מטר, 80 ס"מ פנימה.

שרון דינור:

כן,

פרי חמם:

אז לא כל כך הגיוני,

שרון דינור:

אני אגיד,

פרי חמם:

הדאגה היא מוצדקת, אני חושב שמה שקורה, קיים כרגע,

שרון דינור:

כן,

פרי חמם:

זה קטסטרופה, ואני מקווה שהיזם חלק ממפתח,

שרון דינור:

פשוט רציתי להגיד שזה לא משהו אישי עם פרויקט שלכם, כל בקשות שאנחנו מקבלים פה, ואתה יודע את זה, ואנחנו מבקשים שמה שפונה לרחוב, לא יהיה מוצמד, וזה מה (לא ברור) לוועדה,

עומר גבאי:

זה בכל מקרה הוצמד, זה קרקע משותפת של הדיירים זה דירה קיימת, בכל מקרה לא צמוד.

לורה ורטון:

מה המרחק שם?

פרי חמם:

אנחנו לא ניזום לכתוב מוצמד, בסדר? אנחנו שיש סטאטוס קוו והדייר ישתמש,

שרון דינור:

נו אז מה? אז איזה סעיף אתה אומר? כאילו כתבנו לא תוצמד, אתם אומרים, זורמים עם זה, אז איפה התוכנית?

פרי חמם:

לא,

לורה ורטון:

רגע, מה המרחק שם מה - , מהגדר לבנייה?

יוחנן וייצמן:

מה שהוא אומר, פשוט אף אחד לא הולך להזיז את הדייר משמה, בין אם זה מוצמד, או בין אם זה,

שרון דינור:

לא, בסדר,

יוחנן וייצמן:

מאושר.

שרון דינור:

אז אנחנו אמרנו את הדבר הנכון,

פרי חמם:

בוודאי,

שרון דינור:

הם עושים את הדבר הנכון,

פרי חמם:

לא נוסף, לא נוסף הערה,

שרון דינור:

לא, ולא תרשמו את ההצמדה גם כאילו,

איציק שוויקי:

רגע, אתם לא,

שרון דינור:

זה ההתחייבות שלכם,

יוחנן וייצמן:

לא נותנים הצמדה,

איציק שוויקי:

אתם (לא ברור), אנחנו בונים,

יוחנן וייצמן:

תמ"א/1,

איציק שוויקי:

מה?

איציק שוויקי:

תוספות,

עומר גבאי:

תוספות,

איציק שוויקי:

תוספות, לא הריסה?

שרון דינור:

אז אין לכם בעצם הערה,

לורה ורטון:

מה המרחק שם מהגדר?

איציק שוויקי:

עדיף היה לבנות משהו חדש יפה, ולא, ולא מה שנקרא,

פרי חמם:

חשבתי שאתה משימור.

איציק שוויקי:

מה זה קשור? הבית הוא לא לשימור, טוב. זה לשימור, אבל אם הבית לא לשימור, אני לא אלחם על שימור,

פרי חמם:

בעיני זה שימור, אבל, אנחנו,

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

רגע, הסעיף הזה סגרנו שאין לנו קונפליקט איתו,

פרי חמם:

כן,

שרון דינור:

אז מה הסעיף הבא?

יוחנן וייצמן:

הסעיף של המערכות,

פרי חמם:

גובה המעקות, בגג, יש שם את הנושא של ה - , של בריכה, אם תעלי למעלה,

שרון דינור:

אוקי, יש פה בריכה, כן,

פרי חמם:

ובעצם קארין אמרה שהגבהנו את המעקות בגלל הבריכה. זאת אומרת שבעצם הגבהנו, כי קודם כל רצינו לוודא שבשום סיטואציה המסתור,

שרון דינור:

הבריכה, סליחה, זה פה ופה כאילו פשוט לא שמת מים בבריכה,

פרי חמם:

כן,

שרון דינור:

אז לא,

עומר גבאי:

זה בלי מים.

שרון דינור:

בסדר,

פרי חמם:

והגובה של המעקות נגזר בעצם מהגובה של המערכות, כמו שאתם רואים אותם, הבריכה, היא נבנתה בהתאם לגובה של המעקות ולא הפוך.

עומר גבאי :

זה גם לא בריכה, זה שכשוכית.

שרון דינור :

למה? כמה עומק?

עומר גבאי :

היא לא, היא לא גדולה, היא כלום, יש שמה, 7 מטר מרובע משהו כזה,

פרי חמם :

העומק הוא מטר.

עומר גבאי :

כן,

שרון דינור :

כאילו אתם אומרים שגם אם אתם עכשיו מוציאים את הבריכה, אתם מגישים את אותה תוצאה.

פרי חמם :

כן,

עומר גבאי :

אוטומטית,

פרי חמם :

הדודים מסומנים, אנחנו לא סתם,

שרון דינור :

אבל,

פרי חמם :

ובאמת הדבר שאני רוצה בפרויקט הזה, במיקום הזה, לראות את הקצה של הדוד, מבצבץ, וזה עוד כשאנחנו שמנו את הדודים שעוקבים לבקשתכם, אנחנו יודעים ש - , אולי יבצעו את זה ככה, אבל 4 שנים, כשהדוד הזה יחליפו אותו,

שרון דינור :

תראה,

פרי חמם:

סיכוי טוב ששימו דוד עומד, ואז אנחנו נראה פתאום איזה,

שרון דינור:

אבל אני כן אגיד,

פרי חמם:

גליל כזה בולט,

שרון דינור:

אני כן אגיד עוד משהו אבל ש - , ברגע שיש לנו בריכות המציאות מלמדת אותנו שלבנות מעליהם פרגולות כמובן זה נחוות כעוד קומה, ועכשיו אם לא היה לנו, אנחנו בחריגה מהמדיניות פה, וזה בסדר, אתם תמ"א/38 זה לא בניין לשימור, אבל ברגע שאתם עושים, כאילו עושים פרצה קוראת לזה, אז,

פרי חמם:

לא נרצה לראות את ה - ,

שרון דינור:

אז אני,

פרי חמם:

תוספות,

שרון דינור:

מה זה?

פרי חמם:

אני גם לא ארצה לראות פה,

שרון דינור:

אז אני אומרת אבל זה כאילו ברגע שאנחנו מייצרים שם בריכה, אז מה שקורה באופן אוטומטי, בן אדם רוצה פרגולה שם, הוא רוצה לארח שם, הוא רוצה לשהות שמה, זה מה שקורה, אז אנחנו מקבלים עוד חריגה על החריגה ש - אתם מקבלים מאיתנו. אז,

עומר גבאי :

בכל מקרה יש חדר מדרגות שעולה למעלה,

שרון דינור :

נכון, זה מה שבדיוק במקום חדר מדרגות, נוצר נפח של קומה מלאה, וזה, וזה כאילו ה - , משהו שאנחנו מבקשים אותו, זה לא עניין של רק של הכיסוי של המערכות.

עומר גבאי :

אני חושב שבנסיבות שהצענו, והצענו נסיבות בשתי המפלסים,

שרון דינור :

לא, לא נהיה,

עומר גבאי :

בסוף השאירו את זה נמוך מאוד לרחוב, עד (לא ברור).

פרי חמם :

אפשר להגיד,

שרון דינור :

אולי,

עומר גבאי :

אפשר לכתוב את זה, בסוף המערכות כמו שהוא רוצה, אנחנו בתקנון נכתוב ש - , לא תותר תוספת של פרגולות בקומה העליונה, ודייר צריך לכבד את הדבר הזה,

שרון דינור :

איזה תקנון? אין פה תקנון.

עומר גבאי :

לא, שאני רושם,

פרי חמם :

תקנון בית משותף,

עומר גבאי :

זה כמו שאנחנו רושמים שאסור לשים מזגנים,

שרון דינור:

אין לי שום יכולת פיקוח לצערי על הדבר הזה שמעתי, יש לי חברה בתל - אביב, היא קנתה שמשייה אחת מאוד גדולה, שמשייה מאוד גדולה, העלו רחפן, אמרו לה - גברת תוריד את השמשייה, זה לשמה עוד לא הגענו פה.

פרי חמם:

כמה טוב שאנחנו גרים בירושלים.

ציפי רון:

אפשר לראות חתך של הבניין יחד עם הרחוב?

שרון דינור:

בוא ניתן לך את זה, כש - , כי אני לא הצלחתי לפתוח את ה - ,

ציפי רון:

חתך, חתך מוצע של הבניין, יחד עם הרחוב. אם אפשר.

שרון דינור:

לי אמרת שיש לך פה את כל ה - ,

פרי חמם:

כן, רק ש - , אני חושב שזה ייקח זמן לפי הקצב ש - ,

שרון דינור:

משהו פה תקול,

ציפי רון:

וגם, וגם חתך של הרחוב עם הבניין, וגם את ה - , רחוב עם הבניין, קודם כל את החתך רוחב,

עומר גבאי:

הוא לא יהיה הכי גבוה ברחוב,

ציפי רון:

לא, לא משנה, אבל אנחנו בדרך כלל אצלנו, מקובל אצלנו לראות את חתך הרוחב,

פרי חמם:

פה יש את כל החלקים,

ציפי רון:

את חזית הרחוב, אבל גם אני מבקשת חתך של הבניין עם הרחוב, אם אפשר.

פרי חמם:

חלק ג' זה תמיד ה - , השרטוטים אצלי,

איציק שוויקי:

יש שם בית לשימור,

פרי חמם:

חלק א', זה השטחים,

איציק שוויקי:

בית שצמוד לקו.

יוחנן וייצמן:

כן, הם היו כעת אצלנו,

איציק שוויקי:

מי? 48?

יוחנן וייצמן:

50.

איציק שוויקי:

50? זה היה 50.

פרי חמם:

למה לא?

שרון דינור:

מה קורה פה?

פרי חמם:

העכבר,

שרון דינור:

אתה יכול רגע לתוכנית קומת, לתוכנית פיתוח רציתי לראות את התשתיות,

פרי חמם:

רגע, בגלל שקשה לי עם העכבר הזה, אני אשאר פה רגע,

שרון דינור:

אוקי,

ציפי רון:

שנייה בואי נראה רגע את חתך הרוחב.

שרון דינור:

הבניין הסמוך היה אצלנו בוועדה, או פעם קודמת, או פעם שלפני קודמת,

ציפי רון:

לפני,

פרי חמם:

זה 52?

שרון דינור:

כן, ושמה, זה בניין כן לשימור, לשימור סטטוטורי, ולכן לא נתנו עליו, לא המלצנו, המלצנו להוסיף בחלק האחורי, הפנוי שלו, ולא, ולא על הבניין עצמו.

עומר גבאי:

אנחנו לא היינו מגישים בבניין הזה.

שרון דינור:

מה זה?

עומר גבאי:

אני אומר שלא היינו הולכים על פרויקט באינסטנציה כזאתי.

ציפי רון:

רק רגע,

עומר גבאי:

הוא בניין לשימור, סטטוטורי וזה, לא היינו מגישים.

שרון דינור:

אין לנו חילוקי דעות בכלל,

ציפי רון:

אני רוצה להבין, אני רוצה להבין קומת הקרקע היא יותר מוגבהת ממפלס הרחוב?

פרי חמם:

לא, לא,

ציפי רון:

הוא לא על מפלס הרחוב,

פרי חמם:

היא לא,

שרון דינור:

הנה את רואה אותה,

ציפי רון:

כן, כן,

שרון דינור:

יש איזה הנמכה פה,

פרי חמם:

יכול להיות,

שרון דינור:

אולי לא,

ציפי רון:

אבל הדירה, אבל הבניין עצמו,

לורה ורטון:

בניין,

ציפי רון:

הוא מוגבה, הוא מוגבה,

שרון דינור:

בקושי.

לורה ורטון:

בניין בצד שמאל,

פרי חמס:

לא, כן, אבל הוא לא משמעותי, אבל זה נכון המרפסת, המרפסת של קומת הקרקע,

לורה ורטון:

עליונה,

פרי חמס:

היא זה,

לורה ורטון:

אתה בונה, ציפי, הוא בונה, זה נכון,

פרי חמס:

כן, אפשר לראות בתמונה, (לא ברור) איזה 60, 70 ס"מ,

ציפי רון:

זה גבוה יותר מעל הרחוב,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

נכון?

לורה ורטון:

כן,

פרי חמם:

כן, זאת אומרת יש פה כמה מדרגות ל - , לקומה ראשונה,

ציפי רון:

שנייה, שנייה עוד פעם, מה אמרת?

פרי חמם:

כנראה שיש בחדר המדרגות,

ציפי רון:

אוקי,

פרי חמם:

איזה שלוש, ארבע מדרגות לדירה שלה קומה הראשונה, גם רואים בתמונות את המרפסת של הקומה הראשונה שהיא לא מונחת על הרצפה, היא טיפה,

ציפי רון:

היא מוגבהת,

פרי חמם:

היא מוגבהת, הנה זה זה.

ציפי רון:

אני אגיד לך למה אני שואלת, אני אגיד לכם למה אני שואלת את השאלה הזאת,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

כי ברגע שהקומת קרקע מוגבהת ביחס לרחוב,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אז יש שם חצר וגדר,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

ואני רוצה לדעת איך זה מתחבר עם הרחוב, אני רוצה ש - , שזה יהיה ידידותי לרחוב,

פרי חמם:

אבל דיברנו על זה,

ציפי רון:

אני יודעת, ואני עקבית, אני מאוד עקבית בעניין הזה,

פרי חמם:

אולי נח מדעתך,

ציפי רון:

לאור מה שקורה בעיר,

פרי חמם:

אני תשמעי,

שרון דינור:

הם הסכימו איתנו, ציפי.

פרי חמם:

אני,

שרון דינור:

הם הסכימו איתנו,

ציפי רון:

שמה?

שרון דינור:

שהם לא יעשו הצמדה לגינה, ושם משאירים את הגדר,

פרי חמם:

כל מה שאני יכול להגיד לך, זה שוואנס שהפיקוח יעשה עבודה יותר,

ציפי רון:

אז זה בסדר.

שרון דינור:

א', מה שהוגש לנו,

ציפי רון:

אם זה נקבע,

שרון דינור:

עכשיו הוא טוב,

ציפי רון:

אבל, אבל,

שרון דינור:

ובסיטואציה, תראי איזה גדר נמוכה,

ציפי רון:

אין בעיה, מי יבקר שמה במציאות?

שרון דינור:

לא הם, זה רק עיריית ירושלים,

ציפי רון:

שבמציאות,

עומר גבאי:

העירייה,

שרון דינור:

זה הדבר, הם מה שאני יכולה לדרוש זה את המקסימום והם נתנו את המקסימום,

פרי חמם:

זאת אומרת אנחנו,

לורה ורטון:

לא (לא ברור) ש - ,

פרי חמם:

אנחנו מתחייבים לבנות גדר במפלסים של הגדר הקיימת, שזה בין 3 ל - 4 שורות אבן, כמובן לא רצינו לראות את האלומיניום הזה חוזר, ואנחנו מקווים ש - ,

ציפי רון:

אוקי, עכשיו עוד בקשה לראות את חתך הרוחב את הבניין הזה עם חתך הרוחב, עם הבניינים משמאל ומימין,

פרי חמם:

אז הנה, זה זה. מה שהראיתי,

שרון דינור:

טוב, טוב בסדר.

לורה ורטון:

זאת אומרת,

שרון דינור:

רציתם להגיד את ה - ,

פרי חמם:

זה הבניין מאחורה,

ציפי רון:

לא, לא זה מה שרציתי. אני רוצה את החתך לאורך הרחוב עמק רפאים,

פרי חמם:

אוקי, אז זה השני, זה, זה 48, וזה 52.

עומר גבאי:

אם היית הולכת עוד בית אחד ימינה, הוא כבר 6 קומות. זה לא מנותק.

שרון דינור:

אין לנו ויכוח על הקומות, אבל, אני ממש רוצה להגיע לסעיף ש - , אתם רוצים לפתוח איתו, אם אתה יכול להראות לי, לזו עם העכבר הרגיש, לתוכנית פיתוח, רגע, רק בשביל שנראה בהדמיה שנייה,

לורה ורטון:

בתשתיות את רוצה את זה?

שרון דינור:

כן, כן, כאילו, כי אני חשבתי שהמקומות באופן, איפה זה?

עומר גבאי:

עוד אחד,

שרון דינור:

הנה, תראו, אני רוצה להסביר משהו,

פרי חמם:

הראנו בעצם,

שרון דינור:

רגע, רגע, אני רוצה להסביר מה, מה חשוב. חשוב לנו שהמבט על המדרגות ההיסטוריות שצמודות לחלקה אחרת שלכם, לא ייפגע, אוקי, אז כאילו א', שהתשתיות האלה לא יעברו, לא ידלגו לצד השני, אוקי, זה דבר אחד. הדבר השני, שלא, לא לקבוע שם קיר, כאילו בצד של המדרגות, או בחומה שפונה לרחוב,

פרי חמם:

בתלת – מימד ראו את זה טוב.

שרון דינור:

אז בוא, אתה יכול להחזיר את זה חזרה לתלת – מימד בבקשה.

פרי חמם:

אז זה, תלת – מימד זה פה.

שרון דינור:

כי אנחנו ראינו, לי היה נדמה,

פרי חמם:

למרות שהגדר פה היא הגדר ה - ,

שרון דינור:

אני גם כותבת פה, וזה מה שאני חשבתי שראיתי שיש על המדרגות עצמם את ה - , גמל מים ו - ,

פרי חמם:

לא, היה,

שרון דינור:

אין, הזזתם, אז תיקנתם, נו מעולה.

פרי חמם:

כן,

שרון דינור:

זה הכול,

פרי חמם:

היה, היה,

שרון דינור:

שזה לא יהיה אטום, ושלא יהיה קיר על הזה,

פרי חמם:

כן, אז עשינו פה נישה, גם קארין התייחסה לזה כאילו מקורה, אני לא מקורה, כאילו פה זה 1.40 מטר, זה הגובה, פחות או יותר תואם את גובה העגלה. הקיר הזה שהוא נראה לא נכון, אבל אם הייתי שם פה את המפלס של הקרקע, אז הוא היה, נניח 80,75 ס"מ. פה אני קופץ בגובה ל – 1.40 מטר, ורק בקטע הזה כדי להסתיר כניסה לגמל מים, וכניסה לאנשי גיחון מפה,

שרון דינור:

מעולה.

פרי חמם:

ופה, אני לא ממשיך בקטע הבנוי, אני עושה את זה מסורג, כדי לאפשר,

שרון דינור:

מסורג, כן,

פרי חמם:

בעצם את ה - ,

שרון דינור:

בסדר, אז אין לנו,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אין לנו פה קונפליקט.

יוחנן וייצמן:

אין חילוקים.

שרון דינור:

אפשר, אפשר, הכול הסתיים.

יוחנן וייצמן:

נעבור לתיק הבא.

שרון דינור:

התיק שלך גם שלך? עומר.

עומר גבאי:

לא,

שרון דינור:

אז זה,

עומר גבאי:

יללה שבוע טוב, תודה רבה,

שרון דינור:

תודה, ביי.

פרי חמס:

להתראות.

יוחנן וייצמן:

נעשה אחרי זה את ארבעת התיקים ביחד.

שרון דינור:

אוקי, אפשר את העכבר שאני אוכל לקדם אותנו לתיק הבא? התיק הבא רק שלוש הערות, יש לך הערות להערות?

יוחנן וייצמן:

עוד מעט, אחרי שהוא יצא, נעשה את הקודם, כן, הוא פה כבר, מה? נעכב אותו?

שרון דינור:

כאן, מה יש לנו פה? חומר מעורר הבקשה,

מורן בן זיו:

תיכנס לזה,

שרון דינור:

פה? בוא ננסה לראות, אני צריכה לסגור את הקודם?

מורו בו זיו:

לא, תלחצי.

שרון דינור:

הל"ה זה בניין, אני כן אגיד לכם, שהוא בניין, שהוא על שיכון הזה בצורת ר' הוא, הוא מאוד חמור, הוא לא לשימור,

לורה ורטון:

צורת מה?

שרון דינור:

התוצאה היא תמ"א/38 1/ שמוסיפה עליו, סך הכול תוצאה מקובלת, היה לנו שלוש הערות, יש איזה שהוא פרט ייחודי שראינו פה, ורצינו לקבל את הפרט הזה לאישור. שהוא תיכף נראה לכם אותו, ואיזה שהם מדרגות מחוץ, מחצר צפונית שרצינו לבחון אותם, אולי תראה לנו אותם עכשיו לראות שזה משתלב כמו שצריך. ונטיעות של עצים, זה הכול, אפשר להתווכח עם 12 או, שתיים, או שלוש או ארבע, לא יודעת,

פרי חמם:

לא תמיד צריך להתווכח,

שרון דינור:

אם לא צריך להתווכח,

פרי חמם:

יש פה 12 עצים, אפשר להתווכח על הסוג.

שרון דינור:

אוקי, זהו, זה כל ההערות ש - , שיש לנו זה, הנה תראו זה,

יוחנן וייצמן:

הל"ה,

שרון דינור:

זה הל"ה אם אתם רוצים, אני אראה לכם את המצב הקיים, זה בניין שיכון, סך הכול התוצאה היא נקייה, הרמוניקת שמסודרת, יש מרפסות סוכה, וייצמן יהיה מבסוט, זה,

יוחנן וייצמן:

כמה זמן יהיה מבסוט, לא אני,

שרון דינור:

כולם יהיו מבסוטים,

איציק שוויקי:

כמה יחידות? יחידות דיור?

שרון דינור:

זה נראה טוב באמת.

איציק שוויקי:

כמה יחידות דיור? כמה?

פרי חמם:

קיים, או כמה מוסיפים?

איציק שוויקי:

כמה יחידות דיור בסך הכול?

פרי חמם:

אני לא זוכר,

שרון דינור:

8 יחידות,

יוחנן וייצמן:

תמ"א/1, מה יכול להיות, קומה וחצי?

פרי חמם:

לא, זה שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

זה בעצם 4,

פרי חמס:

בניין גדול,

שרון דינור:

תוספת בנייה שתי קומות מלאות בקונטור הקומה המאוחרת, 8 יחידות חדשות, זה מה ש - ,

איציק שוויקי:

החדש יצטרפו,

יוחנן וייצמן:

איך הסתדרת עם חנייה וכל אלה?

פרי חמס:

נתנו 12 מקומות חנייה, יש לנו חצר פנימית, עשינו שם מכפילים,

שרון דינור:

מה זה המדרגות חוץ מחצר צפונית?

פרי חמס:

אני גם לא הבנתי את זה, אני חשבתי שאתם תסבירו לנו, כי אני חושב, א' לא הבנתי בדיוק מה הכוונה
ו – ב', חשבתי שהכול מאוד מקושר, אז זה,

שרון דינור:

החצר הצפונית זה פה? זה כאילו,

פרי חמס:

אני חושב שזה המזרחית,

שרון דינור:

אני חושבת זהו,

פרי חמס:

המערבית,

שרון דינור:

לא, המערבית, זה החזית,

פרי חמם:

עכשיו זה, זאת חצר שהיא,

שרון דינור:

הנה זה המדרגות האלה כנראה כאילו ש - , שזה.

פרי חמם:

החצרות האלה הם שוב, הם שטחים שהם בבעלות,

שרון דינור:

לא, כי הם רגע,

פרי חמם:

יש שם, איך קוראים לזה? טרמפולינות, יש נדנדות,

שרון דינור:

לא, לא, הבנתי, אבל כאילו פה עשית לו חיבור לגינה פרטית בעצם? ליחידה הזאתי, רק ליחידה הזאתי?

פרי חמם:

כן, נראה ככה.

שרון דינור:

אז זה בעצם, זה בעצם הייתה השאלה כי הבניין הוא כאילו מאוד,

פרי חמם:

אני לא בטוח שזה אפילו לא מדרגות קיימות, אני,

שרון דינור:

זה אגב וועדה, זה הפרט שביקשנו פשוט לקבל את הפירוט שלו, אתם רואים שיש פה משהו מיוחד כזה, הוא,

פרי חמם:

אני, אני אסביר אולי על הפרט הזה, יש פה פרט (לא ברור) בטון שהוא אופייני ל - , מבנים בינלאומיים מודרניים, שהיה לו תפקיד מסוים, בפועל התפקיד הזה כבר לא קיים היום כבר בבניין הזה שעובר שינוי, שינינו גם קצת את גדול הפתחים, אבל יש לנו בעיה עם חוסר אחידות בגודל הפתחים. היום אמר, אני לא רוצה להיכנס ל - , לכל דירות הדיירים ועכשיו לבנות מחדש פתחים בגודל אחיד, ובעצם מה שעשינו זה רצינו לקחת את האלמנט הזה שהוא מתכתב על הפריקס של פעם, לעשות אלמנט חדש היום, שהוא יהיה מאבן, הוא לא יהיה מבטון, הוא ייתן לנו, יעזור לנו בעצם לייצר איזה האחדה, ב - , נקרא לזה קומפוזיציה של ה - , האלמנט הזה פלוס החלון ביחד הם יקבלו איזה מודול אחיד, בסדר? את החלונות ישתנו, האלמנט הזה ישתנו, אבל שני האלמנטים האלה ביחד. יקבלו גודל אחיד, וזה בעצם עוזר לנו לייצר איזה שקט ו - , אחידות בחזיתות בעוד שבפועל, היא לא כל כך קיימת.

איציק שוויקי:

לא רואים את זה בתצ"א,

שרון דינור:

בתצ"א?

איציק שוויקי:

בתצלום,

שרון דינור:

בתצלום הוא לא כולל,

פרי חמם:

צריך לקחת אולי אחורה, כדי לראות את כל החזית, ולראות ש - , כי אם עושים זום – אין רואים את ה - , חוסר אחידות, כשמסתכלים על סך הכול אז זה נראה, נקרא לזה בשיווי משקל או באיזון שזה מה שהיה לנו חשוב, זאת אומרת באמת היה לנו מאוד חשוב שהבניין יהיה בסגנון שקט.

שרון דינור:

הנה אתה רואה תסתכל, פה יש חלון אחד שהוא צר, ופה הוא רחב, אבל האלמנט הזה הוא כן מלווה אותם בצורה אחידה, ואז הוא מייצר איזה שהוא פרופורציה, למרות שפה בצד הזה, זה הפוך, כאילו כאן יש לך משהו, אבל זה נראה,

פרי חמם:

בקומת הקרקע יותר היה קשה לכפות את הפתרון הזה, אבל שוב צריך להסתכל על הסך הכול בסופו של דבר,

איציק שוויקי:

לעשות אותה עד הסוף, לעשות את זה רק בחלק התחתון, זה לא הולך לאורך כל הבניין עד קומה אחרונה,

פרי חמם:

אנרגיה בקומה אחרונה כבר לא צריך את זה, כי יש, שם זה קומות חדשות, ושמה היא כבר יכול פשוט באמת לתכנן בצורה אחידה את הפתחים,

שרון דינור:

הקיצר,

איציק שוויקי:

אבל אם אתה בונה בניין אתה בונה אותו אחיד, אתה עושה אותו לא (לא ברור), הבנת אותי? זה נראה ממש לא יותר יפה. היית צריך להמשיך את זה עד הסוף. זה היה נראה כ - , כיחידה אחת, ולא כ - ,

פרי חמם:

אני רואה את זה כאילו אני בונה בניין חדש, על גב של בניין קיים, יש לי בניין קיים של, ונדרש לטפל בו, גם עיצובית, גם מבחינת מערכות, אחר כך אני בונה למעלה עוד שתי קומות, בניין אחר, הם צריכים לדבר אחד עם השני, ובסוף ליצור איזה שפה משותפת, אבל זה,

איציק שוויקי:

בעוד 50 שנה צריך לראות את זה,

שרון דינור:

מכל, מכל הסעיפים שיש פה שלושה, אתה אומר רק על הדבר של שתיים, שיש לך משהו אחר, כל השאר בסדר, כי שלוש כבר מבוצע, ואחד אין לך בעיה,

פרי חמם:

אני לא הבנתי את שתיים, אני פשוט לא,

שרון דינור:

שתים היה,

פרי חמם:

לא, זה שלא שמסכימים,

שרון דינור:

אוקי, השתיים חולק לשני נושאים, אחד שלא עשית לנו פה את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אם, זה אתה יודע, אתה אומר אם זה קיים בשטח, אז נשאיר את זה, ואם זה חדש, אז לא,

שרון דינור:

אני לא בטוחה אגב, ספציפית את זה ל - , לאדון פרי פה, אם ראיתם יש לו פרויקט ברחוב רבקה, שכל החלק האחורי שלו, של תמ"א/38 1/ , קיבל מדרגות שיורדות לקרקע,

יוחנן וייצמן:

לגינות,

שרון דינור:

זה לא גינות אפילו, זה לא גינות פרטיות, זה מין מרחב משותף כזה, וזה נראה מקסים, כי הם שמו את זה, בעיני. הם שמו את זה את העציצים, (לא ברור) שלו וזה, אני לא נגד הפתרון הזה, אני פשוט אומרת, אולי שווה ליישם אותו רחב יותר, או אולי שווה, כאילו פשוט הוא בודד, הוא פתרון בודד לדירה אחת, זה מה שהיה מוזר כאילו, והדבר השני, זה שאין לנו,

פרי חמם:

אני חושב שאם אנחנו,

שרון דינור:

חסר לנו ההשלמה של הכניסת גדר פה, שהיא לשביל ציבורית. זה היה, הזאתי,

פרי חמם:

אני אבדוק,

שרון דינור:

כן, כן, הפריסת גדר פה.

ציפי רון:

בצד השני,

פרי חמם:

פה זה מאוד, פה זה מאוד מסובך, כי יש פה הפקעות איחוד וחלוקה, כי אנחנו עושים את התב"ע של יתד שם, של אחים ישראל, לא של יתד, במגרש התחתון,

שרון דינור:

כן,

פרי חמם:

יש פה חילופים של שטחים,

שרון דינור:

מה מסובך אבל לעשות פריסה של פרויקט אחר?

פרי חמם:

לא, יהיה,

שרון דינור:

פריסת גדר לשביל ציבורי, כאילו זה לא על האחים,

פרי חמם:

תסתכלי בתלת – מימד, יש את הגדר הזאתי היא קיימת. (לא ברור),

שרון דינור:

היא לא בשטח שלכם?

פרי חמם:

לא, לא, בסדר, לא,

שרון דינור:

בסדר, אני חושבת ש - ,

פרי חמם:

אבל אם תחזרי לתלת – מימד, אני חושב שהגדר הזאת היא קיימת.

שרון דינור:

רגע, אני בודקת.

פרי חמם :

לא, במה שאנחנו תכננו,

שרון דינור :

איך אני יכולה? אבל המודל הוא לא משהו שאני, אני צריכה את הפריסה בהרמוניקה,

פרי חמם :

לא, אם יש את זה,

שרון דינור :

פה.

פרי חמם :

אם זה ממודל, אז זה גם קיים בפריסה, זה הרי אותו,

שרון דינור :

הנה אתה רואה שמהו פה חסר? זה זה, אני בכלל לא בטוחה,

פרי חמם :

לא, זה, לא, צד שני, צד שני,

שרון דינור :

זה? פה?

פרי חמם :

צד שני, זה על הרחוב, זה ל - , לל"ה.

שרון דינור :

רגע, זה, זה לרחוב, זה לרחוב,

פרי חמם :

זה לא לרחוב,

שרון דינור :

וזה כאן, פה, זה המקום.

פרי חמס:

לא, זה כובשי קטמון,

דוברת לא מזוהה:

זה חדר דיונים?

שרון דינור:

כן,

דוברת לא מזוהה:

תקשיבו אני כבר מסתובבת שעה במבוך הזה, מאוד יפה פה.

עו"ד דני ליבמן:

שנייה, שנייה,

דוברת לא מזוהה:

אף אחד לא עוזר לי גם.

יוחנן וייצמן:

וועדת ערר היא פה, היא באפס?

דוברת לא מזוהה:

וועדת ערר באפס.

פרי חמס:

זה רחוב הל"ה, זה רחוב כובשי קטמון, וזה המקום ש - , שהצבעת עליו,

שרון דינור:

לא, תביא אותי לחזית דרומית פשוט תראה,

פרי חמס:

זה זה,

שרון דינור:

זה פה, זה מה שאנחנו אומרים. אין פה את הפריסה.

פרי חמם:

אני לא בטוח שאין פה, הוא פשוט הוא חתך, זה חתוך.

שרון דינור:

אז תוסיף את זה,

פרי חמם:

בסדר,

שרון דינור:

זה מה שאמרנו,

פרי חמם:

כן,

שרון דינור:

שלא מצאנו, לא היינו כותבים את זה,

פרי חמם:

כן, טוב.

שרון דינור:

ואם יש את זה, אז תתייחס לזה כאילו,

פרי חמם:

אוקי,

שרון דינור:

(לא ברור). טוב, אפשר לסיים?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

בוא נלך מהסוף להתחלה, כל התיקים כעת.

פרי חמם:

טוב, אוקי, תודה.

שרון דינור:

לורה, את יכולה להביא לי את העכבר. אנחנו עושים עכשיו רגע דיון, אם כן אני רגע,

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה דיון מהסוף להתחלה, על כל הארבעה, האלה.

שרון דינור:

אנחנו צריכים הפסקה קלה, ו - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

איך? איך אנחנו בזמנים על השאר?

יוחנן וייצמן:

אנחנו יש לנו 5 דקות. שתי דקות. בסדר, בואי,

שרון דינור:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

תיק הבא הוא מע"ר צפון, הוא אמור להיות קל.

איציק שוויקי:

מע"ר צפון זה שלך,

יוחנן וייצמן:

כן, לא, אז מאשרים אותו, ושלוס.

(הפסקה - מדברים ברקע)

איציק שוויקי:

יש תב"ע קיימת, יש את התב"ע שאז לא בנו אותה שם. מחדש 10 קומות. זה בניין לשימור.

יוחנן וייצמן:

בוא נתחיל לעבוד?

שרון דינור:

אני התחלתי כבר.

יוחנן וייצמן:

התחלת על איזה תיק? באיזה סדר את הולכת מהתחלה?

שרון דינור:

מהתחלה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אין בעיות, אני איתך.

שרון דינור:

אני מתחילה עם מה שאני בהסכמה, כן?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני איתך לגמרי.

לורה ורטון:

איפה אנחנו?

יוחנן וייצמן:

עברנו הפוך, מהראשון לאחרון, לא מסוף להתחלה, מהתחלה לסוף. הם לא נמצאים התיק של 11 בחוץ בכל מקרה.

מורן בן זיו:

לא, היא אמרה שאין לה פה קליטה אז היא מחכה לרדת.

יוחנן וייצמן:

מה קורה.

עו"ד דני ליבמן:

לא הזמינו אותה לוועדת ערר, הזמינו אותה ארנונה עסקים. שם היא רוצה להגיש ערר.

שרון דינור:

לגבי זה אנחנו צריכים לדון, אני מסמנת לעצמי.

(מדברים ברקע)

יוחנן וייצמן:

סעיף 9 אני לא מתלהב ממנו כל כך.

שרון דינור:

רגע, אולי, זה ההוא עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

מרפסות החוצה, כל העיר אנחנו נותנים את זה מעל בניין לשימור נותנים מרפסות,

שרון דינור:

בסדר, אז אני יכולה להוריד את זה, אני מורידה את זה. איפה היה לנו את ההוא עם החצר ההצמדה?
זה בהתחלה,

יוחנן וייצמן:

הסעיף שדיבר עליו, בוא נחליט, בוא נקבל, את רוצה לדבר על,

שרון דינור:

יש, אמרנו לרכז אותו, נכון?

יוחנן וייצמן:

יש לבחון,

שרון דינור:

אני כותבת ככה, קיימת, אם זה בסדר, קיימת עדיפות לקבוע הוראות של שימושים ציבוריים, עדיפות,
כן, כן, ירצו ייקחו, לא ירצו לא ייקחו נעשה את הניסיון הזה.

יוחנן וייצמן:

קיימת עדיפות, זה בסדר.

שרון דינור:

רגע, אז אני חושבת שחוץ מזה הדבר היחיד שעוד לא זה, זה לגבי הגשר.

יוחנן וייצמן:

הוא דיבר גם על הצמדה של החצר,

לורה ורטון:

הגשר שהוא לא (לא ברור).

שרון דינור:

כתבתי,

יוחנן וייצמן:

לא, אז הוא ביקש גם את זה.

שרון דינור:

ההצמדה של החצר כתבנו כאן,

יוחנן וייצמן:

אז שוב,

שרון דינור:

ייקבע בהוראות התוכנית כי הגינה הקדמית תשמש את המבנה לשימור ללא חלוקה הצמדה פרטית, זה, מה? אתה רוצה שאני אוריד את זה? אוקי, כל הגדרות המקיפות, זה הוספתי רגע שנייה, נכון שההמלצה שלנו פה עסקה רק במבנה לשימור, אבל אני חושבת שציפי אמרה נכון, וגם הם הסכימו ואין סיבה לא לשלב את זה, שכל הגדרות הם מקיפות את המבנה, ייבנו בהתאם להנחיות תוכנית האב, ולא תותר הצמדה לגינות הפרטיות.

עו"ד דני ליבמן:

הפונות, מה זה כלפי?

שרון דינור:

כלפי,

עו"ד דני ליבמן:

אוקי,

שרון דינור:

כן, טעות. עכשיו נשארנו עם הסעיף הזה, הם אומרים לנו תשמעו, אין לנו דרך לתת את זכויות האלה,

יוחנן וייצמן:

איך אנחנו, מה הפתרון שלנו?

שרון דינור:

אני מצטערת, אין לי פתרונות להכול, חוץ מזה שאני יודעת, ואני חושבת שגם אתם יודעים ש - , בדרך כלל יזמים לוקחים לעצמם איזה שהוא סטגר מסוים של, שהם עובדים, הפרויקט יכול גם לחיות בלי המטרים האלה, אין לי שום הוכחה לזה, אני לא שמאית, אני מקווה שהם יוכלו, אני,

יוחנן וייצמן:

כמה מטרים הם במצב? אני גם לא שמעתי.

שרון דינור:

אני לא יודעת להגיד לכם כמה מטרים, אבל בגלל שזה לא, אפשר להסתכל על זה, זה לא מאוד, זה שתי קומות, וזה בין המבנים, וזה מין גשר כזה כמו באמת, כמו שאמרתי הם הולילנד,

יוחנן וייצמן:

כן, אפילו שהורדנו להם 100 מטר, לא אכפת לי לתת להם את זה במקום אחר.

שרון דינור:

אני, אתה יודע מה? להגיד,

לורה ורטון:

100 מטר זה מה שיפיל את הפרויקט?

שרון דינור:

אני חושבת שאולי, למה שלא ניתן,

יוחנן וייצמן:

זה 5 מיליון שקל,

שרון דינור:

אני חושבת שניתן, אני חושבת שכדאי שהוועדות תכנון יחשבו על זה, ואנחנו יכולים לכתוב (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לשלוח אותם לזה,

שרון דינור:

ניתן לשקול את הזכויות, ככל,

יוחנן וייצמן:

תנסחי משהו באזור הזה, כן, מצוין. ואנחנו מבקשים לא לעשות את זה,

שרון דינור:

ניתן לשקול,

יוחנן וייצמן:

אין באיזה מקום שאפשר באמת כמו שהוא אמר לתת לקווי בניין טיפה יותר נדיבים?

שרון דינור:

אני אמרתי לך, הייתי בישיבות פה גם תכנון עיר, והם ממש ממש התנגדו לתוספת נוספת, כי כבר עכשיו קורה במדיניות מצד שני, זה אזור שהוא, כאילו זה פרויקט של פינוי בינוי, אני אז, כאילו זה, אני לא יודעת מה להגיד על הדבר הזה,

ציפי רון:

אני כן מסכימה עם זה לתת להם את התוספת בתוך קומה, ולא את החיבור, החיבור בעצם גודש,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

גודש גדול מידי לשכונה הזאת, זה לא מתאים.

שרון דינור:

אוקי, אז אני חושבת, הפסקה הראשונה, רגע נחכה לוייצמן, פנו אליו בהתאחדות אדריכלים, אני לא יודעת אם כבר כתבו לך וייצמן, כתבו לך?

יוחנן וייצמן:

שמה?

שרון דינור:

שיש להם מישהי שהם רוצים לשלוח, בתור נציג.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

כן, אני פשוט אמרתי להם ש - ,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

שרון דינור:

דרכך.

לורה ורטון:

אני בעד,

שרון דינור:

הוועדה רואה ערך, אני מתחילה עם המשפט הראשון, הוועדה רואה ערך הכנסת המבנה לשימור לתחום התוכנית, הן בכך, הן משום אולי, הן,

חיים כהן:

איזה תוכנית אנחנו מדברים?

שרון דינור:

מה זה?

חיים כהן:

איזה תוכנית אנחנו מדברים?

ציפי רון:

הראשונה,

שרון דינור:

אין משום שהמבנה לשימור, יקבל את מעמדו השימורי הסטוטורי, ואין משום שלאור ניסיון העבר, אני רק כי לא הצליח להתקדם במסלול עצמאי נקודתי, תמ"א או תב"ע.

ציפי רון:

לא, לא, זה בקטמון הישנה.

עו"ד דני ליבמן:

תעשי קצת פסיקים בכל המשפט,

ציפי רון:

זה קטמון,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, בסדר.

ציפי רון:

זה בקטמון הישנה, רחוב הפלמ"ח, שיירות.

עו"ד דני ליבמן:

בתחום התוכנית פסיק,

שרון דינור:

כן, אני לא בחורה של פסיקים,

עו"ד דני ליבמן:

הן משום, פסיק,

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

זה מהדור הזה שלא מכירים בפסיקים,

שרון דינור:

המבנה לשימור יקבל,

עו"ד דני ליבמן:

סטטוטורי פסיק,

שרון דינור:

רגע,

לורה ורטון:

רגע, גם בפתיחה, הוועדה רואה ערך צריך המקום,

עו"ד דני ליבמן:

ערך,

ציפי רון:

להכנסת המבנה לשימור,

שרון דינור:

אני לא מצליחה,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

הנה בסדר,

שרון דינור:

והן משום שלאור ניסיון העבר, נראה כי לא הצליח להתקדם, מסלול תמ"אי נקודתי, תמ"א או תב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

נקודה.

שרון דינור:

נקודה. אוקי, אחרי זה אמרנו ככה, זה אני מורידה את,

יוחנן וייצמן:

לא, את לא יכולה להוריד,

ציפי רון:

לא, אל תוריד,

שרון דינור:

לא, את ה - , מרקר, אין לזה משמעות. יש את כל זכויות אלה, במינוי נסיגה, נסיגות ובנייה או (לא ברור),

ציפי רון:

לא, אבל את צריכה לציין שאנחנו לא מסכימים,

שרון דינור:

ציינו, זה מה שצינו,

ציפי רון:

לא, את הורדת את זה עכשיו.

שרון דינור:

לא,

ציפי רון:

איפה זה?

שרון דינור:

יש לבטל האחדה של הבינוי המבוקשת,

ציפי רון:

בסדר.

שרון דינור:

אחר כך כתבנו ככה את הסעיף שלך, כל הגדרות המופנות למבנה, ייבנו בהתאם להנחיות תוכנית האב, לא תותר הצמדת גינות, הפונות כלפי הרחוב, זהו.

ציפי רון:

אני רוצה גם להוסיף,

שרון דינור:

היה עוד משהו,

ציפי רון:

להוסיף עוד משהו, זה לא רק הגינות, זה לא רק הגינות, צריך גם לעשות תכנון כזה, של, של מתקני הכניסה לחנייה למתקני אשפה, והמים, וכן הלאה, בצורה כזאת,

יוחנן וייצמן:

הוא עשה כניסה לחנייה נורמאלית,

ציפי רון:

שידידותיים, שיהיו ידידותיים להולכי רגל, לרחוב. ושלא יפנו את הגב, שהבניין לא יפנה את הגב, עם כל העזרים הטכניים האלה,

שרון דינור:

רגע, בגלל שכבר כתבנו את זה, אז אני לא רואה סיבה,

ציפי רון:

איפה את רואה את זה?

שרון דינור:

סעיף 12 ייקבע בהוראות התוכנית, כי לא תותר התקנת מערכות על גבי,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל לא נורא, איך הוא עשה את זה,

שרון דינור:

חצרות קדמיות,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

אני רוצה, אני הייתי מבקשת להוסיף ושהבנייה תהיה, ושתינתן תשומת לב מיוחדת להולכי הרגל, למדרכה, מפגש ידידותי עם הולכי הרגל, לא יודעת, בין התוכנית להולכי הרגל. כי זה שאנחנו, אם אנחנו לא מפרטים, את הכניסה לחנייה זה בור עמוק, אתה הולך לאורך בור,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ציפי רון:

(לא ברור) גבוהה, וכל המתקנים הם עליך, זה לא.

שרון דינור:

אני כתבתי ככה, כתבתי ככה, תינתן תשומת לב להולכי הרגל, המפגש בין המבנה (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

והחדש של הבינוי תכתבי בסוגריים, גשר,

שרון דינור:

גשר,

עו"ד דני ליבמן:

או בניית גשר, כן, בהתחלה לא הבנתי מה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, מה שנקרא,

עו"ד דני ליבמן:

בניית גשר.

שרון דינור:

גשר.

עו"ד דני ליבמן:

זה לא משהו אבסטרקטי של אחוזים, אלא שפיזית שבונים שמה,

שרון דינור:

כן, עוד משהו פה?

יוחנן וייצמן:

לא, זהו,

שרון דינור:

לשמור, עברנו הלאה. הבא אגרון, תקשיבו דחינו את הבקשה,

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

אני לא חושבת שכדאי, אני יודעת שגם הייתי בקשר עם השגרירות האמריקאית, שהם אמרו לי, אמרתי להם שהם, הם רצו להגיש התנגדות, אם היו בלחץ מה - , מהזמנים של הוועדה, יום הראשון הם לא עובדים, אמרתי להם, תקשיבו אנחנו לא וועדת התנגדויות, יש לכם זמן, להגיש התנגדות, הכול בסדר. אבל כעיקרון הם לא, הם לא אוהבים את העלייה הזאת בגובה,

לורה ורטון:

הם לא יסכימו.

שרון דינור:

הם יודעים שבעיר שלנו, השגרירות האמריקאית מתנגדת זה זה, אבל אני חושבת שבלי קשר, החוות דעת שלנו צריכה לעמוד בפני עצמה. ו - , אני אגיד לכם התכנון פה הוא מאוד סכמטי, הוא כאילו אנחנו מרגישים שהוא לא, הוא לא העמיק וגם לא, הוא באמת, הוא לא טוב, הוא לשכונה,

יוחנן וייצמן:

את רוצה לעגן את המילה לדחות, אולי לאיזה (לא ברור)?

שרון דינור:

אני לא רוצה לעגן אותה בכלל, להיפך, אני חושבת,

לורה ורטון:

אני בעד,

שרון דינור:

אצלנו קארין כתבה את זה, שזה יש לה ניסוחים מסוג מסוים, ולאביגיל יש ניסוחים מסוג מסוים, אם אביגיל הייתה כותבת את החוות דעת הזאתי, זה היה דחייה, כאילו,

לורה ורטון:

סתירה,

עו"ד דני ליבמן:

כמה קומות אפשר היום להוסיף לפי תב"ע קיימת?

איציק שוויקי:

שניים,

שרון דינור:

אז הנה, אני אראה לכם פה בזה,

איציק שוויקי:

עד 3 קומות,

שרון דינור:

3 קומות וגג רעפים,

איציק שוויקי:

עד 3 קומות, אתה מבין מה שקורה פה?

עו"ד דני ליבמן:

וזה לא יפריע לקונסוליה עוד 3 קומות?

איציק שוויקי:

לא יפריע,

שרון דינור:

זה כן יפריע להם,

איציק שוויקי:

לא, לא,

לורה ורטון:

אבל 10 זה בכלל לא,

איציק שוויקי:

הם קנו את המנזר הלזרובסקי של המנזר, כל האדמה הזאת,

שרון דינור:

משהו לתושבים בשכונה הזאת, לפני כמה שנים, לפי די הרבה, עשינו פה, ניסינו לקדם פה עם קובי כחלון תוכנית אב לשכונה, ובאמת ניצלנו את העיבוי הרך הזה של עד 3 קומות, 4 קומות, רק בצירים החיצוניים של השכונה,

יוחנן וייצמן:

במסגרת.

שרון דינור:

אפילו את זה הם לא הסכימו, והם הלכו נגד. ואמרנו להם - תקשיבו, אנחנו לא נעשה תוכנית שלא מקובלת עליכם, זה היה אמור להיות בשבילכם, כי זה הייתה אמורה להיות תוכנית שמעגנת את השימור, כאילו שימור מחמיר, ופיתוח בשוליים. אבל שתדעו לכם שה - , זה רק אומר, שאתם תהיו במאבק מתמיד מול יוזמות, והנה זה בדיוק הנקודה שאנחנו נמצאים בה,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

תסתכל, הם, הבניין הזה פה,

יוחנן וייצמן:

זה היה בוועדה מחוזית,

איציק שוויקי:

את הבית ליד,

ציפי רון:

אני רק רוצה, אני רק רוצה להגיד משהו נוסף,

איציק שוויקי:

כל האזור הזה,

ציפי רון:

אני הייתי מאוד מעורבת אז בסיפור עם התושבים, ובדיונים,

איציק שוויקי:

לא, זה מרכז ה – CIA.

ציפי רון:

נפגשים עם אנשי העירייה, והעובדה שתושבים לא רצו להוסיף את ה - , את שנייה, איציק,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

השכונה הזאת אני פשוט מביאה לידיעתכם את העניין הזה, יכול להיות שאני לא אהיה בישיבות אחרות, היא שכונה יחידה במינה, אין עוד שכונה כזאת, והשכונה הזאת,

איציק שוויקי:

הראשונה בירושלים,

ציפי רון:

השכונה הזאת, היא השכונה הראשונה בירושלים, שנבנתה ע"י יהודים שהיו כאן במקום, ולא ע"י משה מונטיפיורי שבא מבחוץ,

לורה ורטון:

שלח (לא ברור).

ציפי רון:

ומי שהוביל את הבנייה היה הרב צוף דבש, הרב דוד בן שמעון שהיה רב של הקהילה של המערביים, יש לו סיפור היסטורי יוצא מן הכלל.

איציק שוויקי:

המרוקאיים,

ציפי רון:

יש פה סיפור היסטורי יוצא מן הכלל, למה הוא הכין, איך הרב הראשי הספרדי הרב גדיל לא נתן להם להקים, להקים שחיטה משלהם, ויין משלהם וכן הלאה, וביקרו אותם קשות, ולכן ניסינו להקים את השכונה, ואז הכניסו אותם לבית סוהר, הוא חטף פלאקות על הרגליים, הרב צוף דבש, ורק הקונסוליה הצרפתית שחררה אותו, זה סיפור היסטורי בלתי רגיל, והשכונה היא שכונה מיוחדת במינה, והיא קמה שם, בגלל שזה על יד בית הקברות המוסלמי, הקרקע שמה הייתה זולה, אף אחד לא רצה לגור שם. זאת הסיבה שהקימו שם את השכונה מלכתחילה. והבית הכי גבוה והכי מיוחד היה הבית של הרב, שבנו לו שם. ואנחנו מטפלים בשימור של השכונה, אני לפחות מעורבת בטיפול בשימור של השכונה עשרות שנים, עוד זכיתי להביא לשם את (לא ברור) לצעוק פעם נגד אחת מתוכניות הבנייה, את זה, (לא ברור) המנוח עשרות שנים של טיפול. ותוכנית השימור של השכונה, כוללת גם עצים לשימור שמסומנים בתוכנית. החצר שהוא מציע לבנות עליה, של מה שאמרתי של ישראל וולטוך,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

היא חצר ייחודית, יש שמה עצים בני 150 שנה, עצי ברוש, שכונה בלתי רגילה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

וצריך לשמור עליה, כל בניין יש סיפור, אני לא ארחיב, אני לא אספר לכם את הסיפורים של כל הבתים,

עו"ד דני ליבמן:

חברים, חברי המועצה, הייתה פעם, הייתה חברת מועצה,

ציפי רון:

כן, דליה גם,

איציק שוויקי:

דליה, דליה,

עו"ד דני ליבמן:

אבל לא, ולמה אני אומר,

איציק שוויקי:

דליה זומר,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, כן, אבל אני אומר, כשהייתה כשפתחה את הבית שלה בבתים מבפנים, שבאו לראות.

ציפי רון:

נכון, אז,

איציק שוויקי:

אני הייתי שם,

ציפי רון:

בזמנו היו,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

כמה (לא ברור) של בתים מבפנים, של בתים מבפנים, כדי להעלות את השכונה על ראש שמחתנו, גם הבניין שהיום הוא של המערביים ה - , המרכז מורשת יהודי צפון אפריקה היה במצב נוראי, והם לא התייחסו אליו בכלל, עד שהבאנו את זה לתשומת ליבם ואז התחיל כל הסיפור של השימור, והבאה של התרבות ממרוקו, ושל בעלי המלאכה וכן הלאה. היום זה מרכז בלתי רגיל, זה אתר תיירות ראשון במעלה, ומשגשג, באות לשם המון קבוצות, נכתבו ספרים, יש שמה הרבה מאוד אירועים, זה אזור חי ותוסס. ויש עוד כלל ברזל שהוא ניסה להפר אותו, כשהוא בא אלינו עם התוכנית, הרחובות של השכונה הן רחובות מזרח מערב, הם לא נפגשים, וזה בסדר במיוחד נבנה ככה, מסיבות ביטחון, שאם מישו מתפרץ לשכונה הזאת, ורוצה לפגוע בשכונה, לא יהיה מעבר קל בין הרחובות, בין הבתים, והרבה מאוד פעמים עצרנו ניסיונות לעשות כבישי ושבילי רוחב בשכונה הזאת. כי זה בניגוד לאופי של המקום, כולל תוכנית שקרוינקר הגיש, וביטלנו אותה, אז אני מבקשת להביא את זה לתשומת ליבכם, על יד הבניין הזה יש מעקות של ארדקו, ממש בסמטה הזאת, ויש כאן, יש כאן עיצוב, ורעיון ומחשבה והיסטוריה שהם חריגים בנוף שלנו, ומוכרחים לשמור על זה, זה דבר יחיד במינו. היום יש שם קהילה שבעיקרה רוצה לשמור על זה, אם רוצים להוסיף קומה פה על הבניין, או לעשות תמ"א, אז אפשר לעזור להם, אבל לא להתפרע,

שרון דינור:

כאילו,

ציפי רון:

אבל לא להתפרע, זה הכול.

שרון דינור:

התמ"א מסומן לשימור, והתוכנית המאושרת, אני לא בטוחה שיש לו זכויות, אבל באמת אפשר לעשות לפי המדיניות,

ציפי רון:

אפשר לפי המדיניות, אפשר ללכת איתם ביד רכה, אבל בזרוע, אבל בזרוע נטויה, זאת אומרת למצוא את הדרך לעשות את זה, בצורה שתשמור על המקום, גם תיתן לאנשים את האיכות חיים שלהם, אבל גם לשמור על המקום. אני חושבת שעל הוועדה הזאת לפתוח אלף עיניים, ולהיות ערניים מאוד למה שקורה, כי זה ציר ראשי זה מרכז העיר, יש הרבה לוטשי עיניים, יש הרבה מחפשי, מחפשי,

איציק שוויקי:

ממון,

ציפי רון:

ממון, אני לא יודעת איך להגדיר את זה, זאת פנינה ייחודית, יש אותה רק בירושלים, וחובה עלינו לשמור עליה מכל משמר.

איציק שוויקי:

זה תוכנית מה שנקרא, תוכנית הוא בונה כאן משהו, ואחר כך (לא ברור) בו,

ציפי רון:

ברגע שמקיפים את השכונה הזאת, בגבולות של המבטים ל – 10, 12, 15 קומות,

איציק שוויקי:

גמרנו,

ציפי רון:

מוציאים לה את הנשמה,

איציק שוויקי:

זה השכונה הראשונה של ירושלים,

ציפי רון:

מוציאים לה את הנשמה, והורסים אותה, זה הכול, אין,

איציק שוויקי:

יש תב"ע, יש תב"ע, אבל לא צריך להרוס את התב"ע הזאת, זה תב"ע לשימור,

ציפי רון:

אין מה לעשות, אפשר לתת, אבל הכול צריך להיות בעדינות. אני גם רוצה להוסיף עוד אנקדוטה לגבי
מנזר הלזריסטים, איפה שהיום החצר של ה - ,

איציק שוויקי:

אמריקאים,

ציפי רון:

של כל האמריקאים של כל ה - ,

שרון דינור:

לא דיברנו עם העיצוב גם,

ציפי רון:

של כל הבלשות, של כל הבלשות של כל המזרח התיכון, וכל המודיעין שלהם, (לא ברור) של כל החצר
של ה - , מנזר של הלזריסטים,

איציק שוויקי:

הם הזכירו אותו,

ציפי רון:

המנזר הזה, הוא אחד המבנים החשובים והראשונים, הראשון שנבנה לאכלס את המצורעים של
ירושלים, המצורעים של ירושלים, חולי הצרעת, היו ליד שער ציון זרקים בחוץ, חיים בחושות,
ובצורה נוראית, ובא גרמני, באה משפחה של אצולה גרמנית שתרמה כסף להקים את המקום הזה.
הבריחה היא קונרד שיק, והמנזר הזה לא, הלזריסטים זה לא במקרה, כי המנזר הלזריסטי, המנזר
של המצורעים בתקופה הצלבנית. אז בואו, נבין את כל הסיפורים האלה, הייתה שם חצר נהדרת, ויום
אחד עיריית ירושלים אישרה תוספת קירות על המבנה הזה, ומי שאישר את זה שלא כל כך כחוק, גם
ישב בבית סוהר, זה אני חושבת מנהל מחלקת הפיקוח של העירייה פה, אז בוא נהיה ערניים לסיפור,
ונשמור על המקום הזה כאל לבבת עינינו, כאין עוד אחד כזה.

איציק שוויקי:

כל מילה שלך בסלע.

שרון דינור:

אני רציתי להגיד שמכל הדברים שאמרת, לא נגעת לנושא העיצוב, אני כן אגיד שהעיצוב שמוצע פשוט, בכלל לא דיברנו עליו בגלל המסות הוא, חריג ברמה אחרת,

ציפי רון:

העיצוב, אז אם,

שרון דינור:

זה דומה, זה סגנון מאוד מאוד ייחודי של המשרד הזה, מה שהם עשו בשרובר שמה, ליד וילה שרובר,

ציפי רון:

זה נורא,

שרון דינור:

מאוד מזכיר את זה וזה מאוד לדעתי,

ציפי רון:

זה נורא.

שרון דינור:

זה לא מתאים למקום הזה, אבל בגלל זה, אולי הם הדגישו שזה סכמטי, סכמטי, אבל הנה ההדמיה שלהם,

ציפי רון:

(לא ברור) וילה שרובר,

שרון דינור:

זה הדמיה שלהם, שזה כאילו,

ציפי רון:

ואם כבר מדברים על עיצוב, שרון, אם את מדברת על עיצוב, אז אני רוצה להסב את תשומת ליבכם, אני כתבתי את זה כאן, גם לשרון וגם לורה לידי. אני לא רוצה לפגוע באף אחד, אני נורא נזהרת. אבל אנחנו מדברים על עיר מיוחדת, עיר שבנויה מאבן, עיר שיש לה אופי, שיש לה מסורת, אני רואה יותר ויותר תוכניות שאני מתחילה לחשוב שהוציאו אותם ב – AI.

שרון דינור:

זה לא AI.

ציפי רון:

בסדר, לא AI, אבל הם מאוד בנאליות, ומאוד,

שרון דינור:

תראי אולי את התוכנית בזה,

ציפי רון:

בעיצוב, לא תמיד מתאימות בעיצוב שלהם למקום, לשכונה וכן הלאה. אני הייתי מצפה, אולי אני, אולי אני סתם פוגעת באנשים, אבל אני הייתי מאוד מאוד מצפה לקצת יותר שאר רוח, זה הכול. קצת יותר ייחודיות ולא לעשות,

שרון דינור:

אני, אני,

ציפי רון:

קופי – פסט של עוד בניין, ועוד בניין, ואותו דבר, ואותו דבר,

שרון דינור:

אוקי,

ציפי רון:

בואו חברים,

שרון דינור:

בסדר. אני,

ציפי רון:

אני יודעת שאני מרגישה אותך,

שרון דינור:

לא, לא, את לא מרגיזה אותי בכלל, אני פשוט בוחנת המון המון תוכניות ואתם תראו גם אני חושבת שבועדה הקרובה, יש לי משהו שממש התלבטתי, אני חושבת שהראיתי אותו לוייצמן ש – שבפתיחה,

על אדריכל שניסה לעשות משהו מאוד יצירתי בבוכרים, וזה כאילו התלבטתי אם זה לא יותר מידי יצירתי כבר, כאילו מרוב שזה זה. ויש משהו,

יוחנן וייצמן:

הדיון הזה שובץ השבוע במקומית,

שרון דינור:

רק שנייה, תיכף אנחנו נבדוק, אני רציתי שגם, שדווקא בבניינים שהם מרובי דיירים, יש, יש והם גדולים ומסיביים, יש כוח להיות שקט וסולידי, אני קוראת לזה בנאלי, אבל אני חושבת שזה לתת, זה שכל אחד פה מנסה לעשות לעצמו זה, זה משהו שמאוד מאוד קשה איתו,

ציפי רון:

לא, לא, אני לא מתכוונת לצבעים, ואני לא מתכוונת לחומרים, על העניין הזה דיברנו אינסוף פעמים,

לורה ורטון:

(לא ברור) בצבע ורוד,

ציפי רון:

אני לא מדברת על ה - , על השימוש בכל מיני חומרים, ועל השימוש בכל מיני צבעים שקיבלנו, לא. אני מדברת, אפילו על החלונות, על המרפסות, זאת אומרת דברים שהם נורא בסיסיים, שאני הייתי מצפה, לא יודעת, אולי אני סתם, בסדר, אולי אני צריכה לקחת את דבריי חזרה.

לורה ורטון:

לא, לא,

שרון דינור:

בסדר.

לורה ורטון:

זה בסדר.

שרון דינור:

שמענו, אני לא יודעת שזה, לדעתי יש עוד זמן, ואם צריך, אז אנחנו נבקש לדחות את זה, וזה, אני מקווה שישכימו, אם לא נעביר, רק חוות דעת, החוות דעת שלנו הייתה חיובית שמה, וייצמן,

ציפי רון:

על מה?

שרון דינור:

על מה שאמרתי, התוכנית של זאב ארד שהוא מגיש בבוכרים, שהיא, אני חושבת, אני יכולה להראות לכם את זה אם זה מעניין אתכם, רק זה,

ציפי רון:

תראי,

שרון דינור:

התבלטתי לגביה,

עו"ד דני ליבמן:

תודה, תודה,

שרון דינור:

אבל בוא נראה לכם את זה אחרי זה. אני תיקנתי, וייצמן, עדכנתי, לא הוספתי, לא שיניתי לא גרעתי,

ציפי רון:

על מה אנחנו מדברים עכשיו?

שרון דינור:

על הדחייה בארגון השארתי כמתכונתה, אם אתם רוצים, אני לא חושבת שצריך,

יוחנן וייצמן:

אני גם, הערה אחת, ככל שאני רואה פה זה העמדה של כולם, אז אני כן הייתי לפחות במצב הקיים, אם את שמה לב,

לורה ורטון:

על אגרון, אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

על אגרון, כן,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

שמעתי את העמדות שלכם, אני רואה שבמצב קיים, הכנסת את נושא השימור, גם מה שאמרה הגברת רון, אולי לשתול חלק מזה, בהחלטה, אני פשוט רוצה כאילו לצפות בעתיד,

שרון דינור:

מה זאת אומרת? הנה, מה הכוונה?

יוחנן וייצמן:

אז אולי את הנושא, איך צריך לשמר, מה יש שמה, ובעצם בהחלטת, בהצעת החלטה לדחייה,

ציפי רון:

על הרחובות,

יוחנן וייצמן:

אין זכר לזה, מה שאני מבקש,

שרון דינור:

מה? סליחה,

איציק שוויקי:

רשום,

שרון דינור:

על מה?

יוחנן וייצמן:

הצעת חלטה, בקושי מדברת על השימור,

עו"ד דני ליבמן:

סדר היום, משהו,

איציק שוויקי:

לא, פה, פה,

שרון דינור:

אבל למה?

יוחנן וייצמן:

סעיף 2 בצורה נורא תמציתית,

שרון דינור:

התוכנית במתכונתה המוצעת חורג משמעותי, מהוראות הבינוי והשימור של תוכנית המתאר,

איציק שוויקי:

כן, אבל זה גם (לא ברור).

שרון דינור:

3135, במסמך מדיניות המנחה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

התוכנית קובעת הוראות פירוק והרכבה,

ציפי רון:

וייצמן,

שרון דינור:

התוכנית מציעה (לא ברור) פנים,

ציפי רון:

מה שוייצמן מציע, שבסעיף 2,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

להוסיף עוד כמה מהאיכויות המיוחדות,

יוחנן וייצמן:

תשתלי,

ציפי רון:

בשכונה, ולמה בגינם,

יוחנן וייצמן:

תשתלי חלק מהמצב קיים, תחליטי את.

ציפי רון:

על הרחובות של המפגשים?

שרון דינור:

בוא נראה את זה אחר כך, בסדר?

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

על הגובה,

שרון דינור:

להוסיף חלק מתיאור מצב קיים,

יוחנן וייצמן:

מצב קיים,

שרון דינור:

תיאור האיכויות, כאילו,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

נכון?

יוחנן וייצמן:

כן, שזה זה בעצם מנמק את ה - ,

שרון דינור:

אז אני אעשה את זה אחרי ה - , אני שמה לעצמי את זה, אוקי, אחר כך,

ציפי רון:

אגב אני מזמינה את כולכם, לבוא לסיור מיוחד לשכונה,

יוחנן וייצמן:

עשיתי את זה פה.

ציפי רון:

לא, אבל לפגוש להיכנס לבתים, לפגוש את האנשים, פשוט זה לגמרי אחרת. זאת אומרת להכניס אותם, נכניס אתכם ונראה בניינים, דירות מבפנים, בתים תבינו את הקטע,

עו"ד דני ליבמן:

אפשר לבקר במפעל,

ציפי רון:

מיוחד,

לורה ורטון:

אני אשמח,

ציפי רון:

אגב אני יכולה לספר לכם עוד סיפור מאוד משעשע על השכונה הזאת, הבניין שמאחורי הבניין הזה שהוא הצי, שהוא הצי, שם, שהוא אמר שיש פתח בין הבניינים, שיש מעבר בין החצרות, אז אחד הבניינים שמה, היה בניין שנבנה במאה ה - 19, כבית, כבית הקיץ, או בית הבילוי, של המושל הטורקי של ירושלים, של ירושלים, הוא בא לעשות שם כל מיני אירועי רחוק מהעיר, שאף אחד לא יראה, לימים והבית הזה הפך להיות בית ספר גורדון, ואחר כך הפך להיות היום מה שנקרא מפעל, שהוא בניין מאוד מאוד מיוחד,

לורה ורטון:

יפה,

ציפי רון:

וצריך לשמור עליו ממש כמו שהוא, זה לא, ההיסטוריה זה לא בדיוק מה שכתוב שמה בתוך המפעל, ויש שם, אני מודיעה לכם יש שם עץ תות אחד מעצי התות הכי טובים בעיר הזאת, מאוד מומלץ,

שרון דינור:

יהיה לנו אחרי הוועדה,

ציפי רון:

בסדר, נו, העלית, לא העלית את הסיפור בזמן, אבל יש עוד עשרה חודשים עוד פעם. בכל אופן יש שם, הוא אמר שיש מעברים, שהמעבר הזה לא בדיוק, וצריך מאוד מאוד לשמור על המקום הזה. כי הוא באמת יחיד במינו, אין עוד אחד כזה.

לורה ורטון:

אני מסכימה.

שרון דינור:

חבר'ה, וועדה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני עוברת רגע רק שתראו, פה אני הורדתי מעמק רפאים, הורדתי את אחד שהוא תיקן אותו, אוקי, אז התוכנית שראינו הייתה מתוקנת, את 2 השארתי, הוא גם הסכים איתנו,

לורה ורטון:

ו – 3.

שרון דינור:

וכתבתי - ניתן לאשר את בריכות השחייה על הגג, וזאת משום שמעקה הגג אינו מוגבה ביחס לבריכה, ותפקידו הסתרת מערכות הגג, ובתנאי שייכתב בתקנון הבית המשותף, שלא,

עו"ד דני ליבמן:

בריכת השחייה, זה לא סדרה של בריכות,

שרון דינור:

יש שתי בריכות, יש שם שתי דירות,

עו"ד דני ליבמן:

שתי בריכות?

שרון דינור:

כן, בתקנון בית משותף שלא יתווספו פרגולות, זהו, זה הדבר היחיד שעשיתי פה, וכאן לא שיניתי כאילו, כי הוא הסכים עם כל הסעיפים, ו - , אין פה משהו דרמטי. עברנו לתוכנית הבאה, דון – יוסף הנשיא.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן?

לורה ורטון:

רגע, אוכלים עכשיו מה?

עו"ד דני ליבמן:

שהאוכל לא יתקרר לנו,

יוחנן וייצמן:

אתם רוצים לאכול? תתחילו לאכול, הם בחוץ,

לורה ורטון:

לא, הם לא,

איציק שוויקי:

בוא נכניס אותם,

שרון דינור:

רגע, אז אם זה, אני אראה לכם רגע,

לורה ורטון:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

לא, אם הוא כבר בחוץ,

יוחנן וייצמן:

יש שני תיקים עוד, וסיימנו.

שרון דינור:

איפה היה? איפה הזה של זה, לא,

מורן בן זיו:

את רוצה להציג קודם? או שהיא תיכנס?

שרון דינור:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

תיכנס, תיכנס, חבל על הזמן.

לורה ורטון:

אחר כך.

אסתי קליין:

אוקי, טוב, שבוע טוב.

עו"ד דני ליבמן:

שבוע טוב. בואו תשבו, אפשר לשבת פה, פה,

שרון דינור:

אסתי, בואי קחי את העכבר.

אסתי קליין:

תודה רבה.

שרון דינור:

בבקשה.

אסתי קליין:

בוקר טוב, שבוע טוב, אנחנו מדברים על בניין ברחוב דון – יוסף הנשיא 10, ביקשנו בקשה לתוספות במסגרת תמ"א/38/1, בתיק שימור 7093. אוקי, הבניין נמצא בתוך שכונת מקור ברוך, מודגש לי פה, אוקי, אני אעשה ככה. כאן זה יותר מודגש, זה בתוך הרחובות הפנימיים של מקור ברוך, אחד מהם בחלקה שהיא, חלקה 47, זה המבנה הקיים. המבנה הקיים הזה, זה המבנה בתוך חתכי הרחוב שלו. למבנה הקיים הזה כבר יש תב"ע מאושרת שאפשרה תוספת הקומות, בצורה טיפה שונה, ואנחנו מבקשים ליישם את ה - , תוכנית, לבריאות, התוספת של הקומות, בהליך של תמ"א/38, פה יש לנו את התוכנית מכוח התב"ע שחלה, ובמסגרת התמ"א אנחנו מבקשים להשלים את הקומה, וטיפה שינויים פנימיים אחרים, שהיא לא כל כך התאפשרו. התב"ע הזאת לא מדברת על שימור המבנה, היא לא,

יוחנן וייצמן:

ממתי התב"ע?

אסתי קליין:

התב"ע אני אגיד, 2019 אם אני לא טועה.

יוחנן וייצמן:

2019?

אסתי קליין:

אני חושבת כן. אני חושבת ש – 2019, כן, התב"ע לא התייחסה לשימור, היא לא סימנה את הבניין לשימור, לא הגדירה הנחיות שימור כאלה או אחרות, והנה הבניין המוצע שאנחנו מבקשים חיזוקים חיצוניים לבניין, תוספת של עמוד, עמודת ממ"דים, תוספת של, סליחה, ממ"דים פנימיים כאלה וזה, תוספת של מעלית, מרפסות, ותוספת של שתי הקומות, זה בגדול מה שאנחנו מבקשים, אם אפשר לראות את זה פה, את החיזוקים, לחזק את הבניין, זה הקומה הנוספת הזאת, חדרים מחוזקים לדירות, מרפסות, תוספת של מעלית, בכוונה שמנו את המעלית פה, כדי שתוכל לשמש את כל הדירות הקיימות.

לורה ורטון:

אפשר לראות איפה המעלית ב - ?

אסתי קליין:

הדמיה?

לורה ורטון:

כו,

אסתי קליין:

אני אראה,

יוחנן וייצמן:

זה המעלית,

איציק שוויקי:

בחזית,

לורה ורטון:

כו,

אסתי קליין:

נכון, מצד אחד, זה בשביל, כי השתי קומות ההם קומות קיימות, הם דירות קיימות, והמטרה היא, לא, לפגוע כמה שפחות. כדי ש - , כל חדר,

איציק שוויקי:

איזה?

שרון דינור:

המרפסת נורא קטנה כי,

איציק שוויקי:

זה נראה יפה בהדמיה, מהמם.

שרון דינור:

למה היא כזאת?

אסתי קליין:

כו,

שרון דינור:

ב - ,

אסתי קליין:

היינו צריכים את האישור מטר, וגם כניסה,

איציק שוויקי:

אפשר לראות תמונה של הבית אמיתית לא בהדמיה?

שרון דינור:

מה? של המצב הקיים?

איציק שוויקי:

המצב הקיים,

שרון דינור:

היא הראתה אותו,

איציק שוויקי:

הדמיה נראית מצוין. הנה, זהו, זהו.

ציפי רון:

איפה המדרגות הצידיים?

אסתי קליין:

בתמונה פה לא רואים את זה,

שרון דינור:

הנה רואים, רואים פה.

איציק שוויקי:

רגע זה הרחוב, זה הרחוב?

יוחנן וייצמן:

זה הרחוב, זה החזית לרחוב, המערבי לרחוב,

שרון דינור:

הכניסה היא כאילו, אתה הולך עד הקצה, עולה על המדרגות,

ציפי רון:

כן, הנה שם.

יוחנן וייצמן:

יש שמה כמה בניינים אנחנו רואים את (לא ברור).

איציק שוויקי:

ההדמיה נראית למטה המצב הקיים,

ציפי רון:

כן,

איציק שוויקי:

וייצמן, להוסיף על זה שתי קומות, תסתכל ההדמיה בכלל לא נראית מה זה נראה,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות,

אסתי קליין:

למה? הדמיה נראית משקפת,

איציק שוויקי:

הדמיה משקפת את הקומות העליונות, אבל לא את התחתונות.

אסתי קליין:

גם את התחתונות,

איציק שוויקי:

לא, אנחנו ראינו, מרפסת סגורה, איפה היא? לא רואים אותה.

אסתי קליין:

זה מוצע פה להריסה.

איציק שוויקי:

הכול להריסה?

אסתי קליין:

כן, זה מדבר על תכנון עתידי, כן,

איציק שוויקי:

יפה מאוד. אם זה הכול ככה נראה, ייראה ככה, מה?

שרון דינור:

בעיני זה מאוד (לא ברור).

אסתי קליין:

מדבר,

איציק שוויקי:

זה יפה, אם הורסים את (לא ברור) ואת כל ה - ,

אסתי קליין:

במסגרת התכנון הכולל אנחנו מדברים על חיזוק, על פירוק והרכבה ובנייה,

איציק שוויקי:

השאלה אם זה יתבצע,

אסתי קליין:

על סדר את ה - , את הבניין כמו שצריך,

שרון דינור:

מה אנחנו רואים פה באדום?

אסתי קליין:

זה המעלית המוצעת, הזאת שאנחנו,

ציפי רון:

איפה המדרגות? המדרגות שם?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אבל ראינו אותה בהדמיה?

אסתי קליין:

כן, עם, אני חוזרת,

לורה ורטון:

המעלית אני גם, היא הראתה לנו את זה, בליטה כזאת,

ציפי רון:

כן, הנה.

יוחנן וייצמן:

בתמ"א/1 לעולם,

אסתי קליין:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

את יודעת בכל מעלית חיצונית זה, זה מעלית חיצונית, מה?

שרון דינור:

אוקי,

אסתי קליין:

ניסינו לבחון מספר חלופות להזיז את המעלית,

איציק שוויקי:

תודה רבה.

אסתי קליין:

אבל בשביל ש - ,

איציק שוויקי:

קראתם את ההערות, יש לך הערות להערות?

אסתי קליין:

עכשיו אנחנו נעבור את זה, כן, קודם כל הצגתי את ה - , הבינוי המבוקש, באמת נעשו מספר חלופות במיקום נכון יותר של המעלית, אבל בכל מקום שהזזנו את זה, פגענו בדירות הקיימות, הדירות הקיימות עוד מעט יסביר פה הנציג מטעם ההקדש, שבעצם מנסה לשפר את הדיור לדיירים הקיימים ולהוסיף זכויות להקדש, כדי שיהיה להם כסף להמשיך את הפעילות שלהם, אז הוא יסביר את הנושא הזה של הדירות הקיימות וכמה אפשר לפגוע בהם וכולה. ואני אסביר, אני אעבור לעניין של ההערות שיש לנו בעצם להערות.

איציק שוויקי:

איך האנשים במעלית מגיעים לצד השני?

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

בחזית הדרומית,

אסתי קליין:

שנייה רגע,

איציק שוויקי:

המעלית עולה, הנה הדירות, נכון? המעלית פה,

שרון דינור:

אתה רואה, כן,

איציק שוויקי:

דירות קומה ראשונה ושנייה, אין כניסה?

שרון דינור:

הנה אתה רואה פה, יש דסק כזה מעל המעלית,

אסתי קליין:

מהתחלה, בוא נתחיל מהתחלה,

איציק שוויקי:

הנה, הנה המעלית,

אסתי קליין:

הנה פה,

איציק שוויקי:

זה קומה ראשונה,

אסתי קליין:

פה ראשונה, קרקע, כן נכנסים לפה.

איציק שוויקי:

נכנסים מפה, רגיל,

אסתי קליין:

פה.

איציק שוויקי:

בלי מעלית,

אסתי קליין:

נכון,

איציק שוויקי:

קומה שנייה?

אסתי קליין:

שתיים,

איציק שוויקי:

מעלית מפה,

אסתי קליין:

בדיוק. יש פה,

איציק שוויקי:

ואז אתם הולכים לפה,

אסתי קליין:

זה אחד, וזה שתיים.

איציק שוויקי:

הבנתי.

אסתי קליין:

בדיוק,

איציק שוויקי:

השלישית כמה מה?

אסתי קליין:

השלישית לכן, ולכן בחרו את המיקום המסוים הזה, ולא הזזנו אותו, כדי שגם הדירות החזיתיות, יוכלו לקבל גישה למעלית.

איציק שוויקי:

רגע, אבל אפה הדלת? יש לו מדרגות, איפה הדלת?

אסתי קליין:

זאת, לא, הדירה, הכניסה לדירה,

איציק שוויקי:

איך הוא יגיע עם המדרגות?

לורה ורטון:

המדרגות בחלק שבונים,

אסתי קליין:

כאן,

לורה ורטון:

בצד ימין למטה.

אסתי קליין:

כאן, נכון,

לורה ורטון:

ואז עוברים או ל-, יש שם את המעלית, או לתוך הפרוזדור.

אסתי קליין:

פה עוברים אותם ככה, ואז עולים,

ציפי רון:

יש לי שאלה, אני מבינה שאתם מצפים את כל הבניין בבנייה חדשה?

אסתי קליין:

כן,

ציפי רון:

אז בעצם אנחנו מאבדים את העניין של השימור כאילו,

יוחנן וייצמן:

אין פה שימור,

איציק שוויקי:

אין פה שימור.

ציפי רון:

התוכנית הזאת אין שימור, אבל אנחנו וועדת שימור, אז אני שואלת, אז השאלה שלי למה לצפות,

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור בדק את בניינים בארגון, ונותנת להם הוראות שימור נורמאליות,

ציפי רון:

אני שואלת,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה הוא להריסה, מה?

ציפי רון:

למה כאן,

יוחנן וייצמן:

אני כועסת עליהם שהם באו תמ"א/1 בכלל,

שרון דינור:

לא, הם באו בגלל הקווי בניין, איציק שוויקי:

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אחרת זה לא היה פה,

אסתי קליין:

כן, יש בעיה עם הקווי בניין,

לורה ורטון:

הצעה הראשונה היא, חיזוק פנימי ולהשאיר את זה,

שרון דינור:

תגיד, איך את עושה את המדרגות אגב על קו אפס?

אסתי קליין:

התב"ע שחלה נתנה את הקו בניין (לא ברור) הזה,

שרון דינור:

הבנתי,

אסתי קליין:

בתוך קו הבניין הזה, המשכנו אותו,

שרון דינור:

בסדר, הגיוני.

יוחנן וייצמן:

ביקשתם קומות עליונות גם כל על אותו,

ציפי רון:

אני חושבת,

אסתי קליין:

לא, הקומות העליונות החדר מדרגות נכנס פנימה.

ציפי רון:

אני חושבת שלפחות אולי במפלס הרחוב, הקומה הראשונה להשאיר משהו מהבניין לא לצפות אותו, שיראו שזה בניין,

יוחנן וייצמן:

לא, מה ש - , אולי את רוצה לרשום,

איציק שוויקי:

את לא רואה את קומה א',

יוחנן וייצמן:

תראי, תראי את התמונה, תעלו חזרה את הקומה,

ציפי רון:

לא, לא, אני ראיתי, אני ראיתי את התמונה, אבל יש,

איציק שוויקי:

יש את זה את התמונה עם ה - ,

ציפי רון:

אבל אני רוצה את התמונה של הצד הזה,

איציק שוויקי:

תראה, זה זה,

יוחנן וייצמן:

שוויקי מציע לשמר את ה - ,

ציפי רון:

את הכביסה, לא, שוויקי מציע לשמר את הכביסה. אבל, אבל מה שאני שואלת,

אסתי קליין:

גם כביסה לדיירים החדשים, יהיה טוב.

ציפי רון:

הכניסה היא חשובה מאוד, אבל אני שואלת בכל זאת יש שכאן בניין שהוא בניין שמייצג תקופה. ונפינה שלו, והמדרגות וכן הלאה. גם אם לא משמרים את כולו, איכשהו לשמור לפחות במפלס הקרקע, במפלס הרחוב, לא לצפות אותו, ולא לתת בניין לגמרי חדש, אני, זאת השאלה שלי,

אסתי קליין:

במסגרת תמ"א/38, בשביל באמת שהבניין הזה לא יקרה לו שום דבר, בטח אם מוסיפים לו עוד זכויות, אנחנו חייבים לחזק את כל הבניין, יש שתי אפשרויות, או לחזק אותו מבפנים,

ציפי רון:

נכון,

אסתי קליין:

כולו, או לחזק אותו מבחוץ.

ציפי רון:

נכון,

אסתי קליין:

החיזוקים מבפנים,

ציפי רון:

הם גורעים מהבניין,

אסתי קליין:

בדיוק,

ציפי רון:

הם גורעים,

יוחנן וייצמן:

את הוועדה לא מעניין את השימור של הבניין הזה, בוא נשחרר.

שרון דינור:

רגע, אני רוצה רגע,

יוחנן וייצמן:

מצידי הריסה שלו, בוא נגמור בניין מודרני ויפה,

שרון דינור:

אם הם היו הורסים,

יוחנן וייצמן:

הייתי שמח,

שרון דינור:

הם לא כל כך רחוקים,

לורה ורטון:

לא, אבל יש פה,

שרון דינור:

הם הורסים את הפנים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז בסך הכול,

לורה ורטון:

יש פה הצעה פה, של השימור, ניתן לשקול, (לא ברור) זה ובהתאם, זה,

איציק שוויקי:

הבית לא נהרס, בכל אופן זה נשאר.

לורה ורטון:

אז מה?

שרון דינור:

אני רוצה להציע משהו,

ציפי רון:

זה כלום, יעשו בניין חדש,

שרון דינור:

אני חושבת, רגע, שנייה רגע,

ציפי רון:

אפשר להרוס אותו, אם ככה אפשר להרוס אותו,

שרון דינור:

אני חושבת שההצעה טובה, אני חושבת שההצעה היא לא נוראית בכלל, אני חושבת שהיא נראית, באמת אני רק רוצה שאנחנו נקבע את ההוראות המתאימות, כדי מה שאנחנו רואים באמת יתבצע, וזה מה שאני רוצה את האבן נבחר ביחד,

אסתי קליין:

אין בעיה,

שרון דינור:

את הגמרים, את הזה, זה הכול.

אסתי קליין:

אין בעיה,

שרון דינור:

כאילו, עם זה אני חיה בשלום, ואם אולי אפילו, אם יש פה איזה שהם חלונות או פרטים שאפשר לשלב, אז בוא נעשה את זה גם כן, נעשה את המאמץ הזה, כי סך הכול אנחנו נשארים על המתכונת של ה - ,

יוחנן וייצמן:

אבל יש חלונות, לא נוגעים בחלונות, לא, אבל אין פה חלונות לשלב.

לורה ורטון:

לא, אבל יש,

שרון דינור:

יש פה, אני לא יודעת,

ציפי רון:

יש פה, ברור שיש פה.

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

מדובר בתמ"א/1, הכול נשאר כפי שהוא,

שרון דינור:

זה מה שאני אומרת, זה מה שאנחנו אומרים שבגלל זה,

אסתי קליין:

אני מחפה הם רוצים,

יוחנן וייצמן:

בחדש,

ישראל קלרמן:

בקיים?

שרון דינור:

אין בעיה, אין בעיה, אז אני חושבת ש - ,

ציפי רון:

בייחוד מפלס רחוב מעניין אותי,

שרון דינור:

רגע, שנייה, אני חושבת שלאור אמור לעיל, אני לא בטוחה, כאילו אפשר להקשיב למי שהגיע לפה, ותודה רבה, ואני חושבת שנתקן רגע את ההמלצה הזאת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

וזהו, כאילו לא להחזיר פה ב - ,

אסתי קליין:

מה שלי מפריע זה, מה שמסומן,

שרון דינור:

כן, תגידי כן,

אסתי קליין:

אחד זה הנושא של החיזוק (לא ברור),

שרון דינור:

שזה אמרנו,

יוחנן וייצמן:

זה לא, אני כן הייתי רוצה, את יכולה להעלות לנו את התוכנית של החיזוקים החיצוניים?

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני בסוף לא רוצה לראות פה כוורת כמו רש"י 40, כן?

אסתי קליין:

זה חיזוקים חיצוניים מלאים, זה כבר משקף את הבינוי,

יוחנן וייצמן:

זה משקף את החיזוקים החיצוניים?

אסתי קליין:

ברור, ברור,

ציפי רון:

זה בניין חדש,

אסתי קליין:

הנה יש לך,

יוחנן וייצמן:

יללה, בסדר, שלום, קישטה.

שרון דינור:

אין עוד סעיף?

אסתי קליין:

את כל זה, חיזוקים חיצוניים, אתם רואים את זה על המסך,

שרון דינור:

כן,

אסתי קליין:

בסדר? זה אחד, והנושא של המרפסת גג. בגלל שאנחנו לא רצינו להסביר,

שרון דינור:

אז בואי תעבירי רגע,

יוחנן וייצמן:

מספר סעיף רק,

אסתי קליין:

רגע,

לורה ורטון:

זה סעיף ח'?

אסתי קליין:

זה בעצם זה, בגלל שאנחנו לא יכולים להסתיר מרפסות סוכה, והקרבה של הבניין למגרש שאין לי אפשרות להוסיף מרפסת סוכה, אז לקומה עליונה, ביקשתי מרפסת גג קטנה באמצע כזה, פנימית, כדי שיהיה להם שם סוכה, ממש פיצפופית,

שרון דינור:

אוקי,

אסתי קליין:

בסדר?

ציפי רון:

כן, בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

תודה רבה.

שרון דינור:

כן, אוקי, אז אני,

אסתי קליין:

רוצים לשמוע את הרב? או ש - ,

שרון דינור:

אם הוא רוצה,

איציק שוויקי:

הכול בסדר. הרב,

יוחנן וייצמן:

מה עשינו עם הגרם המדרגות?

שרון דינור:

מה שהיא רצתה.

לורה ורטון:

כן, יש שמה,

ציפי רון:

לא, את החיצוניים לשמר.

ישראל קלרמן:

מה צריך לשמוע? להוסיף עוד? מה?

אסתי קליין:

הוא רצה להסביר את הנושא של ה - , הדיירים הקיימים, והכול, אבל אם זה,

ציפי רון:

אבל איך את משמרת את גרם המדרגות החיצוני שמה?

אסתי קליין:

הקיים נשאר.

שרון דינור:

כן,

אסתי קליין:

כן, כמו שהוא,

ציפי רון:

אבל את מצפה שם את כל באבן חדשה.

אסתי קליין:

ספציפית באזור, איפה שזה מתנגש, עם האבנים, אנחנו קצת מדללים, איפה זה מתנגש עם המדרגות
אנחנו קצת מדללים,

יוחנן וייצמן:

הם עושים שמה, מה שהם רוצים בלי קשר לשום שימור, לא יצטרכו אדריכל שימור מלווה, ולא יצטרכו, כל הדברים האלה לא צריך,

שרון דינור:
חזות חיצונית,

לורה ורטון:
אבל אנחנו תיכף נדון.

ישראל קלרמן:
כן, בדיוק, בדיון הפנימי,

לורה ורטון:
דיון פנימי,

ישראל קלרמן:
אתה לא יכול להגיד הכול,

יוחנן וייצמן:
כן,

ישראל קלרמן:
לפני ש - ,

יוחנן וייצמן:
לא, אני אומר, אין פה שימור, מה?

ציפי רון:
כל הכבוד על גילוי הלב.

אסתי קליין:
תודה רבה.

יוחנן וייצמן:
אני נורא, נורא שקוף.

ישראל קלרמן:

אתה קבוע שקוף, אבל דיון פנימי, אומרת לך לורה.

ציפי רון:

הציעו לי משקפיים,

לורה ורטון:

שהיא רוצה ללמוד טוב.

ציפי רון:

עם מסגרת שקופה, ולא לקחתי.

יוחנן וייצמן:

מה? הסעיף הראשון יורד, תוריד את הסעיף הראשון,

שרון דינור:

רגע, רגע, הורדתי, הורדתי, לא, הסעיף הראשון, כן, היא אמרה,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה שקורה, אין לי כוח שהיא תעבור פה דרך חתחתים החברה שמה, בהיתר.

שרון דינור:

רגע,

ישראל קלרמן:

בהיתר?

יוחנן וייצמן:

כשיגיע להיתר תעשה את זה, ולמה לא עשית את זה, אין פה, לא היה פה שימור, הבניין כמו שהוא, הוא לא צריך כעת להכין נספח פרטים של סורגים, כי הסורגים כמו שהם, די, לא קרה כלום.

עו"ד דני ליבמן:

מה שיוחנן אומר, שלפני 9 שנים, הבית הזה נדון בכל הוועדות,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

ו - ?

עו"ד דני ליבמן:

תב"ע נקודתית.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

ולא הכניסו,

יוחנן וייצמן:

לא החליטו לשימור, כן,

עו"ד דני ליבמן:

זה מה שהוא אומר. הוא לא מדבר לחלל ריק.

ישראל קלרמן:

דני,

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין מה את כותבת ישולבו, למה את?

שרון דינור:

היא הסכימה פה ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אני לא הבנתי למה, מה היא הסכימה.

שרון דינור:

היא צריכה להסיר את זה, שתחזיר את זה, וזהו.

יוחנן וייצמן:

מה?

דובר לא מזוהה:

ככל הניתן,

שרון דינור:

אני יכולה לכתוב ככל הניתן.

יוחנן וייצמן:

מתי היא מסירה, איפה היא מסירה? אני באמת מנסה להבין מה היא עושה.

שרון דינור:

איזה מסירה, מה? מה היא מסירה?

יוחנן וייצמן:

איך היא מסירה את החלונות, החלונות פה,

שרון דינור:

אם היא עכשיו עושה עבודה, והיא מסירה את ה - , הבניין, הוא תמ"א/1,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אבל הוא תמ"א/2, התושבים לא נשארים, הדיירים לא נשארים, היא מוציאה את החלונות, אולי היא רוצה, הגיוני למקם אותם בכלל על ה - , על הפתח, על הדופן החדשה, אחרי החיזוק,

יוחנן וייצמן:

היא לא עושה דופן חדשה.

שרון דינור:

היא עושה, בוודאי, מהבית קיר, אז יכול להיות שהיא תצטרך לשים את החלונות במקום אחר, אז כאילו,

ציפי רון:

להזיז אותו כלפי,

שרון דינור:

או,

ציפי רון:

להזיז אותו כלפי חוץ.

שרון דינור:

או להשאיר אותם במקום, או למקם אותם, השאלה היא, אני כאילו אני רציתי שנשאיר אותם, שלא נחליף לאלומיניום בצבע צהוב, עם נקודות,

ציפי רון:

זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

נקודות עמוקות, כן,

ציפי רון:

האביזרים האלה,

שרון דינור:

ויגיעו,

ציפי רון:

שהאביזרים האלה,

לורה ורטון:

כמו שהם,

ציפי רון:

שמלווים את הבניין יישארו,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

כמו שהם יהיו (לא ברור) בעיר.

ציפי רון:

שזה יישאר גם בבניין חדש, הסורגים יישארו, זאת אומרת ש - , לא לזרוק אותם לעשות שימוש חוזר, מהבית הקיר, אז ישתמשו בהם.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

היא לא משנה את הפתחים.

יוחנן וייצמן:

אין פה (לא ברור) בכל מקרה.

שרון דינור:

אתם רוצים לבחון את זה, או שאתם אפילו לא רוצים לבחון?

יוחנן וייצמן:

את מה? את הסעיף של הפירוק?

שרון דינור:

את השימוש חוזר באבנים,

ציפי רון:

למה לא?

לורה ורטון:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

אם כבר מורידים,

לורה ורטון:

לא, אפשר,

שרון דינור:

אתה צודק,

לורה ורטון:

בכל מקרה, למה לא?

ציפי רון:

מה אכפת לך?

שרון דינור:

שחוזר,

ציפי רון:

זה טוב לאיכות הסביבה גם,

שרון דינור:

אפשר אולי בגדר גם, בסדר, זה לבחון כתבתי, עיצוב חזיתות, אני חושבת ש - ,

יוחנן וייצמן:

מסכים,

שרון דינור:

שמה?

יוחנן וייצמן:

לא, אני מסכים שצריך, שזה יהיה כמה שיותר הגיוני,

שרון דינור:

זה בסדר? או,

יוחנן וייצמן:

לא, את יכולה לשתף,

שרון דינור:

מעלית חיצונית,

יוחנן וייצמן:

לא נורא,

ציפי רון:

קיבלנו אותה, מעלית חיצוני,

שרון דינור:

חדרים מחוזקים,

ציפי רון:

למה את מורידה את המעלית החיצונית?

יוחנן וייצמן:

היא עושה חדרים מחוזקים, או ממ"דים?

ישראל קלרמן:

מורידה, היא לא מורידה, היא משאירה, כמו שהיא,

שרון דינור:

לא, זה,

ישראל קלרמן:

נכון, זה קווים,

שרון דינור:

חלונות ממ"דים,

ישראל קלרמן:

אין מה לשקול מיקום זה, קיבלנו.

שרון דינור:

המוארכים כאלה, רגע, אתם מעלים,

ישראל קלרמן:

הסעיף הזה, תחזרי לזה,

יוחנן וייצמן:

היא נשארת במקומה.

שרון דינור:

זה מה שאני אומרת,

ישראל קלרמן:

לא, אז תוריד את זה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים את ה - , כן.

שרון דינור:

שנייה רגע, מרפסות,

יוחנן וייצמן:

אני לא, אני לא מכיר את המדיניות הזאתי כל כך.

שרון דינור:

שנייה רגע,

יוחנן וייצמן:

מה זה מדיניות העירונית למרפסות?

שרון דינור:

האמת שאני לא, אפשר שנייה רגע?

ישראל קלרמן:

מאיפה זה בא?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, מישהו המציא כזה מדיניות עירונית למרפסות, לא יודע,

שרון דינור:

לא היה,

לורה ורטון:

זה שאין מרפסות סוכה יותר, זה המדיניות,

ישראל קלרמן:

למדיניות?

שרון דינור:

זה לא זה,

ישראל קלרמן:

שאין?

יוחנן וייצמן:

מה השאלה?

שרון דינור:

ביטלנו כן,

עו"ד דני ליבמן:

מותר אחד סוכות,

ישראל קלרמן:

מותר אחד?

יוחנן וייצמן:

כן. לא, אבל החופש לא,

ישראל קלרמן:

בחופש נשאר.

ציפי רון:

החופש הוארך.

ישראל קלרמן:

רגע מה זה 40 ס"מ שמה?

ציפי רון:

אבל את החג יעשו בזום,

שרון דינור:

אני מורידה את הסעיף הזה, כי החזית הקדמית היא נראית,

יוחנן וייצמן:

כן, היא בסדר.

ציפי רון:

מה זה בסדר?

לורה ורטון:

ביחס למה ש - ,

ישראל קלרמן:

מה? לא יפה?

שרון דינור:

צמחיה בוגרת, זה היא אמרה, בסדר.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם אפשר.

לורה ורטון:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

כן, אישור תיק תיעוד בסדר, נספח שימור.

ציפי רון:

אבל את כותבת איפה שהוא ש - , שהמדרגות החיצוניות נשמרות, זה צריך להיות מצוין באיזה סעיף, שזה לא יעלם פתאום. עכשיו צריך גם להוסיף עוד הערה. רגע, שרון,

יוחנן וייצמן:

מה היא כתבה?

ציפי רון:

עוד הערה,

יוחנן וייצמן:

תסתכל על הסעיף האחרון,

ציפי רון:

שנייה לגבי,

ישראל קלרמן:

שרון, תראי לי עד הסוף, סעיף אחרון בבקשה.

יוחנן וייצמן:

בוא נבחן את זה,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

להשאיר את החלונות,

יוחנן וייצמן:

לא אכפת לי,

ציפי רון:

להשאיר את החלונות, (לא ברור) בחלונות,

יוחנן וייצמן:

מה?

הם כן עושים את זה תמ"א/1, היא ממילא עושה את זה,

ציפי רון:

מודרניים מלבניים,

יוחנן וייצמן:

זה תמ"א, זה תמ"א/1,

ישראל קלרמן:

אז זה לא כמו שמה, שבנו,

יוחנן וייצמן:

זה לא היתר, זה תמ"א.

ציפי רון:

את כותבת את זה?

שרון דינור:

רגע, שנייה,

יוחנן וייצמן:

זה לא סעיף שאפשר לברוח ממנו.

שרון דינור:

חלונות כתבתי,

ציפי רון:

חלונות, איפה כתבת על חלונות?

שרון דינור:

ישולבו (לא ברור) של סורגים וחלונות,

ציפי רון:

כן, אבל החלונות שיישארו, החלונות הקיימים, לא, מתווה החלון הקיים,

שרון דינור:

אבל זה הכוונה, אני לא רואה שזה,

ציפי רון:

עבור אלמנטים. למה את החלון ניתן?

שרון דינור:

כי זה מה שווייצמן הסכים. טוב, אני עוברת הלאה?

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

ואז נעשה הפסקת אוכל.

שרון דינור:

איך אנחנו,

יוחנן וייצמן:

זה תיק אפשר,

שרון דינור:

איך אנחנו מבחינת הזמנים?

יוחנן וייצמן:

זהו, תיק אחד, וסיימנו.

שרון דינור:

לא, אבל אנחנו ב - , הוא ממתין או?

יוחנן וייצמן:

הם בחוץ?

דובר לא מזוהה:

אסתי קליין כן,

יוחנן וייצמן:

זה אסתי קליין.

עו"ד דני ליבמן:

תקראי את זה חבל על המאמצים. תחשבי שאת עכשיו בשטח, הגיעו מנות קרב. מתחילים קשרים וזה.
בוא נראה מה יש פה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא הפסקה, תיק האחרון.

שרון דינור:

התיק האחרון שלנו גם של אסתי קליין, אני חושבת. אני אראה רגע,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

אני אסביר בינתיים,

ישראל קלרמן:

מה פתאום, תוך כדי?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

מוריד את האוכל?

יוחנן וייצמן:

איך שרוצים, אני לא מרעיב אנשים,

חיים כהן:

סיימנו שמה?

יוחנן וייצמן:

לא, יש עוד תיק אחד באגריפס, כן.

חיים כהן:

מה עשיתם באגרון?

יוחנן וייצמן:

באגרון מה ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

באגרון דחינו.

ישראל קלרמן:

כמה? אתה לא אומר לי אבל. כמה? 5, 6 כמה?

חיים כהן:

כן.

יוחנן וייצמן:

כל מה שלא הגיע, כל מה שלא בהחלטה,

ישראל קלרמן:

מ – 14 ל – 18?

(מדברים ביחד ברקע)

שרון דינור:

אני יכולה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

להראות לכם?

יוחנן וייצמן:

כן, אגריפס.

ציפי רון:

אני זוכרת את הקטע,

עו"ד דני ליבמן:

כן? זהו, אז אני, ניסיתי (לא ברור) בזה, אני לא יודע כמה הצלחנו, אבל,

ציפי רון:

חלקית, חלקית,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

הוא בנה שם, אבל החצר, והעצים,

לורה ורטון:

ממש מקסים שם.

עו"ד דני ליבמן:

אני זוכר גם, הלכתי פעם גם לראות אני חושב, הוא היה,

ציפי רון:

אני הייתי מכניסה קבוצות לחצר הזאת,

עו"ד דני ליבמן:

הוא מאוד סבל מהשכן הזה מה - ,

ציפי רון:

מאוד, אני תמיד מכניסה קבוצות לשם, בבתים מבפנים, וזה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

היו באים בלי סוף אנשים,

יוחנן וייצמן:

הם נכנסים? תכניס אותם.

שרון דינור:

רגע, רגע, שנייה, שנייה,

לורה ורטון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

את רוצה להציג?

ציפי רון:

מה קרה לך?

ישראל קלרמן:

תכניס אותם,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

הם אוכלים, לא,

יוחנן וייצמן:

אז מה?

ישראל קלרמן:

לא נעים להם, נו מה?

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן,

לורה ורטון:

כן, יש לנו נציע להם מה שאפשר,

עו"ד דני ליבמן:

מי שהתחיל (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא לפני אנשים. אתה רוצה לאכול? את לא?

לורה ורטון:

לא,

יוחנן וייצמן:

פה יש לכם לאכול,

ישראל קלרמן:

אתה אוכל?

דובר לא מזוהה:

אם יש לי אני אוכל, מה?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

תיקח, תיקח,

ישראל קלרמן:

יש לך פה צמחוני, זה,

יוחנן וייצמן:

מה שאתה רוצה,

שרון דינור:

אני לא לקחתי, מה נשאר שמה?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

ישראל, אתה עולה למעלה? אז תעלה לחבריה שלך.

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר?

דובר לא מזוהה:

אתם עושים הפסקה?

שרון דינור:

אולי אני יכולה בינתיים להציג לכם לגבי עזה, אם אתה רוצה,

לורה ורטון:

בוא נדבר על עזה, בסדר,

שרון דינור:

תראה, עזה 44 זה פרויקט אני רציתי לבקש להסיר אותו אפילו מסדר היום, כי הוא כבר הייתה החלטה פה של מהנדס העיר, זה בניין, הוא בניין חזית בצבע צהבהב, כתמתם, בהיזק ראייה,

ציפי רון:

אני חשבתי שזה צבע נגד נזילות,

איציק שוויקי:

איפה? איפה?

ציפי רון:

נגד נזילות.

איציק שוויקי:

בעזה?

יוחנן וייצמן:

44.

ציפי רון:

לאטום את הבניין,

איציק שוויקי:

מול הבית של ראש הממשלה?

ציפי רון:

אני חשבתי שזה לאטום את הבניין מפני צבע הסופי.

איציק שוויקי:

זה בית שליד ראש הממשלה, מול.

שרון דינור:

אני יכולה רגע, רק לסיים את ה - ,

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

זה לא,

לורה ורטון:

הייתה החלטה של,

שרון דינור:

זה לא כזה דרמטי, הוא צבע את זה בצבע שהוא היה נראה לנו כהה מידי, הוא לא רצה לשנות את זה, לשנות את זה, כי לשנות את זה עולה הרבה כסף. מהנדס העיר הלך לשם, בחן את זה, החליט שזה מספיק בסדר הצבע שלו, שהוא תואם את הסביבה שלו. אני לא חושבת שזה עד כדי כך דרמטי, שאני צריכה החלטה של וועדת שימור, גם לא משנה כרגע, נראה לי שעדיף לא לדון בזה, להוריד את זה מסדר היום, התקבלה כבר החלטה, הבניין הוא בנוי ברמה גבוהה, הטיח שלו, הטיח עצמו איך שהוא נעשה הוא מצוין, רק הצבע שלו הפריע לנו, וגם זה כאילו,

איציק שוויקי:

לשרה זה לא מפריע הצבע?

שרון דינור:

בבית של שרה, למה? למה הבית של ראש הממשלה נראה כזה? למה?

איציק שוויקי:

לא, הבית ממול זה ממש ממול.

שרון דינור:

למה זה נראה ככה הבית של ראש הממשלה שהוא נראה בזנחה הכי גדולה שיש?

איציק שוויקי:

יש לו וילה, (לא ברור).

לורה ורטון:

כל הכסף הם מעבירים לקיסריה,

שרון דינור:

לא, זה באמת משהו לא ברור כזה, כי הבית של ראש הממשלה, הוא בטיח שחור מגעיל כזה שמלוכלך,

עו"ד דני ליבמן:

אז שרון, אתם תתנו לו הבית הזה,

ציפי רון:

מעליות ומצלמות,

שרון דינור:

כי זה החלטה של מהנדס העיר, אנחנו, לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא צריך את הוועדה,

שרון דינור:

לא צריך, זה מה שאני אומרת,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא,

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

הדיון הזה יצא כזה, כל העולם ואשתו פנה אלי, ותושבים, ועופר איובי התקשר אלי, ואמר לי - מה זה הדבר הזה, לא הבנתי.

ישראל קלרמן:

כן, מה הוא רצה, אני גם לא הבנתי, שאלתי אותו.

שרון דינור:

אני חושבת שהיזם פנה כנראה לכל, לכל מי שאפשר בשביל לעזור לו, ובסדר, התקבלה החלטה בעניינו.

לורה ורטון:

כבר קיבלה, התקבלה החלטה, אז,

ציפי רון:

אני חושבת שזה קוריוז, קוריוז משעשע ביותר.

לורה ורטון:

מה? הצהוב בצבע?

ציפי רון:

כן, לפני הצבע,

איציק שוויקי:

זה קצת כתמתם, זה לא צהוב זה,

ציפי רון:

זה מין צבע מוזר כזה ב - , אבל יקראו לזה הבית, הבית הכתום.

ישראל קלרמן:

כמו במוצא הבית האדום, אה.

לורה ורטון:

כן, גם,

ציפי רון:

אולי,

איציק שוויקי:

אתה יודע למה קראו לו הבית האדום?

ישראל קלרמן:

לא יודע,

איציק שוויקי:

הוא היה בנוי מ - ,

ציפי רון:

מלבנים אדומות.

איציק שוויקי:

אבנים אדומות.

ציפי רון:

(לא ברור) שם,

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

ששם היה,

איציק שוויקי:

לא הרעפים, המפעל היה קראו לו,

ישראל קלרמן:

איפה שהיה (לא ברור)?

איציק שוויקי:

מפעל הרעפים 2/ב.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

זה היה של משפחה של (לא ברור) של מישור,

איציק שוויקי:

לא, זה של הרצוג, אימא שלו, הדודה שלו, זה של אבא שלהם, המצחיק הוא, זה היה בית לשימור והיה כתוב בית לשימור של מטה יהודה, עיריית ירושלים קיבלה את הבניין והרסו את הבית. הם לא העבירו את השימור של מטה יהודה לעיריית ירושלים, עשתה מה שהיא רוצה,

שרון דינור:

זה היה תקופה גם שהשימור היה מאוד בחיתוליו, באמת אני אומרת,

איציק שוויקי:

לא, היה התנגדות,

ציפי רון:

לא, לא, הוא לא היה,

איציק שוויקי:

זה בינת שוורץ.

שרון דינור:

אני הסתכלתי על הנספח ו - , הוא כאילו, מדברת על פירוק והרכבה אין שום, אין לי היום לפי מה להרכיב אותו חזרה, כי אין שום נספח שמראה,

איציק שוויקי:

לא, זה משהו אחר, הבניין הזה, אמורה להיות בשצ"פ.

שרון דינור:

אנחנו עושים אין לנו אפילו תמונות, ואנחנו עושים כאילו,

איציק שוויקי:

יש תמונות, יש לי תמונות,

שרון דינור:

יש מעט מאוד,

איציק שוויקי:

יש לי תמונות, אני צילמתי את הבית, מה שקרה, זה בינת שוורץ, (לא ברור).

שרון דינור:

ובדיוק באו לנו לשחזר את הבית.

איציק שוויקי:

בינת שוורץ היא עשתה את זה, היא הרסה את הבית. עכשיו היא רופאה בינת שוורץ, את יודעת?

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

מה?

איציק שוויקי:

היא רופאה,

ציפי רון:

במכון הפתולוגי,

איציק שוויקי:

כן,

ציפי רון:

במכון הפתולוגי,

איציק שוויקי:

כן. היא עכשיו, אבל היא גמרה רפואה, למדה.

לורה ורטון:

לא ידעתי, לא ידעתי שענבר וייס הייתה עבדה איתה.

איציק שוויקי:

כן, אני זוכר בתקופה הזאת, יש לי אפילו,

לורה ורטון:

מתקשרת מספר שנתנו לי, פתאום מופיע לי ה - , שמרתי את זה, כי דיברתי איתה, כשהיא הייתה אצלה.

איציק שוויקי:

אפילו יש לו תמונות מהסיום של בינת שוורץ, עשתה מסיבת סיום, את יודעת עם כל החבר'ה (לא ברור) איתי בוועדה.

שרון דינור:

אתם יודעים שאיציק עוזב? איציק נידם?

ישראל קלרמן:

בטח,

לורה ורטון:

עצוב, ממש ממש עצוב.

ציפי רון:

מה? למה הוא עוזב?

ישראל קלרמן:

הוא זכה במכרז (לא ברור).

שרון דינור:

הוא הלך עם רני רוזנהיים,

ישראל קלרמן:

רני כן,

ציפי רון:

לאן הוא הולך?

ישראל קלרמן:

לחברה כלכלית,

שרון דינור:

הוא יהיה מנכ"ל החברה,

ישראל קלרמן:

מנכ"ל החברה הכלכלית.

ציפי רון:

מה הוא יהיה?

ישראל קלרמן:

מנכ"ל חברה כלכלית של בת ים.

ציפי רון:

בבת ים חברה עירונית?

ישראל קלרמן:

כן,

איציק שוויקי:

אתה יודע שבת ים היא העיר הראשונה בישראל (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

מי עובר לבת ים?

ישראל קלרמן:

איציק נידם.

ציפי רון:

איציק נידם.

עו"ד דני ליבמן:

נידס לבת ים?

ישראל קלרמן:

כן? לא ידעתי,

איציק שוויקי:

תגיע לבת ים, תראה כמה מגדלים. כל בית שני שם, זה מגדל. עכשיו, עכשיו נהרסו שם בבת ים, אז
ישר הטיל שנפל בבת ים, כבר שמו מגדל.

ישראל קלרמן:

70 בניינים,

איציק שוויקי:

כן, אבל בונים מגדלים שם.

שרון דינור:

מה אמרת? שמה?

איציק שוויקי:

בבת ים, זה העיר הראשונה, עם מספר המגדלים הרב ביותר,

שרון דינור:

הלכו מגדל, הלכו הלכו, כאילו?

ישראל קלרמן:

הלכו, להרוס.

איציק שוויקי:

הלכו, הלכו.

ישראל קלרמן:

לא בנפש, היו (לא ברור).

(מדברים ביחד ברקע)

שרון דינור:

זה הבור של עדן, זה חצר אבן ישראל,

ישראל קלרמן:

מה זה אגריפס?

יוחנן וייצמן:

זה הבת שלי הייתה ביום שישי בגן, ואמרו לו (לא ברור).

דוד היימן:

כי יש לו אח שהוא היה מנהל תיאטרון ירושלים.

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

איך את רוצה לעשות את זה?

דוד היימן:

הוא היה מרצה באוניברסיטת תל - אביב,

איציק שוויקי:

והוא היחידי שחזר בתשובה.

(מדברים ביחד ברקע)

ישראל קלרמן:

חברות וחברים, שרון, אפשר להתחיל?

שרון דינור:

אני מאוד רוצה,

ישראל קלרמן:

יללה קדימה חברים, רוצים להתחיל,

שרון דינור:

רגע, רגע, תן לי שנייה,

ישראל קלרמן:

כן, בטח, תסגור, סגור את הדלת, תן לנו.

שרון דינור:

אנחנו מדברים על חצר בית ישראל, חלק שבין אגריפס לחצר אבל ישראל, שזה,

לורה ורטון:

רגע,

שרון דינור:

החלק הזה,

לורה ורטון:

אגריפס זה הפינה של ה - , כן,

שרון דינור:

כאן זה הבור של מגדל עדן,

לורה ורטון:

כן, אוקי,

שרון דינור:

כאן זה הכיכר, כאן מתחיל המדרחוב הקטן הזה, הנחמד,

ישראל קלרמן:

כן,

שרון דינור:

עכשיו כעיקרון יש פה תוכנית שנעשה, נעשתה בשנות ה - 90, ו - ,

איציק שוויקי:

עשה אותה מולכו,

שרון דינור:

שעה אותה,

איציק שוויקי:

מולכו, מולכו,

שרון דינור:

מולכו. אבל מאז בתמ"א/38 נתנו קומה מעבר,

יוחנן וייצמן:

קומה מעבר,

שרון דינור :

כאילו המדיניות הרשמית שלנו, זה שאנחנו לא משנים אותה,

איציק שוויקי :

לא, אבל היא באמת לרחוב יפו,

שרון דינור :

אנחנו נותנים,

יוחנן וייצמן :

לא, היה פה, יש לי מה לעדכן את הוועדה,

איציק שוויקי :

נתנו, נתנו עוד קומה ביפו,

יוחנן וייצמן :

לא, זה היה,

איציק שוויקי :

מתן, לא מתן, זה ראש העיר אז בזמנו.

ישראל קלרמן :

מה יש לך לעדכן?

יוחנן וייצמן :

יש החלטה של הוועדה המחוזית משבוע שעבר, אנחנו המלצנו את הבניין הזה ביפו לתת לו עוד קומה, והם דחו את זה, הבניין הזה תמיד היה בהתחלה,

שרון דינור :

יותר,

יוחנן וייצמן :

היה בגובה קומה תמיד מהרגע הראשון, אבל הוועדה המחוזית שהשכל (לא ברור) לה, אל תשאל אותי איפה, החליטה להוריד את זה, ובמקביל באותה דקה, הם גם קיבלו דקה החלטה הפוכה.

שרון דינור :

מה?

יוחנן וייצמן:

בחצר שאישרנו לו 4 קומות, הם אישרו 6,

שרון דינור:

איפה?

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה, זה,

שרון דינור:

זה מלפני אישרו לו 6,

יוחנן וייצמן:

לא, אז התב"ע פקעה, אישרו לו 6 למלונאות, ואמרו לו תוך 5 שנים, התב"ע פקעה,

שרון דינור:

אז עכשיו האריכו לו ל - ?

יוחנן וייצמן:

אז הוא בא עם תב"ע חדשה של הארכת תוקף, הוועדה המקומית ביקשה להחזיר אותה, לא עמדת בתנאים, לפחות תחזור ל - , למה שהייתה, בגלגול הקודם.

שרון דינור:

אז מה? אבל מה הוא היה בגלגול הקודם?

יוחנן וייצמן:

4 קומות,

שרון דינור:

4 קומות? אישרו לו 6 גם בפעם הקודמת,

יוחנן וייצמן:

אישרו לו, גם כן נגדנו,

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

נגד המלצה של השימור ושל המקומית, אז הוועדה המקומית חזרה אליהם באותה אז, באותו דיון, הוועדה המחוזית יכלה לסתור,

שרון דינור:

גם חזרה אליהם,

יוחנן וייצמן:

פראי האדם בוועדה מחוזית יכלו לסתור את עצמם, (לא ברור), יכלו לסתור את עצמם בלי להתבלבל במרחק של 5 מטר, לתת שתי החלטות סותרות.

ישראל קלרמן:

הלאה, שרון,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

שימוריות, אבל בסדר.

שרון דינור:

פה במקרה הזה, בגלל שאנחנו, אנחנו נותנים פה, אתם רואים נתנו, תמ"א/38 קומה מעבר למדיניות, אמרנו גם אנחנו נמליץ על קומה מעבר למדיניות, אבל הבקשה היא מבקשת יותר, שתי קומות מעבר ל - , זה פה יותר מידי, אז אני חושבת שצריך להוריד לו קומה ולהשאיר, חוץ מזה הכול בסדר.

יוחנן וייצמן:

מה? למה?

שרון דינור:

הוא עושה מגורים ועוד משהו שביקשנו פה, באמת תודה שהרמת לי להנחתה, זה ש - , בגלל שיש פה חזית כאילו קומה מקסימאלית, אפשרות לעשות מסחר לאבן ישראל, שזה נורא נחמד מה שהולך שמה, וזה יכול נורא ללכת,

יוחנן וייצמן:

אין שום מסחר לתוך אבן ישראל היום, למעט כמה פתחים,

ישראל קלרמן:

רגע,

יוחנן וייצמן:

של סודנים.

לורה ורטון:

יש מסעדה,

שרון דינור:

יש שם,

איציק שוויקי:

יש שם מסעדה,

ישראל קלרמן:

רגע, בוא נשמע את שרון עד הסוף,

יוחנן וייצמן:

הייתה מסעדה.

ישראל קלרמן:

אבל אתם מפריעים.

שרון דינור:

אז אני אומרת ככה,

עו"ד דני ליבמן:

לא מדברים על (לא ברור),

שרון דינור:

א' יש כאן כמה מסעדות אתיופיות ש - , נראות קצת פחוניות, אבל בגדול הפוטנציאל לאור איך שמרימים שם את הבנייה, בגלל שזה חצר שהיא כל כך תיירותית תמיד, כל פעם שאני עוברת שמה, יש שמה קבוצה של תיירים,

ישראל קלרמן:

נכון,

שרון דינור:

תמיד, תמיד, תמיד.

ישראל קלרמן:

גם אני,

שרון דינור:

אפילו שוייצמן אמר שם בשבת הוא ראה אותי,

ישראל קלרמן:

אני גם בשבת,

שרון דינור:

הפרטים מבפנים, כאילו זה מקום,

יוחנן וייצמן:

ובאתי השבת שם פעמיים,

שרון דינור:

זה,

ישראל קלרמן:

וראית את שרון? לא,

שרון דינור:

לא, ראית אותי פעם אחת, ב - ,

יוחנן וייצמן:

אותה אף פעם,

שרון דינור:

אבל, לא, אני לא נמצאת שם כל שבת, חבר'ה זה פעם בשנה, עושים את הבתים מבפנים, זה לא תמיד (לא ברור).

איציק שוויקי:

אבל וייצמן,

ישראל קלרמן:

אני, אני ראיתי,

שרון דינור:

רגע, אבל מה שרציתי להגיד זה שבאמת זה, אחת הסיבות שהמלון הזה, שאני לא ידעתי את הסיפור שעדכנת אותנו בפקיעת תוקף, אבל אחת הסיבות שהוא קיבל את התוספת קומות,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הייתה, החיאה והתוספת אנרגיה לכיכר, שלא נעים לעבור שם בלילה, אז זה בדיוק סוג הדברים שאנחנו גם אמרנו, גם פה, אתם רוצים כאילו, זה סוג של פינוי בינוי, עם שימור חזיתות כן, זה, אבל את החלק האחורי שעשיתם יחידה, בוא נעשה אותה, כמו שעושים בכל מרכז העיר, נקבע אותה מסחרית, יהיה שם איזה בית קפה קטן, ששם, אין מקום יותר מושלם מזה, באמת, מהמם, שם.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, אז מה אתה אומר?

שרון דינור:

זה ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה המבוקש?

שרון דינור:

זה ההמלצה, זה ההמלצה.

לורה ורטון:

זה להוריד קומה.

ציפי רון:

היה לנו כבר,

יוחנן וייצמן:

תראי את הבניין שבנוי כעת, הבניין שבאמצע הבנייה שמקודם ראינו, בוא נראה, הבניין שהיה מקודם בתמונה ב – GIS,

שרון דינור:

יודעת מה אני לא רואה את מה שאמרת. אני לא בטוחה שהוא כתב את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

יכול להיות שזה זה, זה לא נמצא בהמלצה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

זה רק כי זה נשמט ממנה, אני מתנצלת שוב. זהו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, (לא ברור) סדר היום,

שרון דינור:

נכון, אני לא רואה את זה,

ישראל קלרמן:

הם פה? הם פה?

שרון דינור:

אני אחפש.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לראות. הם מנסים לשכנע, בוא נראה, תראי לי את הבניין ליד,

ישראל קלרמן:

תראי לי לנו את הבניין ליד,

יוחנן וייצמן:

כמה קומות זה? לא, לא, טיפה שמאלה, כמה קומות זה?

ישראל קלרמן:

4,

שרון דינור:

במצב הקיים שתי קומות,

מורן בן זיו:

2,

יוחנן וייצמן:

לא, כמה אפשרנו לבניין,

ישראל קלרמן:

לא, הוא שואל (לא ברור),

שרון דינור:

לא, פה לא היה לנו משהו רק פה היה לנו בתמ"א/38, 1, 2, 3, והרביעית בגג, אני לא יכולה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים להשוות אותו לבניין הזה?

אסתי קליין:

כן,

שרון דינור:

זה מה שאנחנו עשינו,

ישראל קלרמן:

בוודאי,

שרון דינור:

זה המלצה שלנו הייתה.

ישראל קלרמן:

בוודאי, היא אומרת לך,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

ישראל קלרמן:

אז זה בסדר?

איציק שוויקי:

כמה הם עולים לשם?

ישראל קלרמן:

אתה מכניס אותם. אני לא מבין,

פנחס רוטנברג:

להכניס אותם?

ישראל קלרמן:

תעשה את העבודה שלך.

שרון דינור:

הנה (לא ברור) וועדת שימור. תקשיבו באנו בטוב.

יוחנן וייצמן:

תשכנע.

ישראל קלרמן:

אני לא רואה, אני לא רואה בעיה. אני חושב ששרון הציגה את זה מצוין.

שרון דינור:

טוב,

ישראל קלרמן:

נראה לי שהם,

שרון דינור:

המצגת שלהם פתוחה,

ציפי רון:

אסתי קליין.

ישראל קלרמן:

היא הייתה פה. היא לא פה?

שרון דינור:

אם היא הלכה, זה היא כאילו היא אישרה את ההמלצה,

יוחנן וייצמן:

מה?

מורן בן זיו:

שנייה אני אתקשר אליה.

עו"ד דני ליבמן:

ביקשנו שיביאו ספסלים לפה, ל - ,

לורה ורטון:

ספסלים?

עו"ד דני ליבמן:

ספסלים לשבת למי שבחוץ ממתין, לא פה בפנים, בחוץ.

לורה ורטון:

הבנתי.

ישראל קלרמן:

את יודעת שאת גם פה שעות.

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון, יש פה לאכול.

ישראל קלרמן:

לא, לא לאכול עכשיו. קדימה,

אסתי קליין:

טוב, אז זה אגריפס 14, בעצם,

יוחנן וייצמן:

תסבירי לנו דבר אחד, למה את רוצה קומה יותר מהבניין ליד?

אסתי קליין:

הבניין ליד עוד לא קיבל, מה?

יוחנן וייצמן:

שכעת בנו, אנחנו רואים פה,

אסתי קליין:

5 קומות, הוא 5 קומות, הם קיבלו במסגרת תמ"א/38 4 קומות ושימוש בחלל גג רעפים, זה גג רעפים גבוה,

יוחנן וייצמן:

את מוכנה להגיד לי,

ישראל קלרמן:

להשוות, את מוכנה, יש בעיה?

שרון דינור:

לא, קומה אחרונה,

אסתי קליין:

אני מבקשת משהו אחר, אני אומרת בוא לא נחליט לעניין של הגובה, החזית של הרחוב, זה רחוב אגריפס, אגריפס, בואו אנחנו יודעים את האינטנסיביות של רחוב אגריפס,

שרון דינור:

אנחנו לא יכולים לא להחליט את זה,

אסתי קליין:

והבניין שלנו במעגל תנועה, כן כאילו במקום הכי רחב, של רחוב אגריפס,

שרון דינור:

תראו אבל, אסתי גם אם תזיזי קצת הצידה, גם בנספח הבינוי, את מראה שאת הכי גבוהה שמה, אז כאילו תורידי קומה,

אסתי קליין:

אין עוד בניינים, הם עוד לפני, אלה לפני אני אוסיף את האחד הבא, ואז תראי שהוא,

ישראל קלרמן:

אחד הבא?

אסתי קליין:

אגריפס 28,

שרון דינור:

יש לך רק את הבניין,

אסתי קליין:

יש להם, יש להם תמ"א/38, הם קיבלו את הקומה החמישית,

שרון דינור:

אני לא מכירה,

אסתי קליין:

זה לכיוון אגריפס,

יוחנן וייצמן:

איזה מספר קיבלו?

שרון דינור:

,28

יוחנן וייצמן:

זה באבן ישראל?

אסתי קליין:

כן,

ציפי רון:

לא רואים אותו,

אסתי קליין:

כן, כן,

שרון דינור:

הוא גם לא ממש על החצר,

ציפי רון:

לא, רגע יש שם בניין אחד שתקוע בבנייה, הם מחכים לעוד קומה או משהו?

שרון דינור:

אני לא מכירה,

אסתי קליין:

בין לזה, לדעתי הם עכשיו כבר סיימו, אני אגיד לך את המספר תיק רישוי,

איציק שוויקי:

איפה שמה?

ישראל קלרמן:

אבל שרון זה את אמרת, שאין לך בעיה שזה ישתווה,

שרון דינור:

לא, אני רוצה, אני רוצה לתת לה קומה מעבר למדיניות, אני לא יכולה שהוא יהיה יותר גבוה,

לורה ורטון:

אבל יש כאן,

שרון דינור:

אפילו ביחס ל - ,

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא יהיה יותר גבוה, היא אומרת היא משתווה לזה,

אסתי קליין:

הנה הבניין. עכשיו אז לכן לא הכנתי אותו למצגת, זה הבניין שהוא 1, 2, 3, 4, 5,

שרון דינור:

החמישית כאילו בגג.

אסתי קליין:

כן, בדיוק.

שרון דינור:

זה,

אסתי קליין:

זה בעצם דומה מאוד לזה,

שרון דינור:

גבוה מידי, אני מצטערת,

ישראל קלרמן:

לא,

שרון דינור:

אבל הרחוב הוא יורד, הוא צריך לרדת,

אסתי קליין:

זה אנחנו, ופה זה בכיכר,

שרון דינור:

יותר, גם בגלל תמ"א, וגם יצא ונכנס.

אסתי קליין:

בוא נשאיר את הנושא של הגובה לוועדת תכנון,

ישראל קלרמן:

למה?

עו"ד דני ליבמן:

אבל אנחנו ממליצים,

ישראל קלרמן:

אנחנו יושבים פה אבל,

שרון דינור:

אבל, א' הכול אנחנו משאירים לוועדת תכנון,

ציפי רון:

מה שהיא רוצה, הוועדה תכנון היא אוטונומית,

ישראל קלרמן:

שנייה, היא אומרת משהו, היא אומרת, היא רוצה, הכנה למדיניות,

ציפי רון:

נכון,

ישראל קלרמן:

היא רוצה ומוכנה גם לתת להשתוות, ורק היא אומרת תשתווי בפרט שאגריפס הוא בירידה, אז שלא יראה לנו כמו איזה,

שרון דינור:

לא, גם במצב הנכנס,

ישראל קלרמן:

שעולה למעלה,

שרון דינור:

פה הוא לא אותו דבר, הבניין ההוא היה נכנס לדעתי אחרת, תמ"א/38,

ישראל קלרמן:

בוועדה האחרונה אני אמרתי לאמי שזה הויכוח שיישאר איתנו קבוע, מצב נכנס, מצב יוצא, מצב נכנס, אני אומר אני לא, אמי גם כל פעם חוזר על זה, ואני באמת לא מסתכל על זה, אני אומר לך את האמת, אני מסתכל על העיר שנראית בסוף, אני לא מסתכל מה המצב הנכנס,

שרון דינור:

לא,

ישראל קלרמן:

צריך לקחת בחשבון,

שרון דינור:

רגע אני אגיד לך,

ישראל קלרמן:

צריך לקחת בחשבון כמה בניין קיבל, כמה זה,

שרון דינור:

לא, רגע אני אגיד לך,

ישראל קלרמן:

אני לא מצליח להסביר זה, גם לא מעניין אותי הבן אדם,

שרון דינור:

אני אגיד לך מתי אני מסתכלת על זה,

ישראל קלרמן:

כן,

שרון דינור:

כשמישהו מבצע חריגה, יש הבדל אם יש לך 78 דיירים במצוקה, בסוציו – אקונומי הכי נמוך בעיר, לבין מקרה של וילה ברחביה, של בן אדם אחד, כשאתה חורג ממדיניות, רק במקרים האלה, ואתה צריך לנמק את עצמך, אני אומר - אוקי, פה אני חורג ממדיניות, כי יש לי פה 78 אנשים שלא מצליחים להרים את עצמם לחיזוק מבנה בלי החריגה הזאת, אבל ברחביה כשיש לי וילה עם קומה אחת של, בערכי קרקע הכי גבוהים, ואני אומרת למה שאני אחרוג מהמדיניות? זה ההבדל, אני לא יודעת,

ישראל קלרמן:

נכון,

שרון דינור:

אמי משתמש בזה, אבל,

ישראל קלרמן:

אין בעיה, גם כן אמר את זה, א', אני מסכים איתך,

שרון דינור:

אז זה, אני מסכימה,

ישראל קלרמן:

רק שנייה,

שרון דינור:

אם הייתי,

ישראל קלרמן:

אמי,

שרון דינור:

אם הייתי חושבת שהדבר הזה זה תוצאה תכנונית הנכונה, לא הייתי אומרת מילה,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

שרון דינור:

אני חושבת שהוא קצת גבוה מידי,

ישראל קלרמן:

נכון, אבל,

שרון דינור:

קצת קומה, כאילו, קוץ' קטן ואנחנו, וגם אז הוא יהיה,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, אבל אני שואל שאלה,

אסתי קליין:

אזור של אגריפס,

ישראל קלרמן:

אם אנחנו משתווים לבניין לידו, אז מה הבעיה?

שרון דינור:

אבל הוא משתווה לבניין לידו, אפילו לא,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, אז יש לי,

אסתי קליין:

הנה,

שרון דינור:

ועוד כמה בניינים בהם איך שקיבלו אני לא יודעת איך, בהליכים משלימים, אנחנו בתב"ע, אני אומרת
עכשיו את הטענות התכנונית שלי, הרחוב הזה הוא חשוב, שכונה חשובה, זה שהוא על אגריפס,

אסתי קליין:

הנושא של מספר קומות משנים לרחוב, או לשכונה?

שרון דינור:

כן, מאוד,

אסתי קליין:

אני חושבת שלא, אני חושבת שלא, כולם השתווה ל – 5 קומות שלו,

ציפי רון:

תקשיבו הבניין הזה הוא מדרום, בחלק הדרומי של השכונה, יש לו משמעות על אור, הצל, על הכול עוד קומה ועוד קומה,

איציק שוויקי:

הוא ממש בשער,

אסתי קליין:

שער בהחלטה, זה מה שהדגיש אותו, הגובה לעומת ה - ,

ישראל קלרמן:

שרון על השימוש בחלל גג, כן ניתן להם, נכון?

שרון דינור:

תמיד,

ציפי רון:

זה לא מפריע.

שרון דינור:

אין פה בכלל שאלה,

ציפי רון:

זה לא מפריע.

ישראל קלרמן:

אז איפה הבעיה?

שרון דינור:

קומה, אנחנו רוצים קומה אחת פחות,

לורה ורטון:

אנחנו אומרים (לא ברור) מדיניות, נחרוג באחד,

ציפי רון:

4 פלוס גג, 4 פלוס גג, לא 5 פלוס גג, אלא 4 פלוס גג,

שרון דינור:

אני מזכירה שהתוכנית התקפה, היא המדיניות שלנו, לא, כעיקרון זה, זה רק בגלל שהבאת את השינויים האלה של השנים האחרונות, אנחנו מאשרים עוד קומה אחת.

אסתי קליין:

אוקי, אני, אני חושבת שזה פחות משמעותי פה, הנושא של הגובה ברגע שאני, אבל מה ש - ,

שרון דינור:

היה עוד משהו שאמרנו פה, והוא לא מופיע בהמלצה, שאנחנו חושבים שיש ערך בלעשות לכל ה - , קומת קרקע מסחרית.

אסתי קליין:

נכון, זה כתוב בהמלצה, בהתחלה ביקשתי לדבר על זה, הלקוח אמר לי הבוקר, שאין לו בעיה עם זה,

שרון דינור:

יופי,

אסתי קליין:

זה מופיע,

שרון דינור:

מעולה.

אסתי קליין:

זה מופיע.

ציפי רון:

ציפי רון:

למה שתהיה לו בעיה עם זה?

אסתי קליין:

אנחנו נדבר על זה,

לורה ורטון:

תודה, זהו? לא?

יוחנן וייצמן:

אפשר להבין מה הסיכום?

עו"ד דני ליבמן:

מה אתם מחליטים?

אסתי קליין:

הקומה הזאת נעשה מסחרית,

שרון דינור:

כן, כן, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

נשאר את זה,

יוחנן וייצמן:

אני חשבתי שאני מנוטרל, והגעתם להסכמות, ואני רק צריך,

שרון דינור:

לא, אני אמרתי את ה - , אני לא,

ישראל קלרמן:

הסכמות הם לא, מה הבעיה?

שרון דינור:

לא, אני חושבת שבהיבט הזה,

לורה ורטון:

מסכים,

שרון דינור:

אני אפילו, אני אגיד לך משהו,

אסתי קליין:

ותראו,

שרון דינור:

התלבטתי,

אסתי קליין:

בוא נראה,

שרון דינור:

אם להוריד אתכם ב - , בפנימי של ה - 3 ,

אסתי קליין:

איפה המצגת שלי?

יוחנן וייצמן:

זה הרעיון שלה,

ישראל קלרמן:

זה המצגת שלך, (לא ברור), אנחנו רואים, שמה?

שרון דינור:

אני הרגשתי שאני נותנת הכי הרבה אפשר, אפילו לא מנמיכה את זה לחלק האחורי ל - 3, אני אפילו מתלבטת אם לא היה צריך לעשות את זה.

אסתי קליין:

כאילו אני, היה לי חשוב לי להראות את המיקום, כן? כולכם יודעים, אבל באמת המיקום זה ממש בחלק הרחב של רחוב אגריפס,

שרון דינור:

כן,

ישראל קלרמן:

ליד הכיכר.

אסתי קליין:

זה ממש, ליד הכיכר, ליד (לא ברור),

ישראל קלרמן:

יש משהו במה שהיא אומרת,

אסתי קליין:

זה לא משהו איזה רחוב פנימי קטן, עם נגישות,

שרון דינור:

אפשר לשימור,

אסתי קליין:

הבניין הזה, הבנו את זה בניין גבוה,

ישראל קלרמן:

מה זה משנה? אבל,

אסתי קליין:

הבניינים בפנים, בהמשך הם בניינים גבוהים זה, וזה צועד לשם, אני לא חושב שמספר הקומות משפיע על ה - , על הנושא של כן, שימור, או לא שימור.

לורה ורטון:

זה משפיע על החלקה אם יש,

ציפי רון:

הוא מאוד משפיע, הוא מאוד משפיע,

אסתי קליין:

ברור יש השפעה, אבל, אנחנו באזור רחב פה, אנחנו באזור,

ציפי רון:

רגע, רגע,

אסתי קליין:

כרם אברהם, בבניינים יותר לשימור נותנים, נותנים,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, ציפי,

יוחנן וייצמן:

ציפי, עוד מעט יש,

ישראל קלרמן:

רגע, בוא נשמע את דני ליבמן. שנייה,

עו"ד דני ליבמן:

משהו ספציפית לישראל,

ישראל קלרמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

השם של השכונה הזאת, זה אבן ישראל, ישראל, זאת אומרת,

שרון דינור:

זה על שמו,

עו"ד דני ליבמן:

אני,

אסתי קליין:

זה עוד אבן ועוד אבן, ועוד אבן.

עו"ד דני ליבמן:

פה בוועדה, אני רואה את ציפי וזה, זה כבר נהיה כמו קרב, מורשת קרב, לא יישאר, לא אבן, ולא ישראל, כל השכונה הזאת, רגע.

איציק שוויקי:

עכשיו אני יכול להגיד לך למה זה אבן?

יוחנן וייצמן:

מה? עם מי? מי?

איציק שוויקי:

משפחות שהגיעו לשכונה,

ציפי רון:

לא, אני רק מסבירה, דני, אני מסבירה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, עוד משהו אחד,

ציפי רון:

המשמעות לקומה, אני אומרת יש לזה משמעות לכיוון הכיכר המרכזית של השכונה, כי זה צד דרום
שלה, ולא צד צפון, בסוף יהיה חלוקה בלי קרן אור, בלי כלום,

עו"ד דני ליבמן:

אני אגיד לך עוד משהו ישראל, רגע, גם מול השכונה הזאת, אתה שומע? יש גם כן, נגיד שכונה עזרת
ישראל, אוקי, עשו להם תוכניות נקודתיות,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

ספציפיות לשמור על משהו שציפי תסביר לך למה שומרים את זה, ושמה זה בנייה מוגבלת בגובה, מה
לעשות?

איציק שוויקי:

כן, אני רוצה להבין, בואי תעלי שוב את החתך של אגריפס.

שרון דינור:

זה אצלה.

יוחנן וייצמן:

תעלי, תעלי את אגריפס, אני פעם אחת רוצה באמת להבין,

איציק שוויקי:

אבל זה היה שכונה אבן,

יוחנן וייצמן:

לא, אגריפס (לא ברור), תמונות.

אסתי קליין:

אבל אולי, אולי,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לראות את הבניין שאישרנו, הכול היה אחרי, אני לא יודע כמה השקענו ומה, יש את הבניין פה, את הבניין הזה, אני יכול לראות אותו?

ציפי רון:

היא צילמה אותו עכשיו,

יוחנן וייצמן:

כן,

אסתי קליין:

יש לי אותו בתמונה, אולי נראה אם אפשר לראות את זה,

יוחנן וייצמן:

כמה אתם רוצים, עכשיו הבניין הזה יהפוך למשהו שהתב"ע מאושרת,

אסתי קליין:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בניין, מה הוא? שמה שם מאושר?

אסתי קליין:

אני לא זוכרת כמה קומות,

ישראל קלרמן:

הבנתי שיש עוד, את יודעת בניין לידו יקבל בסוף, שרון 30 קומות, אנחנו,

שרון דינור:

הבניין לא יקבל,

יוחנן וייצמן:

יש שני בניינים לידו שקיבלו 30,

שרון דינור:

מה? מי?

ישראל קלרמן:

בסוף (לא ברור), קומה,

(מדברים ביחד)

אסתי קליין:

אלה פה, כי באמצע יש איזה משהו,

יוחנן וייצמן:

כל אלה 30, וכל זה,

ישראל קלרמן:

שרון,

לורה ורטון:

זה לא על הכיכר,

שרון דינור:

זה חלקות פיציות של פחות, כמה שטח החלקה פה?

דוד היימן:

זה שני בניינים מעל,

שרון דינור:

100 מטר? אנחנו זה לא מתאים, סליחה, יש פה תוכנית שימור, אנחנו (לא ברור) שנותנים קצת יותר,

יוחנן וייצמן:

נכון, אני רוצה להבין את הפרוסה הזאת.

שרון דינור:

הסכמנו לתת קצת יותר,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לראות את הפרוסה הזאת? זה מה שמעניין אותי, אני רוצה לעמוד בסיכר, אני רוצה לעמוד במסילת ישרים שמה,

שרון דינור:

את רוצה להסתכל על סטריט – VIEW,

יוחנן וייצמן:

ואליאס ומסתכל,

שרון דינור:

הוא פתוח.

יוחנן וייצמן:

ולהבין באמת מה קורה,

שרון דינור:

את חייבת להביא לי את זה,

ציפי רון:

תני לה את העכבר.

שרון דינור:

תודה. אנחנו לא,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב לבניין הזה אני הצבעתי נגד.

שרון דינור:

הנתח הזה הוא נתח מאוד גדול של תכנון, כאן הם פרוסה, פרוסה, פרוסה, זה,

אסתי קליין:

אבל כולם יבואו, ברגע שיהיה,

שרון דינור:

נכון, אבל אנחנו לא, כולם מה שאנחנו אומרים,

ישראל קלרמן:

יבואו בפרוסות.

אסתי קליין:

אבל הם יבואו,

לורה ורטון:

נגיד להם כמו שלנו אומרים, לא,

אסתי קליין:

הנה לי תמונה שהם כבר בסוף, מר וייצמן,

לורה ורטון:

זה קומה אחת גם נכנסים,

אסתי קליין:

צילמתי,

לורה ורטון:

שהפנים איפה שהתיירים מגיעים,

שרון דינור:

לא, אני אומרת, יש דברים, שאני אומרת התוכנית הקודמת של אסתי, שאני חשבתי שבאמת היא הציעה משהו שאני יכולה לחיות איתו, עם החריגות קווי בניין, פה שם, ימינה שמאלה, לא, לא מושלם כמו שבעולם אוטופי הייתי עושה, אבל טוב מאוד, אבל פה אני חושבת זה מוגזם, מוגזם לגמרי, כאילו אנחנו בעיר ההיסטורית,

לורה ורטון:

זה דברים,

שרון דינור:

אני רוצה, להסביר לכם משהו על הכוח הכלכלי של העיר הזה, זה המקום השני אחרי העיר העתיקה, זה המקום הזה. זה המקום ברשימת התיירות, בגלל שהוא על, אתם לא מקשיבים לי, מבחינה כלכלית, אנחנו עושים כאן,

ישראל קלרמן:

שמענו אותך לגמרי,

שרון דינור:

מבחינה תיירותית כלכלית, יש מקום ראשון עיר העתיקה, מקום שני האזור של השוק והחצרות פה של נחלאות, זה מה שיש לנו בזה, לא רחביה, לא בית ישראל, כמו שתמיד וייצמן אומר לי, אז את הקומות האלה, אני לא חושבת שהם צריכים לקבל התייחסות של בית, של בית ישראל, או כרם אברהם, זה המקומות המיוחדות שלנו, אנחנו נפגע בצביון שלהם, גם עכשיו אנחנו מנסים כאילו,

ישראל קלרמן:

אני שואלת רק שאלה אחת וזה לא ייפגע בהמשך, ואנחנו פה נתנו לבן אדם לידו, כל המקום זה ייצור,

לורה ורטון:

לא,

שרון דינור:

כל הבונים האלה,

ישראל קלרמן:

לא, אני שאלתי, אני לא אמרתי,

יוחנן וייצמן:

למה אני סופר, לראות את הבניין הזה, אני רואה תמונה שלו מהשבוע, ואני (לא ברור),

אסתי קליין:

לא, זה לא מהשבוע, זה מ – 2022,

איציק שוויקי:

וייצמן, וייצמן, הבית הזה, חבר שלי תכנן אותו, נתנו לו רק 3 קומות, ואחר כך נתנו לכולם פה תוספת,

שרון דינור:

אני רוצה להסביר לכם,

איציק שוויקי:

הוא עכשיו בוכה,

שרון דינור:

שפה הוא אמר,

לורה ורטון:

ושמה זה קומה אחת,

שרון דינור:

ואני עושה תמ"א/38 היה לנו כל מיני נסיבות,

איציק שוויקי:

הוא לא (לא ברור),

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להשתוות לגובה הזה,

שרון דינור:

אבל למה שתרצה להשתוות?

לורה ורטון:

למה?

שרון דינור:

לגובה הזה? זה לא (לא ברור).

ציפי רון:

רק רגע אנחנו יכולים לצאת פנימית?

איציק שוויקי:

זה לא,

ציפי רון:

נעשה דיון פנימי,

איציק שוויקי:

דנה, דנה את רואה זה הבניין נעם סרי,

שרון דינור:

מי זה דנה? זה אמורה להיות דנה?

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

אני לא דנה, אוקי,

איציק שוויקי:

שרון,

עו"ד דני ליבמן:

דינור, דינור,

ישראל קלרמן:

מי זאת דנה?

איציק שוויקי:

שרון,

שרון דינור:

אני לא יודעת,

ישראל קלרמן:

את?

שרון דינור:

דנה קמה, דנה נמה.

איציק שוויקי:

זה בניין שנעם סרי עשה בזמנו,

ישראל קלרמן:

טוב,

איציק שוויקי:

ואז הוא אמר, לא, הוא לא אדריכל שימור דרך אגב,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז איציק, תודה, היא צודקת,

איציק שוויקי:

כולם פה כאילו את הזה,

אסתי קליין:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

טוב, בוא נשמע, בוא רגע נדבר,

איציק שוויקי:

קיבל קומה אחת,

ישראל קלרמן:

וייצמן, מה אתה רוצה להגיד?

יוחנן וייצמן:

אני מציד, ההשתוות לגובה זה בסדר.

ישראל קלרמן:

שרון,

שרון דינור:

אני לא מסכימה,

יוחנן וייצמן:

לא?

שרון דינור:

יש מקומות שאני לא מסכימה,

יוחנן וייצמן:

כי אני,

שרון דינור:

יש מקומות שאני לא מסכימה, אוקי, פה אני מהסוג הזה. למה? אני מסבירה לכם, הבניין הזה, אני עבדתי עליו גם כן, הוא פונה לבניינים אחרים, הוא לא פונה, הוא לא פונה לחצר, וכאן אני הייתי מאלה שלחצו לאשר עליו קומה מעבר למדיניות, כי אמרתי את הטענות האלה, של אגריפס ושהוא בתמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

היינו ביחד בסיור שמה,

שרון דינור:

הוא בונה שם לשכירויות וזה, כל המצב הנכנס שלו, שהיה, 2, 2, 3,

ישראל קלרמן:

גם פה את אומרת את זה,

שרון דינור:

פה יש לי קומה אחת, עוד פעם על המצב הנכנס שחורג מהמדיניות, וחורג מהמדיניות, ומייצר לי משהו נורא גדול כלפי הכיכר, אני חושבת שאפשר לתת בתוכנית הזאתי קומה ללא למדיניות, ושהם ממש ישמחו בפריים – לוקיישין הזה, וחצר היסטורית שהכי הכי לשימור, והכי הרבה תיירים נכנסים אליה, ושיעשו את הכי מקסים שלהם, וזהו,

יוחנן וייצמן:

מה נתנו לבניין ליד הצמוד שלה?

שרון דינור:

כלום, כי הוא לא היה אצלנו אף פעם,

יוחנן וייצמן:

לא, הבניין הזה, היא מדברת על זה, זה היה אצלנו,

שרון דינור:

זה לא היה אצלנו, לא אצלי, אני לא מכירה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז שהיה,

שרון דינור:

אני לא מכירה, בוא, אני אפתח עכשיו את הזה. רגע,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז שהיה.

שרון דינור:

אני פה אין בעיה,

עו"ד דני ליבמן:

אולי לפני שנתיים, שרון עוד לה הייתה,

שרון דינור:

רגע, שנייה רגע, בוא נסתכל,

יוחנן וייצמן:

לראות אותו,

שרון דינור:

זה אגריפס 18 לדעתכם?

יוחנן וייצמן:

יכול להיות. היה במאה אחוז, אני לא יודע איפה זה היה,

שרון דינור:

לא, לא, זה יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע איפה זה עומד,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה,

יוחנן וייצמן:

אבל קיבלנו איזה החלטה שמה,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא 18, אני חושב, אם זה ממזרח לו, זה צריך להיות,

ישראל קלרמן:

זה 20?

יוחנן וייצמן:

המספרים עולים, זה,

עו"ד דני ליבמן:

המספרים עולים,

שרון דינור:

הנה אני מסתכלת,

יוחנן וייצמן:

14,

עו"ד דני ליבמן:

כן, ממזרח לו זה לא 18.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נראה מה אמרנו ב – 18.

עו"ד דני ליבמן:

בוא נראה,

יוחנן וייצמן:

לזה צריך להיצמד, זה הכיוון שלנו.

עו"ד דני ליבמן:

אבל יוחנן, היא אומרת,

שרון דינור:

אם זה,

עו"ד דני ליבמן:

מעבר למדיניות, היא משנה, היא נותנת לו יותר מהמדיניות,

ציפי רון:

המספרים הזוגיים,

ישראל קלרמן:

גם שם התחיל מאפס,

עו"ד דני ליבמן:

קומה יותר מהמדיניות,

לורה ורטון:

יש מעט פעמים מאז שאני פה, שראיתי את שרון כל כך נחרצת.

יוחנן וייצמן:

לא, אני גם, אני רוצה, אני רגע שלא שיהיה ברירות, שיהיה ברור, אני אומר את זה, יש פה מדיניות
באבן ישראל, ואנחנו נצמידים אליה, מה שכאילו, הוא יקבל,

לורה ורטון:

אז, אז,

ישראל קלרמן:

אני גם עם שרון לגמרי.

יוחנן וייצמן:

המקום היחיד שחשבתי שצריך לחרוג מהמדיניות, והוועדה המחוזית לא קיבלה את דעתי, זה שחשבתי שהמקום שהיה תמיד גבוה בקומה, חשבתי שצריך להמשיך עם זה הלאה. אבל,

ציפי רון:

אני מבקשת זכות דיבור אם אפשר,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

תראו, אנחנו מדברים על הגדה הדרומית של השכונה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

ככה שאם אנחנו מוסיפים קומה, יש לזה משמעות הרבה יותר גדולה, ולא רק מה שאנחנו רואים מכיוון רחוב אגריפס, שזה בסדר, זה רחוב מסחרי, והכול טוב ויפה, אבל אנחנו צריכים לחשוב גם מה שאנחנו רואים כשאנחנו בכיכר המאוד מטויילת של השכונה, בחלק הפנימי. שאנחנו נגביה את הקומות, אנחנו נכניס את החלק המרכזי של השכונה, לצל עולמים,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

יש שם שמש, ואי-אפשר, זאת אומרת אנחנו צריכים לחשוב על ההסתכלות, לא רק מכיוון אגריפס, גם מכיוון פנים השכונה, שזה הלב הפועם שמה,

שרון דינור:

קומה פחות.

ציפי רון:

עכשיו אני רוצה רק להגיד לכם דבר אחד, אני רוצה, להגיד לכם דבר נוסף, תקשיבו חברים, עיריית ירושלים, עברה במשך שנים,

ישראל קלרמן:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

מה גובה אבסולוטי?

ציפי רון:

סליחה, שנייה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, רגע,

ציפי רון:

תנו לגמור משפט, מה יש לכם? מה זה הקוצר רוח הזה?

ישראל קלרמן:

חבל שאין לי קוצר רוח, חיכינו רק לדבר הזה, יש לנו,

ציפי רון:

איך אומרים? במסגרת הסבלנות עד שקיבלתי אישור לדבר, אז חבר'ה,

ישראל קלרמן:

טוב,

ציפי רון:

סבלנות.

ישראל קלרמן:

טוב לשמוע אותך.

ציפי רון:

כל השכונות, חוץ מהשכונה הזאת, כל השכונות שמדרומה לה, ממערבה לה, היו בסטאטוס של שכונות להריסה בירושלים, עד שבאו כמה טירונים בעיר הזאת, התחילו לעשות לשם סיורים בלי סוף,

והשכונות שינו סטאטוס, אני עוד זוכרת איך שהלכתי עם אלי סוויסה, שהוא היה ממונה על המחוז הוא שאל אותי - למה לשמר אותם? אז הלכתי איתו בסיור פרטי, שכונות להראות לו את החשיבות שלהם, וככה הוכנה תוכנית, וככה הם עברו הסבה, מאזור להריסה, כמו שזה היה עוד מתקופת המנדט לאזור לשימור,

ישראל קלרמן:

יפה.

לורה ורטון:

אוקי,

ציפי רון:

וזה לא היה כל כך מזמן.

ישראל קלרמן:

כל הכבוד.

ציפי רון:

אז אני חושבת,

ישראל קלרמן:

30 שנה.

ציפי רון:

אז אני חושבת, אני חושבת שיש לנו כאן בעיה, אנחנו צריכים להיות מאוד זהירים זה נכון שכל אחד רוצה עוד קומה, ועוד קומה זה בסדר גמור. מותר לו לרצות. אנחנו צריכים לשמור על האינטרס הכללי, והאינטרס הכללי אומר, ברחל ביתך הקטנה, הראינו כאן שכונה מיוחדת, חובה לשמור עליה, עם תוספת קומה כזאת,

ישראל קלרמן:

ציפי,

ציפי רון:

גורמת להצללה, וגורמת לעומס וגודש מיותרים, אז כל הכבוד,

ישראל קלרמן:

תודה, הבנו.

ציפי רון:

עם כל הכבוד,

ישראל קלרמן:

שרון, זה בסדר?

ציפי רון:

היום לא יצליח (לא ברור) כל מה שהוא רוצה,

ישראל קלרמן:

תודה, הבנו, תודה רבה.

ציפי רון:

אני שמחה מאוד שהבנת,

ישראל קלרמן:

שרון,

ציפי רון:

תקבל ציון עובר,

ישראל קלרמן:

יפה.

שרון דינור:

אז הזכרת אלי,

ישראל קלרמן:

אבל זה מאוד מעניין מה שסיפרתי סיפור,

ציפי רון:

אחרת תעמוד בפינה.

ישראל קלרמן:

עם הסיפור עם אלי סוויסה סיפור מאוד מעניין, זה 30 שנה אחורה, זה לא היום.

ציפי רון:

כל התהליכים האלה, הם תהליכים שלוקחים שנים.

ישראל קלרמן:

בשנת 60,

ציפי רון:

את הסיורים האלה התחלנו לעשות בשנות ה-60, 70,

ישראל קלרמן:

סוויסה היה לפני,

יוחנן וייצמן:

בואי, בואי נסיים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ממונה על המחוז.

יוחנן וייצמן:

מה קורה לבניין ליד?

ציפי רון:

אני יודעת, אני יודעת לקחתי אותו את אלי (לא ברור) שם בבית שמש,

ישראל קלרמן:

יללה,

יוחנן וייצמן:

מה גובה אבסולוטי שהוא קיבל?

ציפי רון:

לקחתי אותו, לקחתי לבית שמש,

שרון דינור:

הוא קיבל 16,

ציפי רון:

לתל – ירמוט,

שרון דינור:

ב – 28, זה פחות מ – 17.5 שהוא זה, אבל הוא גם התחיל יותר גבוה, זאת אומרת הוא כאילו צריך,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, הבניין מי מבקש 17.5? הבניין,

שרון דינור:

אצלנו פה עכשיו מבקשים, הוא קיבל, תראו,

ישראל קלרמן:

הוא רצה,

שרון דינור:

הוא קיבל את זה שזה 4 קומות, גם בחתכים רואים, 4 קומות, הנה,

ישראל קלרמן:

כן,

שרון דינור:

היא מבקשת קומה יותר, בקיצור זה השימור,

יוחנן וייצמן:

תראי את החזית של לאגריפס,

ציפי רון:

וגם הגג, עם הגג אין לי בעיה, שיעשו בו שימוש, אבל תוספת קומה זה מפריע. אפשר לבקש עוד, ועוד ועוד, בסדר, תיקחו עוד ועוד, אבל עד גבול מסוים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו הולכים על התוכנית הזאת?

שרון דינור:

כן,

ישראל קלרמן:

כן,

שרון דינור:

אני אציין את זה בהחלטה, אם אתם רוצים,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, כן,

שרון דינור:

בסדר?

ישראל קלרמן:

תציין את המספר הזה בהחלטה את ה – 18 מה שהוא אומר, זה בסדר גמור, שרון.

שרון דינור:

בדומה, כפי שקיבל,

ציפי רון:

גם לקחתי אותו לגבעת השילוח בניר (לא ברור) דוד.

יוחנן וייצמן:

וקומה מסחרית למטה,

ציפי רון:

וגם לתל – ירמוט בבית שמש,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

היא הסכימה היא אמרה שהיא דיברה עם היזם, ושהוא הסכים,

פנחס רוטנברג:

בקומת מסחר, היא אמרה שהיא מסכימה,

שרון דינור:

כפי שקיבל היתר מכוח תמ"א,

עו"ד דני ליבמן:

אתה יודע שיש לי מכתב (לא ברור).

לורה ורטון:

מה? מה אתה אומר?

עו"ד דני ליבמן:

יש לי, הוא אומר 30, יש לי מכתב ממקלב, לפני 30 שנה, שומר אותו.

לורה ורטון:

שומר?

עו"ד דני ליבמן:

אני שומר, הוא כתב דברים טובים,

לורה ורטון:

על מה?

עו"ד דני ליבמן:

על מה שאמרת. הוא היה חדש בעירייה.

ציפי רון:

הוא היה בוועדת השימור, הוא היה חבר בוועדת השימור,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

מחלקת (לא ברור) מקלב, בתקופה,

עו"ד דני ליבמן:

הוא היה חדש, מתפלא שנתן (לא ברור). כתבנו מכתב.

ישראל קלרמן:

אצל אורי, אצל אורי הוא היה,

ציפי רון:

אצל אורי,

ישראל קלרמן:

אצל אורי,

ציפי רון:

אצל אורי.

ישראל קלרמן:

וייצמן, אתה סיימת?

שרון דינור:

אני חושבת שסיימנו ברשותכם זה,

ישראל קלרמן:

אני יכול ללכת?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

זה הדבר היחיד שהוספנו,

ישראל קלרמן:

תודה רבה לך, תודה רבה לכם, תודה רבה לכולם. שרון, תודה.

יוחנן וייצמן:

בהודעות היושב ראש יש לי בקשה, אחת, אני רוצה שבועדה הבאה תציגו את ה - , הבקשות עם ממ"דים שנמצאות בוועדה.

שרון דינור:

שנמצאות אצלנו?

יוחנן וייצמן:

שנמצאות במחלקה, מה הסטאטוס שלהם.

איציק שוויקי:

מה עם בריכת ימק"א אמרת? בריכת ממילא?

יוחנן וייצמן:

בריכת ממילא, אני גם,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

תדאגי שזה יגיע לוועדה,

ישראל קלרמן:

יוחנן, זה בסדר? אני יכול ללכת.

שרון דינור:

לא, אין לי מה להביא לוועדה, אני מצטערת, הדבר הזה נעשה מעל הראש שלי, לא (לא ברור). אני לא יודעת מה קורה שמה, מרגליות שלח לי תמונה שהוא עשה בעצמו ב – AI, אין לי,

יוחנן וייצמן:

אז תביאי את זה לוועדה ככה, אנחנו רוצים,

שרון דינור:

מה להביא?

עו"ד דני ליבמן:

יש איזה הליך שמה? לא,

לורה ורטון:

לא, צריך,

שרון דינור:

יש שמה החלטה של,

ציפי רון:

הברכה בממילא?

שרון דינור:

ביבי נתניהו,

ציפי רון:

על בריכת ממילא?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

היה (לא ברור) תערוכה לפני,

יוחנן וייצמן:

יש איזה שלט עדן, סיפורים,

לורה ורטון:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

ראיתי את זה אתמול,

לורה ורטון:

שאלתי על זה,

עו"ד דני ליבמן:

אבל יש,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא הגיוני,

לורה ורטון:

את מרגליות, אני ביקשתי לראות את זה, ביקשתי שישלח לי, הוא אמר שהוא לא מוכן לשלוח לי, שזה, כאילו סודי, אבל שאני יכולה לבוא לראות את זה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לראות את זה,

שרון דינור:

מה יהיה איזה חומר להביא לך לראות?

יוחנן וייצמן:

תבקשי מהיזמים,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן,

שרון דינור:

אין יזם פה, אין לי, אין לי כלום.

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, זה יגיע פעם לתב"ע?

שרון דינור:

התקשרתי לאהוד כהן של הרל"י, דברים, הוא לא ידע על מה אני מדברת, אין, יש רק מילים, אין אין,

איציק שוויקי:

יש ראש הממשלה, ראש הממשלה,

שרון דינור:

אני יכולה להביא את החלטת המדינה אולי,

איציק שוויקי:

לא, את צריכה לשאול את מהנדס העיר, הייתה פעם תערוכה,

שרון דינור:

אני שאלתי את מהנדס העיר,

איציק שוויקי:

הייתה תערוכה על הברכה.

לורה ורטון:

לא, אבל,

איציק שוויקי:

והייתה התערוכה הייתה פה תלויה כאן למטה, בבית המודל, שנים הייתה תערוכה, את התערוכה, זה דרך תערוכה כי הייתה תחרות. השאלה אם התחרות הזאתי היא התוכנית. כי עשו תוכנית,

לורה ורטון:

אני לא יודעת, אני אומרת, בתמונה במחשב בתוך לשכת התכנון ראש העיר לא נתנו לי לעשות עם זה כלום, וגם סירבו לשלוח לי,

יוחנן וייצמן:

אני אתן על זה,

לורה ורטון:

כי זה אני יודעת זה, זה,

איציק שוויקי:

יש (לא ברור) מדינה,

לורה ורטון:

אני חושבת שצריך לדרוש,

איציק שוויקי:

זה סוד מדינה.

ציפי רון:

אני רוצה לספר לכם סיפור, יש, הברכה הזאת זה דבר מיוחד במינו, יש מין חדש למדע, שהוגדר
ואותר בברכה הזאת, בברכת השילוח, וזה מי (לא ברור),

איציק שוויקי:

לא השילוח,

ציפי רון:

בברכת,

איציק שוויקי:

ממילא,

ציפי רון:

בברכת ממילא, וזה מי ששט גם שהוגדר כאן ואושר באנגליה, והוא יחיד במינו, והוא נקרא סלע
גיחוני בגלל שחשבו שזה הגיחון, וזה השם המדעי שלו, וגם זה מחייב שימור של המקום.

עו"ד דני ליבמן:

אבל מה זה? לא הבנתי.

איציק שוויקי:

לא, זה משמרים את המקום,

ציפי רון:

יש סוג של חרק,

עו"ד דני ליבמן:

חרק?

איציק שוויקי:

משמרים,

ציפי רון:

היא רשומה במדע, את בריכת ממילא, ונקרא סלע גיחוני, כי קראו לזה הגיחון הוא אושר באנגליה,
היו שולחים לאישור מינים חדשים למדע לאנגליה, והוא עבר את כל התהליכים.

מורן בן זיו:

אפשר להפסיק את ההקלטה?

יוחנן וייצמן:

כן, להפסיק סיימנו.

לורה ורטון:

לא, לא, רגע, רגע,

ציפי רון:

לא, לא, יש לנו משהו להעלות,

לורה ורטון:

שני דברים, אני רוצה דברים שאני רוצה להעלות אותו, שבאמת להקלטה, אחד שאני מבקשת, אני אפנה ללשכת ראש העיר, שיביאו לנו את ה - , את התוכניות לממילא, לא יכול להיות שהם מפרסמים את זה ברחוב ומדברים על זה, בריכת ממילא, זה שמסרבים להעביר לנו את זה, זה אחד. והדבר השני, רק שתדעו שהיום כנראה הם מתחילים לכרות עצים, על ברחוב עמק רפאים כחלק מהתוכניות שם רכבת קלה, ודבר, אלה דברים לא עברו את וועדת שימור,

איציק שוויקי:

לא, עברו וועדת שימור, ולא היה החלטה,

ציפי רון:

לא עברו את וועדת שימור,

לורה ורטון:

לא, לא עברו.

איציק שוויקי:

היה, היה,

לורה ורטון:

וזה לא תקין,

ציפי רון:

לא עברו וועדת שימור,

לורה ורטון:

וזה לא תקין,

איציק שוויקי:

אין, אין עקירה, אמרו שאין עקירות.

שרון דינור:

ממש לא,

לורה ורטון:

ברור שיש עקירות, אני שבוע מבקשת עם פקיד היעירות,

ציפי רון:

שנייה, אני,

לורה ורטון:

ברור, הם כורתים שם כמעט 100 עצים.

ציפי רון:

שנייה אני רוצה להגיש משהו בהקשר הזה, התוכנית של הרכבת הקלה במושב הגרמנית, מחייבת את פינוי התנועה מרחוב עמק רפאים, והסטה של התנועה לסמטאות צדדיות, כל הסמטאות הצדדיות של המושב הגרמנית זה גדרות אבן, ועצים בני 100 ו- 50 שנה, או יותר.

לורה ורטון:

גם בתים לשימור, וגדרות לשימור,

ציפי רון:

ובתים לשימור, וגדרות לשימור, ועצים לשימור, מוציאים את הנשמה, למושב הגרמנית, זה כבר לא יהיה אותו דבר, וזה לא עבר את וועדת השימור, היו אלטרנטיבות, היה אפשר לחשוב אחרת, זה לא עבר מעולם את וועדת השימור, ואני חושבת שזאת טעות חמורה, וכאב לב עצום, ואובדן גדול לעיר,

לורה ורטון:

מסכימה.

איציק שוויקי:

גם אני מסכים,

שרון דינור:

אני לא רוצה שכעסו עלי, עבר אצלנו,

לורה ורטון:

מה?

ציפי רון:

אצל מי זה עבר?

שרון דינור:

תקשיבו רגע,

לורה ורטון:

כן, מקשיבה.

שרון דינור:

אצלי זה היה, אני וקארין אתם לא מבינים, אתם לא מבינים איזה מאמץ עשינו עם העצים, כל העצים, עץ עץ ויש שם מאות עצים,

לורה ורטון:

כל הכבוד,

שרון דינור:

ישבנו עם כל החבר'ה של הרכבת הקלה, עם האגרונום שלהם, עם מוריה, ועברנו עץ עץ, מה שיכלנו, הם באמת במאה אחוז עשיתי את המקסימום, כי אין שם אף עץ שהם צריכים, לא חייבים לעקור, (לא ברור) פתרונות חלופיים, כי כל מה שנעקר, זה כי אי-אפשר לבנות את הרכבת,

ציפי רון:

אבל שרון אנחנו לא, בדקנו את התוכנית של העברת התנועה החלופית בסמטאות וכן הלאה,

שרון דינור:

זה,

ציפי רון:

וכשאני מדברת על תוכנית, אז אני מדברת על שלב א' של התוכנית,

שרון דינור:

אבל זה דנתי,

ציפי רון:

כששוקלים את האלטרנטיבות,

שרון דינור:

אבל זה מה שיש עכשיו,

לורה ורטון:

לא,

שרון דינור:

בסדר, אבל זה כבר מאושר.

ציפי רון:

אני אומרת שהתוכניות האלה, לא עברו את וועדת השימור מעולם,

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

מה זה התחנה, התחנה מלפני שנים, בוודאי אישרו את התוכנית הזאת.

ציפי רון:

אז אני אומרת שזאת לקות איומה,

שרון דינור:

אז סבבה, אז הנה אמרת, אני אומרת שהם הלכו, צריך לקחת מה שיש, ולעשות הכי טוב איתו.

ציפי רון:

צריך ללמוד מזה לקח, וצריכים להבין שזה לא יכול לחזור על עצמו.

לורה ורטון:

זהו, סיימנו?

שרון דינור:

כן, נראה לי שסיימנו.

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

תודה רבה.

מורן בן זיו:

כן.

סיום הדיון